

BÁO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thu sau mỗi tuần

Directeur : Đào-trình-Nhật

GIÁ BÁO

1 năm 7 \$ 00 — 6 tháng

3 \$ 60 — 3 tháng 1 \$ 80

Abonnement administratif

10 \$ 00 par an

NAM 2 — 6 JANVIER 1939 — N° 68 — MÔİ SƠ 20 TRUONG: 0 \$ 15

Point d'arrêt
Cl. Côté

SỰ THẬT?...

Nhiều hảng ở đây không thi-hành đúng luật xã-hội cho thầy thợ, nhưng nếu sở Thanh-tra lao-động có hỏi, chắc hẳn thầy thợ phải trả lời « Chủ tôi từ-tổ » hệt thầy. Nếu không như vậy thì... (CHỖ NÀY ĐỘC-GIẢ ĐOÁN DỪM)

CÔNG-CHỨC TA NÊN LO TỰ CƯU
PHÂN-VĂN-THIỆT

Fol 1811

NƯỚC NAM LỖ VỒN DÀN BÀ

BÀ MẸ DU-KÍCH NƯỚC TÀU NÓI CHUYỆN VỚI « MAI »

QUÁ DẬT CHÚNG TA DANG HẤP HỜI CHẾT!

V.. V...

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến thân và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khối đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thờ dưng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ đi, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai kỹ với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh dâm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói Op.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1 p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0 p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một tống bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên Op.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì bà nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp Op.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá Op.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc : « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận ký hiệu Phạt 12 tay.

* Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON : Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao ; BENTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau ; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-Thai. VINH LONG : Long-Hồ ; LONG-XUYỀN : Hữu-Thái ; SOC-TRĂNG : Trường-xuân 77 Đại-ngãi ; MYTHO : Mộng-Hoa ; CẦN-THƠ : Au petit gain ; BAC-LIÊU Trang-huân Nghĩa ; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long ; TRA-VINH : Liên-Hiệp thư-quân.

BINH PHONG-TÌNH

Lậu, Dương-mai, Sang-độc

Hiện bây giờ, không biết bao nhiêu là thuốc đề trị, nhưng chưa thấy có thứ nào đem lại được một cái kết quả cho hoàn toàn, có chăng đi nữa là những lời nói phỉnh phờ để gạt gẫm người bệnh nào rở tiền, nào công hiệu trong đôi ba ngày, người bệnh không hiểu rõ tường thật nên có nhiều khi gặp phải thứ thuốc uống cho độc nhập vào cốt, đôi ba ngày thấy bớt, rồi đôi khi làm công chuyên mệt, uống rượu nhiều thì bệnh trở lại lập tức, vì gốc độc vi-trùng đã ăn thâm vào ngũ tạng lục phủ, hành nóng lạnh, tay chơn như mối, đau xương sống, đau cùng lặc lêu, đau thắt ngang lưng, đau rang nơi ngực, đường đại bón, đường tiểu không thông hoặc có chút mủ hay là tiểu có giấy nhợt, thế lâu ngày lây cho vợ, truyền độc cho con hết sức nguy hiểm, nên có nhiều người không hiểu nói tôi đau bệnh phong-tình uống thuốc hết rồi không chơi bởi nữa sao bệnh trở lại, là tại nghe những lời phỉnh phờ : nào rở tiền, nào trị mau mạnh như đã nói trên.

Vậy phải tìm thứ thuốc nào trị tận gốc mới có thể tuyệt-độc.

Sưu-độc bá-ứng-hoàn

Hiện **ÔNG-TIÊN** là một thứ thuốc bí truyền gồm trị tận gốc, tuyệt độc các chứng bệnh phong tình như : lậu, lậu, Tim-la, cốt-khí, Sang-độc, Dương-mai, Hạch-xoài, bất cứ bệnh nặng nhẹ lâu hay mau, hay là độc nhập vào cốt đi nữa, thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên cũng tổng vi trùng gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi cần trừ căn, không hành bệnh như (chắc vậy).

Vậy những người bệnh đã nhiều thứ thuốc rồi không hết bệnh như nói trên mà muốn thấy rõ sự công hiệu thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên đem lại một cách kết quả tốt đẹp mỹ mãn thế nào nên hỏi những người đã dùng rồi mới tin chắc. Cho đến quan Nhị-Phẩm Hồng-Lô Tự-Khanh ở triều đình Huế còn công nhận mà cũng không riêng gì người Annam mình cho đến Tây, Tàu, Ấn-độ, Cao-miên, Xiêm-Lào cũng đều khen tặng, những thơ ấy đã từng ấn hành lên mặt các báo quốc âm hằng ngày.

Vậy người bệnh lỡ mắc phải bệnh phong-tình muốn dứt tuyệt độc cứ quả quyết tìm kiếm chắc chắn thuốc Sưu-Độc Bá-Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên mà dùng. Có bán khắp nơi đại-lý và chi-cuộc Ông-Tiên ở Lạc-tĩnh ; Saigon 228, đường d'Espagne, Dakao, 186, Bd. Albertier, Phnom-Penh 57, rue An-dương. Mỹ tho : Mộng Hoa

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bệnh ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, ho khức khặc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thơ kèm mandat cho M. TRINH-VĂN-TU Ancien Instituteur à Hiệp-đức MYTHO sẽ có thuốc uống lành bệnh.

Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

Quý ngài đã thấy chắc chắn

Sâm - Nhung Bô - Thận - Tinh

hiệu « MÊ CON » 1 ve Op. 60 trị đau lưng, mỏi mệt, di-tinh, mộng-tinh, huột-tinh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bổ-Đào-Tiên chỉ 1 ve Op. 10

Công hiệu kinh-nghiệm thế nào ?

Thử thứ thuốc

hiệu « MÊ CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn.

Nhà thuốc PHÚC-ĐĂNG 130, rue de Paris—Cholon Téléphone N° 30.888

◆ PHU-LƯU ◆

PHẠM-VĂN-VIỆN (Propriétaire)

Hãng chế tạo guốc kiểu hiệu Phú-Lưu; đại-lý giày tân thời Hanoi và bóp dăm của các vị hoa-khôi — Bán đủ các thứ hàng tạp hóa — Bức-kỳ — Valises — Cartables — Thuốc Lào

Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lạc-tĩnh

BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài,

Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bốn tiệm đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lâu, bốn tiệm rất cảm ơn, nay bốn tiệm xin báo cáo để quý thân chủ đăng rõ là bốn tiệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở tại Cần-thơ. Vậy quý ngài ở miệt hậu giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-lý của bốn tiệm ở tại Cần-thơ hay là viết thư thẳng cho hãng chánh, chúng tôi ở Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.

26, rue Marche — CANTHO — 106-111, rue Lagrandière — SAIGON

Trong 20 ngày

Nhà thuốc ĐẠI-QUANG đối với quý vị thân chủ
BÁN MỘT TẶNG MỘT

Vì muốn tạ lòng chiếu cố của quý ngài, và muốn kỷ-niệm ngày khai trương nhưt châu niên của chi cuộc nhà thuốc ĐẠI-QUANG ở Saigon. Chúng tôi định bán hạ giá các thứ thuốc 30 %, riêng dầu Đại-Quang (trị bá chứng), thuốc Mạnh (Sâm nhung bổ thận) Thối nhiệt tán (trị nóng và ban) cế chúng thủy (trị thối nhiệt). Bốn thứ thuốc sau này chúng tôi BÁN MỘT TẶNG MỘT từ ngày **5 Janvier** tới **25 Janvier 1939**. Chúng tôi tặng thêm một Tầm lịch thật đẹp năm 1939, cho quý ngài nào mua từ một đồng bạc sắp lên. Một cơ hội tốt, quý ngài chớ nên bỏ qua.

Bán tại chi-cuộc nhà thuốc ĐẠI-QUANG Saigon.
Tél. : 21.816 — n° 231 — rue d'Espagne Saigon.

DAUNAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

mai

2e ANNÉE — N° 68

VENDREDI 6 JANV. 1939

Direction & Rédaction : N° 150, rue Lagrandière - SAIGON
Directeur : Đào-trình-Nhật

LAY CÁ NÓN CÁI . TINH THÂN SAMIPIC !

CÔNG-CHỨC TA NÊN LO TU' CỨU

DŌN rày, các báo tây nam tào tung vang rân ba ông nghị-viên quần-hạt làm « đại-sứ » cho công-chức ra tận Hanôï mà biện-hộ cho họ trong vấn-đề lương bổng. Bởi vì — không cần phải nhắc — người ta lấy có tăng lương để làm cho tình-cảnh quan lại càng thêm nguy khốn. Cơm cao gạo kém, giá đồ vật lên tới 102% (nghĩa là vật gì năm 1936 giá một đồng bạc thì bây giờ giá đến hai đồng hai xu !), thế mà công - chức cũng ăn cái số lương như cũ, hay nói ít hơn cũ cũng được, bởi vì đồng bạc 1938 nó không còn có cái giá-trị thương mại của nó như hồi năm 1936 vậy !

Ba ông nghị — tên ba ông là chỉ tôi không cần quan thiết, chỉ biết ba ông là nghị-viên quần-hạt là cái chức quan lớn (?) vô giá-trị, vô quyền - lực, không thể giúp ích gì cho dân chúng cả — ba ông nghị ấy bữa sắp sửa ra đi, công-chức phải người đại diện đi đưa, đãi rượu, chụp hình, đăng báo !

Ba ông đi ra đến Hanôï giờ nào phút nào có điện-tín cho hay, vào đến Puginier hỏi nào cũng có điện-tín cho hay, ra mắt quan toàn-quyền mấy giờ, mấy phút, mấy sao, cũng có điện-tín cho hay, các báo đăng lên bằng chữ to tướng !

Ba ông ra mắt quan toàn-quyền không biết ba ông biện-hộ bằng cái lối văn nào mà quan toàn-quyền không có để ý một chút gì đến ba ông, thiếu đều nói ngay với ba ông: « Các ông làm rộn một cách vô lối quá ! Bỏn-chức không thể nào để ý tới những câu trả bài của các ông cả ! Xin cáo từ các ông, bôn-chức đi lo công việc khác hay hơn ! »

Kết quả rõ rệt như vậy mà các ông vui vẻ đắc chí trở về. Các báo tán tụng lướt nữa ! Các ông tuyên-bố sẽ trả lời cho công-chức về cái sứ-mạng của các ông đã gánh vác ! Rồi thì công-chức nhóm nhau bày tiệc tẩy trần mặc dầu ba quan lớn đi xe rông rã không có một chút lự vấp gót chơn ! May thay cho cử tọa buổi hôm ấy và cũng may thay cho một trong ba ông, vì ông này đã bị cái gió độc-lúc đi ngang đèo Hải-vân nên về nhà nhuộm bệnh « cầm khâu » không đi dự diên-thuyết trong bữa nhóm ấy được ! Còn có hai ông đi dự tiệc, uống rượu. Sau khi người thay mặt cho công - chức nhắc đi lặp lại lần thứ một trăm lẻ một câu chuyện mà mọi người đều nghe,

đều hiểu, hai ông sứ - thần ấy mới thoát lại cái kết-quả công việc họ làm mà ai nấy đều hay đều rõ : kết quả trăm lần, ngàn lần zéro.

Rồi thì ăn, uống, vỗ tay, vui, vui, vui ! Mừng, mừng, mừng ! Đã KHÁ THUẬN thì TRỊ CHỢ bao giờ có sự gì rắc rối mà hồng râu buồn ?

TRONG trăm việc, ngàn việc của Annam mình, đều lấy sự ăn nhậu tại hội quán Samipic làm gốc, được cũng ăn, thua cũng ăn, phải cũng nhậu, quấy cũng nhậu ; ăn nhậu lúc chưa khởi làm, ăn nhậu lúc khởi làm, ăn nhậu lúc đương làm, ăn nhậu lúc làm rồi mà vào vô hiệu quả, ăn nhậu lúc tuyên - bố sự vô-hiệu-quả ấy ! Cái tinh - thần Annam về sự hoạt - động nó không thua gì tinh-thần Locarno, tinh-thần Munich, chúng ta có thể gọi nó là « CÁI TINH-THẦN SAMIPIC » vậy !

Có người hỏi tôi — mà chắc bạn đọc cũng muốn hỏi tôi — câu này: « Anh đã kích bác cách hoạt-động của người ta, vậy anh thử chỉ coi muốn đạt được nguyên - vọng cho công - chức, phải làm thế nào ? »

Tôi xin mau mau trả lời : « Muốn đạt được nguyên - vọng cho công-chức, trước hết có mấy điều đại-khải :

1') Công-chức phải nhứt định coi cái nguyên - vọng mình đến đâu là vừa phải ? Không phải quá ? bởi vì công chức dư rõ « không ai được bắt buộc ai phải làm việc gì không có thể làm » (à l'impossible, nul n'est tenu)

2') Công chức không nên trông cậy vào mấy ông nghị nhà mình vì chưa kể là họ có quyền hay không, chưa kể là nguyên-vọng của mình có thể đạt hay không, thử hỏi họ có đủ tài bộ mà bình vực cho mình không đã ! Chính mình phải tự bình vực lấy mình mà thôi !

Đã biết hai điều đại-khải phải làm sao mà yêu cầu quyền-lợi của mình với Chánh-phủ ? Đây anh em công-chức, anh em dư rõ Đại-Pháp là thầy ta, trong mọi việc gì nếu ta không bắt chước thầy Đại-Pháp, không bắt chước mẫu-quốc (lối văn mê-đay, huy-chương, hàm tước !) thời ta còn bắt chước ai nữa chứ ! Mà bắt chước thầy Đại-Pháp, bắt chước mẫu-quốc là làm cách nào ?

Coi qua trang 16

CẬU BÉ CON NÀY...

...đang ngồi trong lớp học ở một trường trung-học thành Lausanne (nước Thụy-sĩ) chính là vua nước Xiêm-la bé nhỏ ở bên cạnh ta, xưa kia phải kính nể nước Nam, bị nước Nam đánh bại nhiều lần. Nhưng bây giờ Xiêm là một nước độc-lập và có địa-vị hùng-cường ở Viễn-đông, mới rồi đã cùng Pháp quốc ký điều ước bang-giao bình-đẳng. Cũng là thứ vua bé con, nhưng là bé con... hội tiếu.

Câu chuyện hằng tuần

NƯỚC NAM LỖ VỐN ĐÀN BÀ

Kể ra vấn đề Việt - Hoa thân thiện bây giờ không cần đem ra bàn tán khả phũ gì hết, dầu đứng về phía người Tàu hay người Việt - nam cũng vậy.

Còn phải bàn chuyện thân thiện gì nữa, hai dân tộc đã ở liền kề nhau và dung hóa với nhau từ trong lịch sử, trong văn-hóa, trong chỗ thiên nhiên !

Còn phải bàn chuyện thân thiện gì nữa, vì trong dân chúng Việt nam ta có pha trộn bao nhiêu gốc tích và huyết mạch người Tàu, cũng như có vô số người Tàu hoặc còn

ở đây doanh nghiệp sanh nhai, hoặc đã trở về quê cha nước tổ, Hoa thân thiện cho được thiết trong huyết mạch họ, trái tim họ, thực và hợp lý, trước hết người có chứa phần nữa là máu mẹ Việt-Tàu phải bỏ cái óc tự-cao vô lý nam sang sọt cho.

Còn phải bàn chuyện thân thiện gì nữa hai giống Hoa-Việt đã có những sợi giây lịch-sử, những người Tàu có kiến thức chủng tộc, văn-hóa cột chặt từng độ lượng, không bao giờ có cái óc lớp sáu xa ở trong tâm hồn và số đo thì phải.

Đã là một vấn đề dĩ nhiên và tự nhiên, mà nay còn khai ra bàn bạc phải trái, chúng tôi cho là chuyện thừa

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

— « Ngộ phản Thông-sán lờ »

Có đều bây giờ ai muốn Việt-hoặc đã trở về quê cha nước tổ, Hoa thân thiện cho được thiết trong huyết mạch họ, trái tim họ, thực và hợp lý, trước hết người có chứa phần nữa là máu mẹ Việt-Tàu phải bỏ cái óc tự-cao vô lý và kỳ thị chủng tộc đi

Chúng tôi muốn nói phần đồng tâm thương, vô học, chớ đừng có những sợi giây lịch-sử, những người Tàu có kiến thức chủng tộc, văn-hóa cột chặt từng độ lượng, không bao giờ có cái óc lớp sáu xa ở trong tâm hồn và số đo thì phải.

Kỳ thi chung-tộc đến đời họ cưới đàn bà Việt-nam làm vợ thì vọng quốc như nhau, cùng mang được. nhưng không cho con gái một sự mong mỏi tấn hóa tự họ kết hôn với người Việt-nam, cường như nhau, vậy thì tôi bác Té rách chúng tôi lỗ vốn hai ba lớp. không thân yêu thương xót lẫn Nước Nam đã mất một số nhau thì còn biết thân yêu thương đàn bà đáng có chứ rề Huê-kieu. xót ai hơn bây giờ ? nhưng không gở lại được có đâu

Đã là một vấn đề dĩ nhiên và tự nhiên, mà nay còn khai ra bàn bạc phải trái, chúng tôi cho là chuyện thừa

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

Thôi, khoe khoang chỗ bại vong lâu mau sớm muộn làm gì vô ích. Mạnh từ đã rồi : « Anh chàng chạy 50 bước với anh chạy 100 bước cũng là chạy cả ».

Cũng như chuyện thừa, hay là khúc đơn lời nhịp nếu còn có ông Huê kiều nào vẫn tưởng đầu mình là thiên tiếu thượng quốc đối với dân xứ này và cũng hơn cả về tài năng lực lượng. Các ông khoan tự hào về chỗ trường kỳ kháng chiến 18 tháng nay, các ông nên biết giữa thế-kỷ trước chúng tôi đã từng trường kỳ kháng chiến luôn 30 năm trời lận. Đến lúc toàn-quốc tăng thất rồi, chúng tôi còn có những người chỉ giữ có một góc rừng, một khu đất mà chống cự năm mươi năm nữa mới chịu khuất phục mà.

THIỆ - GIO'Ì 1939?

DỤC-TRỊ HẬU SỰ NHƯ HÀ?

THẢ KHÁN HẠ KỶ PHÂN GIẢI

Gốc-tích bài « Đăng đàn cung » mà người ta gọi là quốc-ca Việt-nam !

Hầu hết những bệnh tật của bạn gái như: nhức đầu, đau bụng vào những ngày có kinh, hay buồn, người men mệt, mất máu, đều sinh ra bởi kinh nguyệt không đều.

● Không những làm mất sức người thiếu-phụ, làm mất vẻ đẹp thiên nhiên, mau già, mà có ảnh hưởng không tốt cả tinh thần. Hay lãnh đạm, quạ quọ với chồng. Trong gia đình mất hòa ái, thường hay gây gổ với một chuyện không đáng.

● Con gái thì có những ý nghĩ táo bạo, muốn đi quyến sinh với một chuyện nhỏ nhen. Hay hơn giận không chừng.

● Những bạn gái đó nếu dùng thuốc Phụ-nữ bạch-yến-hoàn của PHỤC-HUNG-Y-QUÁN để bồi bổ sức mình thì tự nhiên máu huyết được điều hòa, da mặt hồng hào tươi nhuận, thấy cuộc đời sáng láng vui đẹp. Giá 1 hộp 1p.00. Trữ bán tại nhà thuốc VÕ-ĐÌNH-DẪN 323, Marins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier Pnom Penh. (Gửi C Rembt. khởi cước phí từ 2 hộp).

NGƯỜI NƯỚC NAM
NÊN ĐỌC TUẦN BÁO:
NƯỚC NAM
Chủ - nhiệm: Lương-ngọc-Hiến
Báo - quán: 23 rue du Pont en Bois Hanoi
1 năm: 2\$00
6 tháng: 1, 00
3 tháng: 0, 60

ĐÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy, thấy như mới "bơm sức khỏe" vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày để một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra thông đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bụng phình hơi, người có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn ngủ ở đó, ý tưởng về gì cũng đen mờ!

Càng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt đi đại tiện như thế không chịu tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như thuốc. Chất cay có, ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Nên dùng thuốc viên nhỏ hiệu Carters để nuôi GAN. Các báo chế. \$ 1,25.

Nên noi... Nên nghe...

MANG tiếng là cụ Bùi và đang Lập-hiến, có cửa tiền thế-lực và tự nhận cái sứ mạng bình vực lợi nước quền dân, mà không có trong tay một tờ báo quốc-văn hằng ngày cho thật xuất sắc để làm chánh trị và khai đạo quốc-dân.

Để chỉ đến lúc bị bức diễn-văn ông Brévié « lặt tầy », cụ mình mới quỳnh lên, mau mau xuất tiền cho ra tờ tuần báo bốn « Công chức » mà không phủ thác cho một công chức chánh hiệu chữ trương.

Người ta đang cá với nhau rằng cụ mình chỉ ra tờ báo ấy ít tuần cho êm dư luận ác-căm rồi thôi.

Có lẽ họ nói đến tim đen da.

CŨNG vì câu chuyện diễn-văn « lặt tầy » mà ông Nguyễn-phan-Long nặn chanh dấm ới vô một bài ông viết trong báo « Dépêche » làm cụ Bùi mình nhẩy lên gần cụng đầu với la phóng.

Cụ trả đũa luôn mấy bài trong báo « Tribune », kể lẽ những lúc hai người hiệp tác năm sáu năm trước và mĩa mai ông Long bây giờ viết bài trong báo của một người xưa kia là chánh dịch của mình: họ La.

Hai ông lãnh-tự này hực-hực với nhau là sự rất thường.

Chúng tôi còn nhớ hồi nào ở đường Lagrandiere, mỗi ông ngồi một cái bàn riêng, day lưng với nhau mà không ai nói chuyện với ai hết.

Có chỗ đáng buồn là xử người ta mấy nhà lãnh-tự họ kinh-dịch nhau về chánh-trị, tư-tướng có mục-dịch cao xa, ở đây hai ông lãnh-tự họ Bùi, họ Nguyễn nhà mình ganh nhau một tiếng nói lặt-vật hay một chuyện không đầu.

ÔNG bà chúng ta có thể đợi mở sống lại chốc lát để diêm mặt chúng ta mà nhiech:

— « Bầy hay chế ngược trở lại rằng thuở cựa-trào, đường « sá hiên trở, canh phòng lối « thối, người đi đường hay bị « quân cướp đón đường cướp bóc « luôn luôn, chờ đời văn minh « khai-hóa của bầy đầu có.

« Thiệt không? Bầy tự phụ « quá. Đời văn-minh của bầy đầu « phải mỗi việc sắp đặt đều tại « giới hết thấy mà bầy vọi khoe!

« Tao hỏi ngày nay bầy đi đường « có chắc khỏi bị cướp đón giật « của hay không? Chắc là không! « Đời bầy thiếu gì quân cướp « ngồi xe hơi, có súng sáu, và « chúng ăn cướp của bầy giữa « thanh thiên bạch nhật đó chi! « v. v. »

THIỆT, ông bà mình có đợi mở dậy mắng nhiech như thế cũng đáng lắm.

Xứ mình lâu nay, khách đi đường đầu có dám chắc bình yên, vì sự tuần-phòng đường sá còn lơi thôi, và quân cướp đã học « lối cướp » bên Âu-Mỹ nhiều lắm.

Thì đây.

Trên đường Châu-đốc Long-

xuyên đêm hôm 31 Dec. rồi, M. Trần-quang-Vinh cầm lái xe hơi mình từ Châu-đốc chạy qua, còn cách tỉnh thành Long-xuyên 8 cây số nữa, bỗng thấy hai khúc cây nằm chặn ngang đường, M. Vinh biết là quân cướp muốn chặn xe lại, bèn lãnh trí đạp ga xông cho xe lách qua được, tức tốc về Long-xuyên, tới ngay sở Sơn-dâm báo-cáo.

Nhưng Sơn-dâm còn rục rịch mãi, chưa chịu đi liền tới chỗ. Thì trong thời-gian ấy, quân cướp cũng dùng lối chặn cây ngang đường mà bắt chiếc xe đồ C. 7.247 phải ngưng lại cho chúng lục soát hành khách mà lấy tiền bạc hết ráo và buồm đi xa lắt đầu rồi; lúc bấy giờ Sơn-dâm mới khệnh khạng tới nơi.

Ai bảo việc tuần phòng đường sá ở Lục-tỉnh đã sắp đặt hẳn hoi.

VIỆC gì có công tìm tôi hỏi han mãi cũng phải kết-quả.

Chúng tôi đã tiếp được nhà âm nhạc J. T. cho biết gốc tích bài Đảng-dân-cung mà người ta gọi là quốc-ca Việt-nam, và cả âm-diệu đã phở vào kèn tây.

Kỳ tới chúng tôi công-bố cho những người sốt sắng muốn biết quốc-ca Việt-nam.

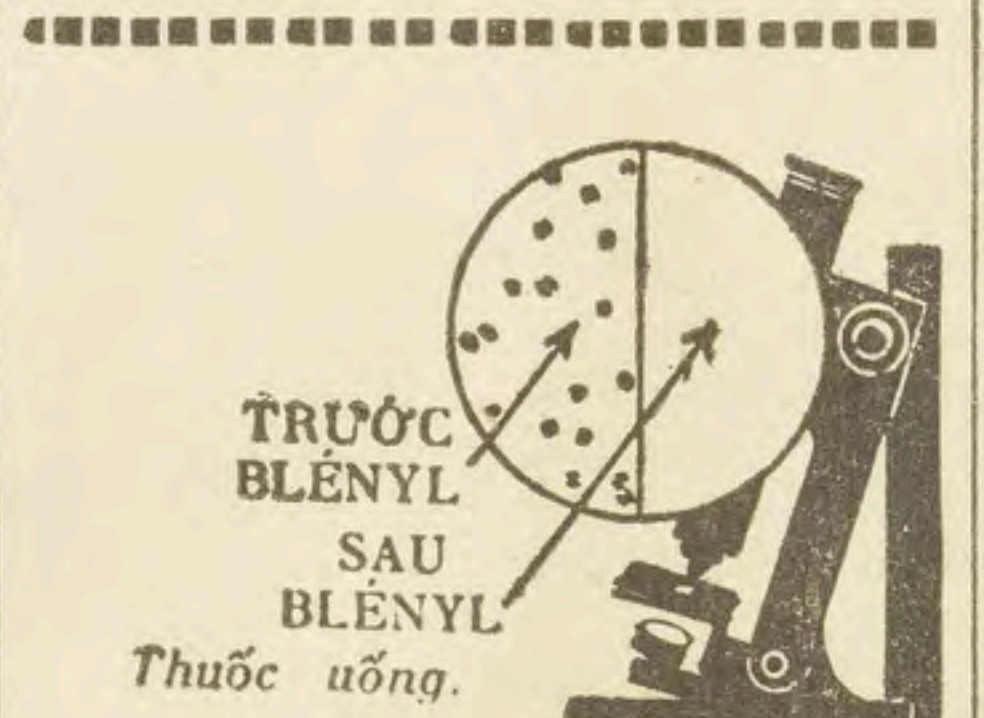
Chúng tôi xin trước với các ông rằng tuần tới phải nên trai giới một giục rồi sẽ đón rước số báo có đảng bài này và khi xong nhang-đốt trầm để tỏ vẻ cực kỳ thành kính rồi sẽ đọc, vì nó là bài quốc-ca ta.

Không-từ xưa kia tới nước Tê được nghe thời nhạc Thiệu mà cảm-dộng quá, đến đời ba tháng không biết mùi thịt là gì.

Chưa rõ kỳ tới các ông đọc bài này sẽ nhin cà-phê xư-mại bao lâu cho biết?

QUẢ nhiên, Ông-tinh-Vệ đã bắt đồng ý kiến với Trương-giới-Thạch mà dặt vợ lên trốn khỏi Trưng-khánh bay đi Hương-cảng.

Tới nơi, Ông đánh giầy thép về khuyên Trương-giới-Thạch nên giảng hòa với Nhựt cho đỡ tổn hao quốc-lực, khổ sở nhơn dân. Vì chắc thâm ý của Ông, như chúng tôi đã phỏng đoán kỳ trước, muốn Trung-quốc công-giữ vững một góc tây nam mà độc-lập tự - tồn rồi kinh doanh tở-chức, sẽ có cơ-hội khôi-phục toàn-quốc, chờ bây giờ đánh

TRƯỚC
BLÉNYL
SAU
BLÉNYL
Thuốc uống.

BLÉNYL rất hiệu nghiệm để chữa CÁC BỆNH ĐAU ĐƯỜNG TIÊU TIỆN

Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường tiêu tiện, hư phong lâu chủ, vẩn vẩn... Chưa không phải rửa, không cần thuốc tiêm

Ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale 119-123, đường Catinat, ở SAIGON và các hiệu bảo chế tốt.

Laboratoire BLÉNYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

nhà nữa thì Trưng-khánh Còn mình cũng phải mất hết.

Nhưng Trương-giới-Thạch nhứt định không hòa, Quốc-dân-đảng đã tuyên-bố bởi tên của Ông và coi Ông là một tên phản-quốc.

TRONG việc này có nhiều chỗ bí - mật khả nghi.

Có lẽ không phải họ Ông trốn bỏ Trưng - khánh đầu, mà chính là một việc sắp đặt với Trương-giới-Thạch không chừng. Họ Trương có oai quyền và tài mắt khắp nơi, để gi họ Ông lên máy bay ở Trưng-khánh bay đi nếu quả là chuyện tự - động đi trốn.

Chẳng qua hai ông đã bàn định với nhau, một mặt Ông làm bộ đi trốn để tới Hương-cảng cao-hồ hòa - bình, một mặt Trương-giới-Thạch cứ khăng khăng tiếp tục kháng - chiến, như thế vừa có thể giữ thể diện mình, vừa làm cho Nhựt không bắt buộc những điều kiện hòa bình quá ư gắt gao nhục nhã cho Tàu.

Họ Trương là bực anh hùng cao kiển, không lạ gì kết quả còn đánh còn thua, thâm ý không phải không muốn giảng hòa, nhưng giảng-hòa cách nào cho không mất thể diện mình và thể diện quốc-gia mới được.

KHÔNG hòa; muốn đánh nữa thì đánh. Quân bộ Nhựt đã hạ lệnh cho tướng sĩ dự bị tấn công Trưng - khánh là sào huyệt của Trương-giới-Thạch và Quốc-dân chánh-phủ hiện giờ. Đồng thời, hai mặt khác cùng tấn công Thiểm-tây ở trên và Quảng-tây dưới này.

Họ đã nhứt định nay mai công hãm Trưng-khánh rồi thì tự họ rút binh, không đánh chác gì nữa để lo tở chức lại nước Tàu. Vì đến lúc Trưng-khánh thất thủ, thì e Côn-minh cũng chẳng còn đâu cho họ Trương rút về mà lấy căn cứ ấy kháng chiến được nữa.

TÌNH-hình Pháp-Y càng ngày càng thêm găng nhau dữ. Nhứt là thủ-tướng Daladier nhè lúc này ngự chiếc tàu binh đi qua kinh-lược xứ Corse và xứ Tunis, được dân đón-xử hoan hô nhiệt liệt, Y cho sự đó là Pháp khêu khích mình.

Nhứt là Pháp vừa đem thêm binh mã sang đồn thủ Djibouti, vì xem như Y có bao tàng cái đá-tám đoạt lấy miếng đất ấy trước hết.

Hôm đến Tunis, thủ-tướng Daladier nói câu hùng dũng này:

— « Chúng ta phải sống tự-do mãi vì phần số nước Pháp thả chịu chết hơn, chứ không chịu nô-lệ ai. »

Câu nói ấy tưởng bất cứ dân tộc nào trên mặt đất này cũng phải coi là một châm-ngôn để xử thế và tự tồn.

* « DÂN-NAM » tuần báo ra ngày thứ năm, đã xuất bản số 1 ngày 1er Janvier, do ông g - hữu-Tạo chủ-nhiệm. Báo-quán ở số 38 đường Vassoigne Saigon.

Những bệnh ho của người lớn và trẻ con mới phát như: ho khan, ho có đàm, tắc tiếng, ho khô khè trong cổ như gà kêu. Cầm mà ho. Ho nhiều mà không có đàm. Đàm bả có thai ho, hoặc để rồi ho sần hậu, khạc có chút huyết.

Cùng những bệnh ho lâu năm đến có đàm xanh, đàm đen, có huyết. Ho lao ngực tức khó thở, đàm dính theo máu lợn cợn như bột báng. Hai chỗ vai đau, đầu xây xam bần thần, đã đượi về buổi chiều, ớn lạnh, mất ngủ, xo't xa trong phổi.

Và nhứt là bệnh ho kinh niên của người lớn tuổi mỗi năm đến lúc trở trời đều ho.

Nếu các bệnh ho trên đây trị ngay bằng thuốc BẢO-PHẾ LINH-DƯỢC của hiệu PHỤC-HUNG-Y-QUÁN thì chắc chắn rất mau mạnh. Thuốc BẢO-PHẾ LINH-DƯỢC chuyên trị các bệnh ho rất mau lẹ, mà nó còn là một thứ thuốc bổ phổi rất tốt. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Một hộp 8 hoàn giá 1p.00

Trữ bán tại nhà thuốc VÕ-DÌNH-DẪN 323 Marins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier P. Penh.

(Gửi contre remboursement khởi cước phí từ 2 hộp).

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh những người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quý vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao sập hiệu ÍCH-NGUON - ĐƯỜNG, danh tiếng hơn 60 năm; không có thứ nào bì kịp, vì nó trị đủ các chứng ho, đầu ho lâu năm, hoặc đàn bà ho sần hậu, trị lẹ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấy hết, đảm cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota: Con nít, Phong, ban, đen, ọc sữa, ỉa nước, ho nóng, đau bụng, khóc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thứ CHÂU-PHÁCH-TÁN, hiệu ÍCH-NGUON-ĐƯỜNG, công hiệu cấp kỳ. Giá mỗi ve 0p.20. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành: 295 Phunhuân-Saigon.

Lời rao

Cần dùng một cô bắt thiệp nó rành tiếng Pháp. Lương bổng khá. Xin đến hỏi tại nhà ông NGUYỄN-MINH-CANG, n' 11, Route cây quế, ngang hảng dẹt Giadinh.

Sớm mai từ 10 giờ tới 11 giờ chiều từ 5 giờ tới 6 giờ

BẢO «MAI» DÃ GẶP BÀ TRIỆU HỒNG-VĂN-QUỐC mẹ quân Du-kích Đông-bắc nước Tàu

Vài hàng thanh-minh

Vì phận sự thông-tin xác-đáng cho các bạn đọc-giả lưu tâm đến chiến cuộc Hoa-Nhật, tờ báo chúng tôi có lẽ là tờ báo duy-nhất hay là trước hết ở đây đã có phái-viên vô giáp mặt hỏi chuyện bà cụ Triệu lão thái-thái, mà người Tàu đã đặt tên và thể-giới đã biết tiếng là « Bà mẹ quân Du-kích » ở miền Đông-bắc nước Tàu hiện nay. (Du-kích chi mẫu).

Về tin tức chiến cuộc Nhật-Hoa, chúng tôi đã nhiều lần công bố chủ-ý mình trung lập, rón góp tin cho rón, rón thông tin công bằng, ai thắng nói thắng, bại nói bại, phải nói phải, trái nói trái, mặc kệ những miệng tiếng bảo mình thân Hoa hay thân Nhật. Giả-tả như lúc này có viên tướng Nhật Tùng-ỉnh Thạch căn ghé vô xứ ta đầu đây, chắc hẳn phái-viên chúng tôi cũng rón tìm cách giáp mặt hỏi chuyện như đã giáp mặt hỏi chuyện bà Triệu lão thái-thái hôm nay.

Bởi vậy, bà Triệu-lão đã tuyên-bố những lời gì, chúng tôi đều ghi chép lại y thế, để cho độc-giả xem và tự phán đoán lấy. Dầu sao chúng tôi cũng phải ngả nón cung kính trước bà cụ già nhiệt thành bốn ba quốc sự, trong khi ngó thấy bao nhiêu bà xầm cao quý kia chỉ lo ăn sướng mặc sang và tìm nơi trốn tránh gien thân mà thôi. M.

căm động. Luôn dịp chúng tôi được giới-hiệu với cô bí-thơ Vương-nhược-Toàn, một bực tân-thời nữ-lưu có nhan sắc, với Vương-Việt, đại-biêu của hội Hoa-bắc nhơn-dân kháng Nhật, với Vương-ái-Hoa, phó-ủy-viên của Đông-bắc cứu vong tổng-hội.

Mỗi vị đều trao danh-thiệp cho chúng tôi và ước hẹn trưa hôm sau tương-hội ở khách-sạn Sanh-A (Tân-Á) kéo bảy giờ ở giữa tiệc trà, nói chuyện nhiều không tiện.

Y theo lời ước, đúng 1 giờ trưa hôm sau đang cơn trời nắng chang chang, chúng tôi từ Saigon vô Cholon với mấy món khi cụ tùy thân của nhà nghề: máy chụp hình, cuốn sổ tay và cây viết máy.

Trong gian phòng rộng rãi trang hoàng, chúng tôi thấy đủ mặt 4 nhà chí-sĩ Trung-hoa cùng ông bạn Ngô-tĩnh-Dân đang ngồi đàm đạo quốc-sự. Vừa thấy chúng tôi bước vô, ai nấy đều vui vẻ chào mời một cách châu chí. Ông Ngô-tĩnh-Dân là mỗi giây Việt-Hoa thân thiện... lúc này.

Tối bữa 28 Décembre vừa rồi Huệ-kieu trong Cholon đặt tại hội-quán của chi-bộ Quốc-dân-đảng một tiệc trà hoan-nghinh bà Triệu lão thái-thái tục danh Hồng-văn-Quốc mẹ quân Du-kích Đông-bắc, mới ghé qua đây, đồng thời có một cô bí-thơ của bà và hai nhà đại-biêu của hội cứu-tế Du-kích nước Tàu.

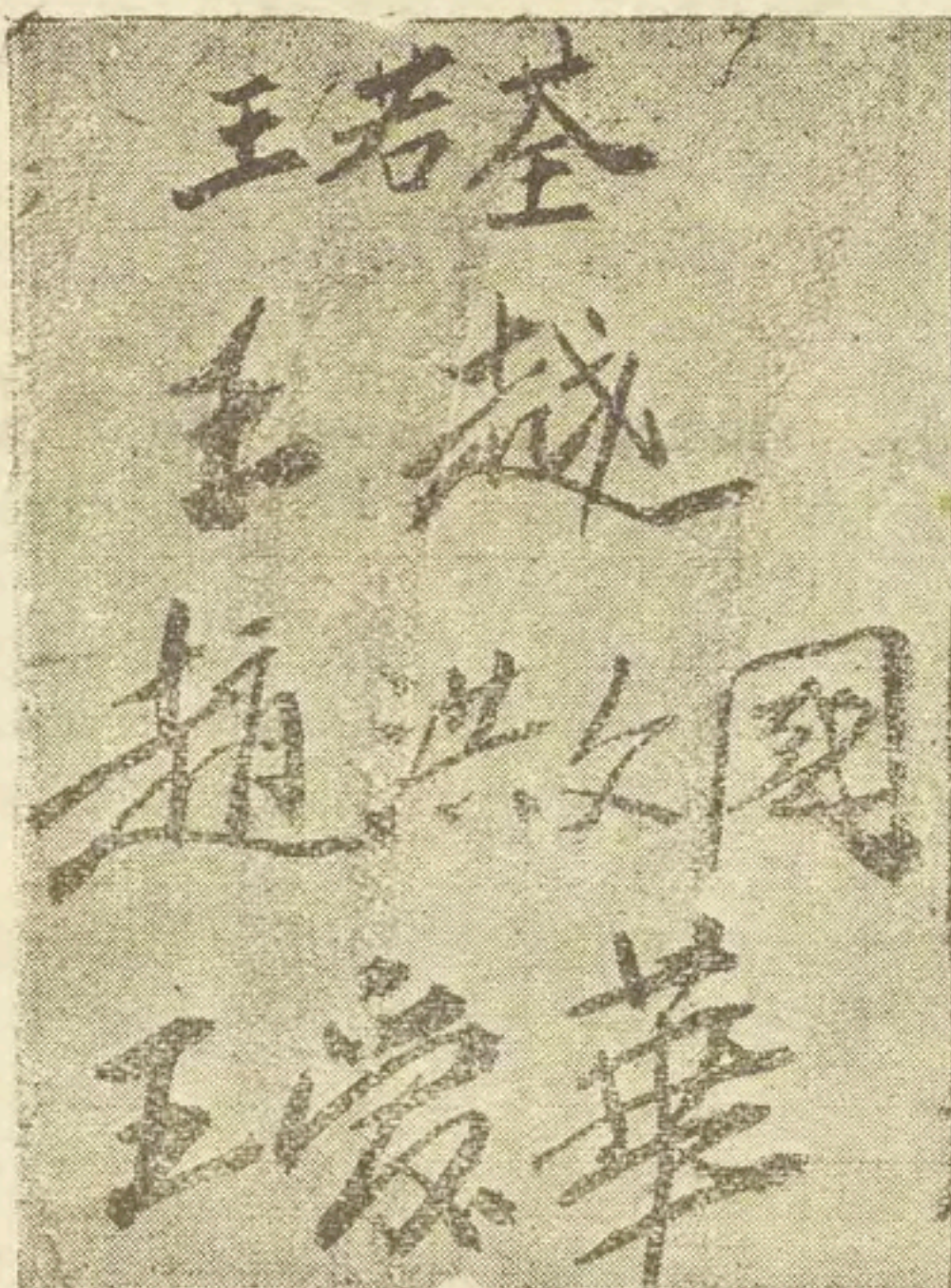
Hôm ấy, nhà hội đón rước bà, không treo cờ kết hoa rực rỡ, có lẽ những người tổ chức muốn tỏ dấu đề tang quốc-nạn. Nhưng là một cuộc hoan-nghinh bà Triệu lão thái-thái, cho nên quan khách tấp nập trong hội-quán, và bên ngoài, người ta tụ tập đông đảo la thưởng, cốt để chiêm-ngưỡng dung nhan của bà lão-chí-sĩ Trung-quốc.

Giữa tiệc hoan-nghinh tầy trần ấy, giữa cái không khí nồng nàn ái-quốc ấy, chúng tôi, một « ỡ-nam-danh », yết kiến bà cụ « Du-kích chi mẫu » mà báo này thường nói bấy lâu.

« Thừa bà, chúng tôi là báo « MAI » ở Saigon, nhơn dịp bà ghé qua tề quốc, nên chúng tôi « tôi kính-yết đề tỏ lòng ngưỡng mộ ».

Ông bạn Ngô-tĩnh-Dân đứng thông ngôn dùm.

Bà Triệu lão thái-thái-mặc đồ mộc-mạc theo kiểu phụ-nữ hương thôn, tuy tuổi đã già nhưng

Chon-dung bà Triệu Lão thái-thái tặng báo « MAI » và cả 4 vị viết tên mình bằng chữ Hán ở bên cạnh: Vương-nhược-Toàn, Vương-Việt, Triệu-Hồng-Văn-Quốc (tức thái-thái) và Vương-ái-Hoa

gương mặt hồng hào phi-mãn, đây vẻ cương quyết ở cặp mắt ngó rất tinh anh-ân cần bắt tay chúng tôi với một nụ cười

Chủ khách an tọa rồi, không để uống phí chút ít ngày giờ, chúng tôi day mặt về phía bà Triệu lão-thái-thái:

Lâu nay đọc báo, chúng tôi được biết lực lượng của quân-đội du-kích đã phá tén các cuộc tổ-chức hậu-phương của binh Nhật, làm cho chúng ghè sợ và thiệt hại rất nhiều. Chắc hẳn có tổ-chức hoàn toàn và lực lượng to lớn như là quân-đội nghĩa-dũng Đông-bắc mà bà chính là người có sáng-kiến tổ-chức và hiện đang làm lãnh-tụ. Vậy nay xin bà vui lòng lược thuật cho độc-giả báo « MAI » chúng tôi nghe qua lai lịch của

quân-đội nghĩa-dũng Đông-bắc, năm 1931 quân Nhật thỉnh không chia hòng súng đại bác vào Đông với Nhật-quân mà bà lấy làm tam-tỉnh nước Tàu mà bắn. Rồi đặc-ý thành-công hơn hết, người ngựa quân lính chúng kéo tới đây đập chiếm cứ đất nước Tàu và cướp đoạt cả tài sản của lương dân.

« Đông tam Tỉnh lúc ấy rếp mình năm yên dưới bàn tay bạo tàn của quân Nhật, đang đợi chánh sách nhân đạo và sự thật hành cái chương-trình khai hóa đồng bào chúng tôi như lời quân Nhật đã hứa cho xứ chúng tôi khi mới đến.

Ông hỏi tại sao tôi lại có cái sáng kiến tổ chức quân du-kích ? Chắc ông còn nhớ hồi

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN-CHÁNH-TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compleur xe hơi, máy chụp hình và máy đánh chữ v. v.

Đại-dòng thư-xá

Xuất-bản quyền đầu tiên:
« Những thí nghiệm của ngòi bút tôi »

Giá: 0\$15
Giám-đốc: Trương-Tửu
Thơ từ ti ền bạc gởi về:
M. TRƯƠNG-LÂM
55, Rue Tien-Tsin, Hanoi

Les meilleurs vins se trouvent aux:

CAVES ALGÉRIENNES
Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE, Propriétaire

34, BOULEVARD CHARNER - SAIGON

TÉL. 20.458

R. C. 2.565

TRUNG-NAM Y-VIÊN

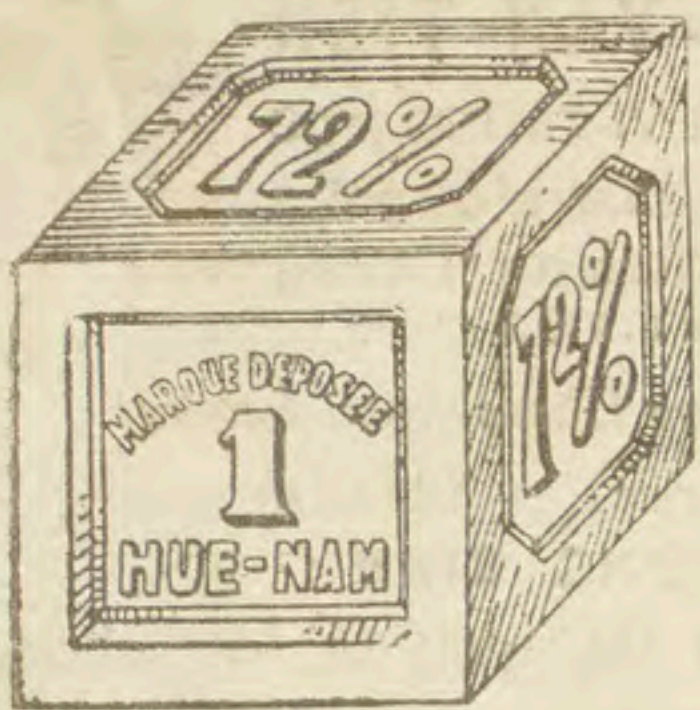
113, rue Hamelin - Saigon (Trước rạp hát bóng CINÉMA REX)

Do một nhóm y-sĩ có học-thực kinh-nghiệm về bệnh Lậu, Giang-mai và Hạ-cam, Bạch-dái nên dám làm giấy cam kết chữa mau tuyệt noc các bệnh kể trên. Thuốc Lậu Op.60 1 hộp, Giang-mai Op.50, Hạ-cam Op.50, bạch Thận 2p.00. Tây huyết trừ căn 2p.00.

Ở xa biên thơ kể bệnh rõ ràng sẽ gởi thuốc theo cách lãnh hóa giao ngân, mau lẹ kín đáo. Thơ và mandat đề cho M. CAO-CU 113 rue Hamelin SAIGON.

— CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ ĐÚNG ĐẮN Ở LỤC-TỈNH —

Coi qua trang 15

SAVON SO 1

HIỆU HUÊ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon mới và có bán khắp nơi: hỏi các tiệm tạp-hóa. Mua savon hỏi nài cho đăng SAVON SO 1. Cần dùng nhiều đại-lý: Mỗi tỉnh và mỗi quận. Savonnerie HUE-NAM (gần cầu Palikao) - 34, Quai de la Distillerie - CHOLON

PHÁP-LUẬT LUẬN-ĐÀM

của

PHAN-VAN-THIỆT

Luật-khoa Cử-nhơn

NHỮNG PHÁP-LUẬT ĐIỀN CHỦ CÁN BIẾT

(TIẾP THEO SỐ BÁO 67)

QUYỀN LỢI CỦA NGƯỜI
ỨNG-DỤNG THẦU-LỢI

Phạm ruộng đất thuộc quyền ứng-dụng của người nào mà có phù-sa bồi vào thì người ấy cũng được hưởng.

Người đó được hưởng quyền địa-dịch và phạm các quyền lợi gì mà người sở-hữu-chủ được hưởng thì người ấy cũng được hưởng như người sở-hữu-chủ vậy.

Những hầm mỏ đường khai-quật dở dang lúc bắt đầu hưởng quyền ứng-dụng, thì người ứng-dụng cũng được hưởng-dụng như người sở-hữu-chủ vậy.

Trong khoảng đất thuộc về quyền ứng-dụng mà có hầm mỏ khai-quật rồi thì người có quyền ứng-dụng được thầu những tiền mướn của người lãnh khai phải nộp cho người sở-hữu-chủ, dầu bắt đầu khai mà phải nộp tiền mướn từ hồi nào cũng mặc lòng.

Người hù-chủ không thể tự mình làm cách gì để thiệt-hại cho quyền lợi của người ứng-dụng. Về phần người ứng-dụng, đến khi hết hạn cũng không được đòi bồi-phí vì có rằng mình muốn bồi-bổ sửa sang vào đấy, dầu giá vật liệu có nhờ đó mà tăng lên cũng mặc lòng.

Nhưng trong trường-hợp có cất nhà cửa ở trên, người ứng dụng thầu lợi (hay những người đồng thừa kế thay mặt cho người) có quyền được dời đi mà đáng hù-chủ không phải chịu tiền bồi-phí chi cả, vả lại, nếu có làm hư hại gì cho miếng đất thì lại còn phải bồi thường thiệt hại cho hù-chủ nữa. Còn nếu hù-chủ muốn giữ lại những nhà cửa ấy thì phải trả lại cho người ứng dụng thầu lợi giá tiền mua đồ vật và nhơn công làm nhà.

Người này (hay những kẻ thừa kế thay mặt cho người) cũng có quyền gỡ kiến, tranh, tượng, hay những đồ trang sức trong nhà do người sắm ra, nhưng phải tu bổ chỗ ở y như khi trước.

ĐOẠN THỨ II

TRÁCH-NHÂM CỦA NGƯỜI
ỨNG-DỤNG THẦU-LỢI

Vật-sản thế nào thì người ứng dụng thầu lợi nhận lấy thế ấy, nhưng phải lập bản kê hình thể vật-sản với người hù-chủ, rồi nhiên hậu mới được hưởng dụng.

Thuộc về bất-dộng-sản, quyền ứng dụng thầu lợi phải biên vào trong địa bộ.

Người ứng dụng thầu lợi lại phải có người đủ sức trả đứng bả đảm cho sự quản-lý của mình, sự quản-lý ấy phải là của người gia-trưởng đứng đầu. Người có thể khỏi đem người bảo đảm nếu trong tờ đặt quyền ứng dụng thầu lợi không buộc.

Cha và mẹ thừa hành quyền ứng-dụng thầu-lợi theo luật của tài-sản con vị-thành-niên thì đương nhiên khỏi cần có người bảo-đảm, người bán hay người cho bất-dộng-sản, nhưng chưa quyền ứng-dụng thầu-lợi lại theo phép lang-sa, người góa-phụ ứng-dụng thầu-lợi những tài-sản của chồng để lại và người thừa kế tài-sản thừa tự theo luật annam cũng đều được y như vậy.

Nếu người ứng-dụng thầu lợi không có người bảo-đảm, thì bất động-sản phải cho mướn hay để quyền-tử; giá tiền lãnh canh và tiền mướn hay số huê lợi chỉ tồn của người quyền-trử đã thầu phải giao lại cho người ứng-dụng thầu-lợi.

Sự kiểm người bảo-đảm trẻ nãi không làm cho người ứng-dụng thầu-lợi mất huê lợi của mình được hưởng từ khi quyền ấy bắt đầu.

Người ứng-dụng thầu lợi chỉ

phải làm những việc sửa chữa để gìn giữ vật sản mà thôi. Việc đại-tu-bổ thì về phần người sở-hữu-chủ. Nhưng nếu từ khi bắt đầu hưởng quyền về sau mà vì người ứng-dụng thầu-lợi sơ suất không giữ gìn nên cần phải tu bổ to thì người ứng-dụng cũng phải chịu vào đấy.

Những việc đại-tu-bổ là như sửa tường lớn cùng cửa cuốn, đặt lại rầm, lợp lại cả mái nhà, sửa bờ đập, tường, chỗ g đở và tất cả tường rào.

Còn tu bổ khác là việc sửa sa g để giữ gìn. P. V. T. (Còn nữa)

MỎI RA

M. THANH TẠO ca:
Lệ thâm canh trường

(Guitare)

CÓ BA HUÊ ca:

Bóng nhạn mờ

(Violon kim)

Địa ASIA cũ đổi mới bù 1p.20 ở khắp đại-lý

asi

Chắc như' vậy

Muốn trừ tuyệt bệnh Dương-Mai thâm căn cổ đế, 20, 30 năm chỉ có HUÊ-LIỀU LINH-ĐƠN số 01 là hay hơn hết.

Uống thuốc LẬU số 08 chỉ trong một giờ thời thấy hết đau, tức bước, gắt đều tiêu đi cả. Bôm thuốc BÔM số 18 bệnh nhẹ ngay. Dùng luôn tuyệt bệnh chắc một lời.

Trâu, bò, heo, ngựa ngộ bệnh cấp kỳ đã có LỤC-SÚC-HỒI-SANH-HOÀN số 13 cứu cấp: Cãi tử hoàn sanh một cách cấp kỳ mau lẹ đã được biết bao nông-gia điền-chủ khen tặng, cho đến một cố-đạo Pháp cũng đã công nhận khen lao.

Nhà thuốc ĐINH - THANH - SONG

112 Rue d'Espagne - Saigon

có bán khắp nơi: chi cuộc tại PNOMPENH Trương-long-Bao dit Xiêu Bao 47 rue Oknha oum, Kim Seng 120 rue Armand Rousseau, MỸTHO Tổ-Tâm 43 route Gocong, TÂNAN Nguyễn-hữu-Dr, CÁI MƠN Nguyễn-văn-Ba, TRÁVINH Liên-Hiệp và Tô-vĩnh-Trường, CHỢ LÁCH Nguyễn-văn-Ba, VĨNH LONG Nguyễn-thành-Liêu, MỘC CAY Đoàn-tho-Như, TIẾC CẦN Phan-lân-Triệu, BÉNTRE Tân-Thanh, SÓC TRĂNG Hồng-Điều, BACLIÊU Nguyễn-lân-Biện, CẦN THƠ Librairie Tân-Vân, PHAN THIẾT Lê-nam-Hưng, HUẾ Phò minh Nguyễn-hữu-Song, LONG-XUYỀN hiệu Bach-Loan (nhà đùm) ville và tại Nguyễn-văn-Tỷ Bắc-vàm-Cống, GÒ CÔNG Huỳnh-văn-Mên.

VAN VUI

VỀ CÔ DIỆU MINH

(Bỏ theo nguyên vận hai bài của cô Hồng Ngọc Đăng trong « Mai » số 64).

Mô Phái! Phái Diệu-Minh.
Tú quái, lại ham kinh.
Sư Muôn truyền mật-pháp,
Vải Diệu há vô-tình?
Trong chùa, là dâng tử.
Ngoài thế, vốn hư sinh.
« Niết Bàn » thôi hết kẻ,
Bể « Trước » nổi linh binh.

II

Tội nghiệp! Bọn em Kiều,
Rỏ tài chỉ bấy nhiêu!
Dễ gì che mắt chúng.
Khó lắm; cảnh không chiều;
Chịu phiền khuyên có ả.
Đừng nằm « vạ » dưới liêu.
Trăm ngày, tiên chẳng xuống,
Chai ngắt, mặt buồn hiu
Mille HỒNG-LAN (Biên-Hòa)

TIỆC CƯỚI

Tiệc với từng nghĩ mà chán
ngân.
Khác quái gì cái quán « buồn
com »,
Tiền vào xối xối, đơm đơm;

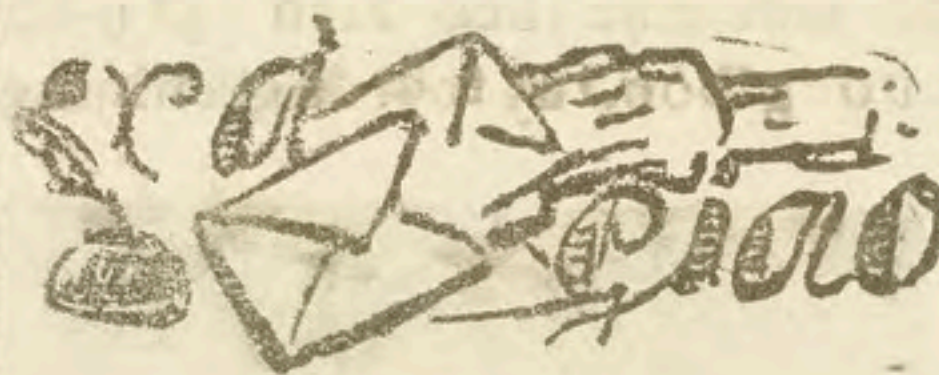
Hợp nhọu vay trả, cho « tươm
nợ nần.

Tiệc mừng tài tử, giai nhân:
Trăm năm kết chữ Châu Trần
sánh duyên
Tiền gom góp mười nguyên
vốn vẹn,
Chín mạng đi « đánh chén »
khề khà,
Mảng vui chén rượu tiệc hoa;
Khách quên cả chuyện « cho
ra » lễ mừng
Chữ nhân mặt nóng bừng bừng
Nói ra không tiện, ngập ngừng
lại thôi,

Ba-hoa chúc mấy lời khách sáo
La-đa say, lão đảo ra về..
Dùng đồng chữ, khách phân
chia;
Hoảng hồn khách mới vội chia
bao thợ
Mở xem một bức « tiên hoa ».
Hai lăm danh hiệu, cùng là
đôi « Công »

Chủ nhân chẳng nén lòng uất ức.
Dộng con buôn hăm hực chối từ
Trã tiền ư? trã tiền ư?
Vậy còn « bữa chén » bây giờ
tính sao?

Xỏ nhay thì xỏ cho đau,
Mỗi người liền trả năm hào tiền
com!
Con bô mướn món mà « tươm »
Léon d'EAU

Hĩ-tin

Tôi rất vui mừng tiếp được tin rằng ngày 7 Janvier 1939, ông Bà Đặng-văn - Thành giáo viên tại trường máy Saigon, có định chủ vu qui cho cô trưởng nũ là Đặng-thị-Lợi, tại biệt xá ở Gò-vấp.

Vậy tôi có mấy hàng trên mặt báo trước mừng ông bà, sau chúc cho cặp vợ chồng mới được mọi điều hạnh phúc.

DƯƠNG-VĂN-THẮNG

phái viên báo « MAI »

Chúng tôi hay tin rằng đến ngày 8 và 9 Janvier 1939, Mr Trần-diệu-Vị, thương gia ở Cai-lậy, sẽ làm lễ tành-hôn với Mlle Bàng-ngọc-Nữ, ái nữ của ông bà Bàng-thiện-Bản, thương-gia ở M tho.

Vậy chúng tôi xin cầu chúc hai vị tân-hôn được nhiều hạnh-phúc trên con đường ân-ái.

MAI

AI TÍN

Tin đau đớn cho hay rằng: ông Thái-lân-Bữu, Tri-phủ-hàm vừa thất lộc tại Trávinh, hôm ngày 24 Decembre 1938.

Lễ an tang đã cử hành ngày thứ năm 29 Decembre.

Tôi xin thán tâm chia buồn cùng tang quyến, (hai bạn Thái-nguyên - Xáng và Thái - nguyên-Đương) và xin cầu chúc hương hồn của bác được tiêu d'ên nơi miền cực lạc. Nguyễn-văn-Sanh

Chúng tôi lấy làm đau đớn hay tin chẳng lành: bà Dương-thị-Suốt linh nội tổ của bạn Nhan-quốc-Mạnh thương gia ở Phú an đã từ trần ở Phú - Lâm (Chaudoc) ngày 11 tháng 9 An-nam, hưởng đăng 81 tuổi.

Lễ an táng đã cử hành xong ngày 27 tháng 10 rất long trọng. Vì đường xa xuôi lại được tin rất trễ, nên chúng tôi đến chia buồn cùng tang quyến, vậy xin mượn báo thay lời cầu chúc linh hồn ông an vui miền cực lạc.

Ng-văn-Nguyễn Phan - văn - Di

Mới vừa hay tin thân-sinh ông Huỳnh-văn-Năng điển chủ ở Xuân-sơn Cai-lậy thất lộc ngày 31-12-38. Vì phận sự ràng buộc chúng tôi không thể đến chia buồn cùng tang quyến, vậy xin mượn báo thay lời cầu chúc linh hồn ông an vui miền cực lạc.

Ng-văn-Nguyễn Phan - văn - Di

Trong lúc có lễ an-táng bà nội chúng tôi là bà Dương-thị-Suốt, nhờ quý ông quý bà viên quan quới chức thân bằng quyến thuộc cùng khắp các nơi đến đưa đám một cách thậm tình, trong đó chúng tôi nhờ một phông lớn lao của ông bà Đỗ-hữu-Khai Thông-phán Tòa-sơ Chaudoc tận tâm giúp giùm trong lúc tang gia hữu-sự.

Đối với ân nghĩa ấy chẳng biết lấy chi đền đáp nên xin mượn cột báo này để cảm tạ chung cả các bà con quen lớn xa gần đã đến chia buồn với chúng tôi.

Thay mặt cho tang gia
Nhan-quốc-Mạnh
Commerçant à Phú-an
Chaudoc

MỘT LOẠI VĂN-CHƯƠNG TA CÒN THIẾU HẸN

CỦA *Nguyễn-tân-Phương*

Từ năm 1933 đến nay, số văn-sĩ và thi-gia Việt-ram tăng lên rất chóng.

Tôi lại được vui mừng ký-nhận rằng hai phần ba thanh-niên nam nữ ta hiện thời viết quốc-văn khá lắm. Một học-sinh mười lăm tuổi bây giờ «văn-chương» nhiều hơn lớp chúng tôi bảy tám năm về trước.

Đó cũng nhờ ở sự phát-tiến phần-thành của quốc-văn trong 5 năm nay. Số người ham đọc sách cũng tăng với số người trước tác.

Ngày nay các loại thi văn ở xứ ta đều đã có một ít người phụng-sự.

Song tôi phải ngạc-nhiên trước sự thiếu thốn, khi chợt nghĩ đến loại văn mà tiếng Pháp gọi là : « littérature exotique ».

Ấy là thứ văn-chương tả thuật phong-tục, tập-quán, sinh-hoạt, cảnh-vật, nhân-tình của những xứ xa lạ mà tác-giả đã tai nghe mắt thấy.

Ngày xưa, các quan ta được phái đi sứ sang Tàu lúc trở về cũng có một vài ông viết «ký sự».

Sau này các ông làm chánh-trị bỏ-bá phiêu-linh hải ngoại cũng có ít người thuật lại chuyện trải qua.

Và gần đây những du-học-sinh, hay một vài nhà văn nhà báo có dịp đi ngoại-quốc cũng ghi chép trên mặt giấy được chút đỉnh cảm tưởng, kỷ-niệm.

Nhưng ta phải nhìn nhận rằng những sách vở về loại đó hiếm quá. Mà người đọc những sách ấy cũng rất ít !

Thứ văn-chương đó không khác một cây bèo hắt, trôi dạt trên lá, trong vườn văn nước ta.

Duyên do bởi đâu ?

— Tôi cho bởi vì từ xưa đến nay sách về loại ấy chưa có quyền nào được tính-cách phổ-thông.

Hoặc tác-giả làm thi phú để ngâm vịnh trong hàng tao-nhân mặc-khách, hoặc tác-giả bàn đến những chuyện khô-khạn như : chính-trị, học-thuật, triết-lý, tôn-giáo v.v...

Không ai chịu dùng lối văn bình-dân để mô-tả những cái tầm thường mà có đặc-sắc, của riêng một nước nào, xứ nào.

Những sách của ta nói về ngoại quốc mà tôi được xem qua phần nhiều — hay hết thấy — đều có tính cách nghiên-cứu, điều-tra.

Thành thử văn những sách đó khô khan, lạt lẽo. Tất nhiên là không thể phổ-thông trong dân-gian được.

Phần đông dân chúng chỉ ưa tiểu-thuyết.

Cái ấy không cần cất nghĩa nữa. Ai cũng hiểu tại sao. Bây giờ muốn văn được phổ-thông thì cần phải tả cảnh, tả tình, tả tâm-lý.

Nói thế nghĩa là tôi khuyên các nhà văn nên lợi dụng văn tiểu-thuyết khi muốn một cuốn sách nào nói về ngoại-quốc của mình viết được công chúng hoan-nghinh.

Ở Âu-châu người ta đọc rất nhiều tiểu-thuyết nói chuyện những nơi xa lạ.

Những nhà văn Anh hay Pháp nổi danh hiện thời thường nhờ loại văn-chương ấy.

Một người như Pierre Loti của Pháp hay Rudyard Kipling của Anh chỉ «bắt đầu» vì có mấy chục cuốn tiểu-thuyết nói chuyện ngoại-quốc mà thôi.

Thứ văn-chương ấy là một lợi khí để làm cho Nhân-loại biết nhau, hiểu nhau, và thương nhau, dầu xa cách nhau muôn triệu dặm, kể ăn nằm sương tuyết, người ánh lửa đốt da.

Ta sẽ hiểu rằng đầu đầu cũng một giống người, và vui, buồn, sướng, khổ, lòng ai cũng thấy như ai, chẳng khác...

Đối với một nước như Việt-nam ta ảnh hưởng văn-chương ấy có thể càng sâu xa hơn nữa.

Dân chúng ta sẽ học được thêm nhiều. Chân-trời-tri-thức của họ sẽ mở rộng hơn ra. Họ sẽ không còn lầm tưởng — như dân Trung-quốc ngày xưa — rằng nơi họ ở là trung-tâm-điểm của thế-giới nữa !

Thứ văn-chương nói trên lại còn có ích cho bọn nhà văn, nhà báo nước Nam.

Nó sẽ mang đến cho ta một không-khí mới của phương xa để thay đổi cái không khí eo hẹp, giam-hãm, bức-bội của chúng ta đương-thời.

Nó sẽ gợi nhuan lên tâm-não ta một trận mưa sương mát mẻ ; nó sẽ quạt thổi vào lòng ta một luồng gió mới có lần pha hương vị của những nước non xa lạ, xinh tươi.

Tôi rất tiếc rằng xưa nay bao nhiêu kẻ hữu-hạnh được đi tới chốn xa xôi đầy dẫy những sự mới lạ, hầu hết là mấy ông quan hay mấy cậu đi học để sau này theo chân người trước đó.

Đã đành, những bọn vì mưu cầu sanh nhai mà không được biết gì khác hơn là đời họ ;

Đã đành, những nhà kỹ-nghệ, thương-gia vì nghề-nghiệp mà không quan-tâm được tới văn-chương ;

Đã đành, những bậc anh-hùng mưu việc lớn, tâm thần không yên được bao giờ, còn tâm trí đầu mà nghĩ tới việc hàn-mặc, thi-văn ;

Đã đành như thế ! Nhưng còn bao nhiêu thanh-niên anh-luân khác ?

Há khi ở những trời xa lạ trở về cổ hương chỉ trình cho quốc-dân ba mảnh bằng cao-học là đủ hay sao ?

Mà những nhà văn, nhà báo của ta thì làm sao có đủ điều-kiện tài-chánh để du-lịch phương xa, và chưa chắc mỗi lúc muốn đi đã dễ được người cho phép !

Thế thì văn-chương Việt-nam dần có được bao nhiêu người phụng-sự, vun trồng, dần có gắng sức phát-triển đến đâu, tưởng cũng chỉ là thứ văn-chương «gà què ăn quần cối xay» mà thôi !

Chúng ta còn biết viết gì khác nữa ? N. T. P.

Nên đề ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

BA-QUAN

58 rue Vannier

Chuyên môn mài và bán bột xoàn mới Đức-Quốc.

Ngang hông kho bạc, Chợ cũ Saigon

NGHỆ THUẬT PHÊ BÌNH

ở xứ ta

TIỀN HAY THOẠI ?

Viet-Châu

CHÚNG tôi đã nhiều lần nói về văn-nghệ xứ ta hiện thời. Lễ tất nhiên chúng tôi không thể quên nghệ-thuật phê-bình... Vì hai việc ấy bao giờ cũng đi đôi với nhau.

Bảy tám năm về trước, tác-phẩm văn-chương xuất-bản thường không lưu-hành phát-triển ở ngoài địa-hạt một kỳ trong ba kỳ Trung-Nam-Bắc của ta. Ở Trung, Bắc chẳng mấy khi được hân-hạnh đọc những tác-phẩm của Nam, cũng như trái lại, và trái lại nữa !

Hồi ấy, ở Nam (trừ những tay viết báo) có ông Hồ-biểu-Chánh là đáng gọi văn-sĩ — hoặc tiểu-thuyết-gia — mà thôi. Ông Nguyễn-chánh-Sắt cũng có viết. Ở Trung, người ta nhớ mang máng một quyển « Tây-Phương Mỹ-Nhân » của bà H. T. B. H., và ở Bắc một quyển « Cảnh-Thu Di-bản » của ai đó ?..

Người ta không nhớ được nhiều tác-giả — văn-sĩ — hoặc không nhớ ai đó... là tác-giả một

quyển sách nào cũng chỉ vì một lẽ : ít phê-bình-gia.

Thật vậy, hồi ấy cho một quyển sách ra đời, chẳng mấy ai buồn để quăng-cáo trên báo, có chăng người ta chỉ lo việc gởi đi bán ở các tiệm... tạp-hóa (!) — cũng bởi có ai đâu lại diện rờ mà tìm sanh-nhai bằng cách mở ra một cửa hàng sách, trong thời buổi ấy ? Rồi, lâu lâu, tên sách — cũng như tên tác-giả sách — lần lần bị phủ kín trong lớp bụi của thời-gian !

☉

Gần đây, hạt giống của nghệ-thuật phê-bình mới bắt đầu nảy nở ở xứ ta.

Trước hết người ta thấy ông Thiệu-Son.

Nhưng cũng chưa, khi ngời bút Thiệu-Son — tuy thừa Sơn — ra đời, người ta cũng chưa thấy, cũng như người ta chưa biết nghệ-

thuật ấy có lợi ích gì cho lắm...

Mãi tới khi Lê-Ta, Trương-Từ và nhiều nữa... ra đời.

Bấy giờ ai nấy thật đã hoàn-toàn hiểu thấu cái mãnh-lực «đưa đẩy» văn-nghệ của ngòi bút phê-bình.

Người ta thấy «chết tươi» dưới ngòi bút quá nghiêm-khắc của Lê-Ta những tác-phẩm mà một đời khi cũng có ít nhiều giá-trị ; cũng như người ta thấy «sống» hẳn và «chạy như bay» những tác-phẩm đã đi qua tay Trương-Từ, Lê-tràng-Kiều.

Ghê chưa ?

Chúng tôi đã hân-hạnh biết nhiều ngòi bút phê-bình có giá-trị như Trương-Từ, Lê-Ta, Lê-tràng-Kiều, Nguyễn-tân-Phương, Trần-thanh-Mại, Lê Thanh, Đông Chi (và còn một vài nữa) thì chúng tôi cũng đã vô-phước mà gặp nhiều ngòi bút — cũng phê-bình ! — đốn mạt đáng ghét !

Người đọc sách phần đông là không đủ thông-minh để phán-đoan quyền sách mình đang đọc. Họ phải cần giúp bởi những nhà phê-bình, và, tất nhiên, bao giờ họ cũng hết sức tin ở phê-bình-gia — bất kỳ đẳng cấp nào ! — họ tin một cách thành kính và lương thiện... đáng thương !

Họ phải nhờ phê-bình-gia CHỌN LỰA SÁCH ĐÁNG ĐỌC cho họ vậy.

Như mọi!
Khó ngủ!
Hãy uống

Kim Tinh Đơn

V. NGÂN.

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là : tay rung, trong cơn chồ hộp, sâu cảm, hay giận hờn tánh tình không chừng đôi hay rầy rà quao quao. Ban đêm hay thao thức, toàn tính mơ-màng những chuyện đầu đầu. Trị những chứng hay nhức gần ban đêm, giật tay chơn trong khi ngủ, mồ-mé trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm lung mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bất-oải, đau nhức từ chỗ, không ngủ yên, uống KIM-TINH-ĐƠN này thật hiệu nghiệm. Nếu được ngon, mà sáng ngày được thư-thoải vui vẻ. Những người có bệnh nhức đầu đồng uống vài ve hết tuyệt. Nhức đầu thường, uống một ve thì hết liền. Đau bà c, thai, mỗi mẹ đau nhức, uống KIM-TINH-ĐƠN hay lắm. Khi nằm cò trong g mình rêm đau uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve : 0p.25

Nhà thuốc VỎ-ĐÌNH-DẪN

323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Obier P. Penh.

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)
Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn
RÉSISTANCO
Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu
NGUYỄN-SƠN-HÀ
97 rue Charner - SAIGON
Téléphone : 21.786

Than ôi! Đáng thương cho quen thân với nhau, có người hăng đọc-giã phần đông ấy quá! chung chạ chung gối với nhau Họ làm! Họ bị lừa rồi!... như vợ chồng, chia sớt nhau

Những ngòi bút phê-bình bất từ miệng ăn tấm mặc như anh tài đã bởi lòng hạo - danh không em, thì bảo sao người ta «đừng» chánh-đáng, nhắm mắt (mà đầu được, khi người kia «cây nhờ» họ có «mở mắt cũng vậy) khen người nọ... niệm-tình?..

còn, khen liêu-linh. Bọn này đã Lại còn những tờ báo — hay đưa những người lương thiện hại? — khác nữa lấy làm hân hạnh mà được các nhà văn ở xa gởi sách tới tặng. Họ còn ngấm ngấm gì mà chẳng nêu lên trên mục «giới-thiệp sách mới» những danh-từ ca-ngợi thâu trời xanh?

xuống hầm sâu.

Vi đầu?

Tôi không hề trách những nhà xuất-bản — vì sự quảng-cáo — thường trích bài phê - bình của họ — ấy để trân-trọng «đăng đi đăng lại» trên mấy cơ-quan ngôn-luận của họ, mặc dầu bài phê-bình kia xuất hiện một tờ báo mà không ai thêm nhớ tên! Bọn phê-bình-gia dung - tục ấy bằng đứng mà được trọng-vọng mới kỳ! ? Tôi không trách ai kia, nhưng tôi quả quyết đáp:

— Chỉ vì thế!

Một phê-bình-gia trứ-danh đã than: «Tôi bị đề tựa nhiều lần!» (Ý nói: vì tình riêng mà ép lòng phải đề tựa khen ngợi, giới-thiệp một tác-phẩm mà chính mình phải thú thật là nó không giá-trị gì hết!)

Làm sao mà phải «bị đề tựa»? Có lạ gì đâu hỏi các bạn đọc lương-thiện của chúng tôi ời!

Hầu hết «văn-sĩ» (1) là bạn

Tóm lại, nếu văn-nghe nhờ nghệ-thuật phê-bình mà lên cao, như hiện-tình, thì một ngày kia cũng sẽ vì nó mà đổ ụp, không sao vãn-cứu!

Vậy chúng tôi phải hô lớn lên: «Hoàn-toàn thoái!» khi có người hỏi chúng tôi:

— Nghệ-thuật phê-bình ở xứ ta tiến hay thoái?

VIỆT-CHÂU

(1) «Văn-sĩ» đây là nói chung cả những người viết văn, phê-bình-gia cũng là văn-sĩ!

Nên đọc

TUY-LÝ-VU'ÔNG

CỦA TRẦN-THANH-MẠI

Trong TUY-LÝ-VU'ÔNG, các bạn sẽ thấy sống lại một trăm phần trăm cả một thời-đại xưa, với tất cả những cái oanh liệt, hùng-tráng, vĩ-dại, những cái đài-các, sang-trọng, trường-giã của nó, cũng như với những sự dễ-tiện, ô-nhục ám-muội, những sự khổn khổ, thương-tâm của nó.

Đọc TUY-LÝ-VU'ÔNG các bạn sẽ thấy hoạt động một cách rõ rệt những tên lầy lừng bất hủ: MINH-MẠNG, TỰ-ĐỨC, HOÀNG-BẢO, TÙNG-THIỆN-VƯƠNG, CAO-BÁ-QUÁT, PHAN-THANH-GIẢN, NGUYỄN-VĂN-TU'ÔNG, T'ON-THẮT-THUYẾT, TRẦN-TIẾN-THÀNH, PHAN-ĐÌNH-PHÙNG, HIỆP-HÒA, ÔNG-ÍCH-KHIÊM, NGUYỄN-TRI-PHƯƠNG, PHẠM-PHÚ-THỦ, HOÀNG-KẾ-VIỆM, NGUYỄN-THÂN, NGUYỄN-HỮU-Đ' , v. v.

TUY-LÝ-VU'ÔNG

Tổ-giác cùng các bạn tất cả những điều bí-mật về triều Huế thời-kỷ chuyên quyền của hai phụ-chánh TU'ÔNG và THUYẾT.

Ít lời phê-bình về «TUY-LÝ-VU'ÔNG»

... Lấy một nhân vật tiêu biểu trong cận sử nước nhà làm trung tâm điểm mà phác họa một bức tranh quốc sử vào giữa hồi quốc bộ gian nan, quốc gia đa-sự, thật là lối văn bỗ ích cho đời, không phải thứ văn chương bác tập chỉ chiều theo cái thị dục nhất thời của công chúng... PHẠM-QUY'NH, Quốc dân Giáo dục bộ-thượng thư.

... Thẻ tài đã mới mà công phu sưu tập tài liệu cùng lời văn lại gian quất rõ ràng, đáng chú ý nhất là cho hoàn cảnh và bao nhiêu chuyện bí ẩn kỳ húy ở thời đại ấy sống trên mặt giấy... HU'Y'NH-THÚC-KH'ANG

... Xem qua chữ chữ đáng ngàn vàng;

Mời hay tài tuần còn Hoàng-Việt,

Há những thi văn tốt Thịnh-Đ'ng... PHAN-B'OI-CH'AU

... C'est un livre d'histoire avec toute l'objectivité désirable d'un jeune écrivain déjà remarquable par sa sensibilité. «Tuy-ly-Vuong» est la vie d'un homme qui a joué un rôle politique au moment de l'occupation française. Cette vie est racontée sans passion, sans commentaires déplacés, avec le seul souci d'être simple et complet. L'ouvrage est remarquable en raison des travaux de recherches de l'auteur. L'OPINION

... Nous recommandons de tout cœur à nos amis annamites «Tuy-ly-Vuong» dont la lecture est passionnante d'un bout à l'autre. Georges Ribon (LE POPULAIRE).

... Khen ông, tôi không có biết dùng lời nào cho xứng đáng. Đem những cái hay cái tốt của ông ra mà nói thì những cái này nó nhiều quá. Nói không xuể được. — Thiệu-son (Mai) v. v..

Giá bán 0 \$ 75 ở xa cước phí 0 \$ 15

Ư'NG-LINH xuất bản, 7 rue Ch'ua bà Hué. Boite postale n° 60

SAIGON-CYCLES

151, BD DE LA SOMME - SAIGON

Bồn hiệu từ nay được trọn quyền thay mặt tổng phát hành mấy hiệu xe như: B. C. Sport, Cortéa, Junior, Abeille, B. C. C. Luxe, Colomba.

Sở hữu bằng tubes 808 Reynolds và Rubis giá thật rẻ. Đủ các thứ xe đầm nhỏ lớn; xe trẻ em trai và gái sơn màu thật đẹp giá rẻ hơn các nơi. Bồn hiệu cũng có trữ bán đủ thứ tubes, raccords, etc... Đủ phụ tùng bằng Daralumin.

Bồn hiệu được quyền bán xe giá bằng hãng chánh. Xin viết thư thương lượng và nhờ đính cò trả lời.

Xin thương lượng với M. Nguyễn-văn-Viêm, — 151 Bd. de la Somme

Xe máy hiệu Bécé Sport là chúa-tể các hiệu xe máy đua đã thắng được 12 giải Cap Saigon liên-tiếp

Phù sinh

Ngao ngá! kia xem cuộc bề d'au,
Đời người nghĩ lại có bao lâu,
Cười ai mới đó mà râu rậm,
Khóc kẻ vừa đây đã cổ khâu,
Ba chục Nhan Hồi đành hết nhẽ,
Tám trăm B'nh-t' cũng còn đầu,
Cho hay ai vì hoàng lương-m'ng,
Ba vạn sáu ngàn th' thoát mau

LÊ-VIÊN

Họa bài «Qua đ' B'nh thủy»

C'ua Xuân đ'nh, trong «Mai» số 64

Ng'ng gần bên đ' cũ, lúc trưa,
V' xem Đ'nh-tr'ng lạ người xưa
N'ng tay c'ay, bát thuyền qu'ay
qu'.

L' nước neo, chèo khách s'ng tr'ơ.
M' độ b'eo tan cơn sóng gió,
Gi'ra gi'ng ta ng'oi nổi mây mưa,
Non sông thì cũ g' non sông ấy?
Tr'ời đất xui chi tr'ước khác giờ?

THOẠI-H'À

Đi trẻ đi tu

M'ng 'ân ở bãi Đ. T. Đ. T. của
quan Tu'ân Phủ Hu'nh M'nh Đạt

H'ng nhan th'ơ nghiệp bạch-m'
tr'uyền.
Ng'án cuộc phong trần m'ải ng'ra,
ng'hi'ng.

C'ắt mái tóc xanh, xa biên kh'ở
L'ng câu kinh ngọc, dựa non
th'ien.
Ban thanh g'rom hu'ệ tr'ừ ma
ch'ương.

G'oi nước cam-l' rửa trái d'uyên,
N'ng bóng «t'ừ bi» nhờ đ'ức
ph'ật,
H'ọa là thoát tục đ'ược về ti'ên,

Đi già đi tu

M'ng v'ân ở bãi Đ. G. Đ. T. của quan Đ'ốc Ph'ủ
T'ôn Th'ọ Tr'ương

M'ơ màng ch'ợt t'ing gi'ác Vu-san.
L'nh l'ót xa ng'he t'ing kh'ánh vang
Ng'ám bóng th'âm th'au nh'ành l'ưu
u,

Soi gương lưỡng th'ên đ'óa hoa tàn
Bu'ôn xem mái tóc s'ng pha bạc
Bi'ng dạo v'ườn xuân bướm nh'ộn
nh'àng.
T'ừ gi'á làng hoa n'ng c'ua p'át
G'oi là tr'ả sạch nợ h'ng nhan.

THOẠI-V'ÂN

Vi'ng cảnh tr'ường xưa

I

M'ười m'ấy năm rồi tr'ở lại đ'ây,
Tr'ường xưa cảnh ấy đ'ã như v'ây
Hai hàng cũ kỹ tr'ở bàn gh'ế,
B'ôn mặt um-tùm nh'ững cổ c'ây,
Gi'ó tho'ng như kh'êu ni'ềm nhớ b'ạn
Chim kêu c'àng gi'ục d'ạ l'ương th'ầy

Nh'ìn sau ng'ó tr'ước lòng ng'ao ng'án
Vui v'ề xưa kia nh'ớ nh'ững ngày,

II

Nh'ững ngày c'ập sách đ'ến tr'ường đ'ây,
Đ'ùa v'ới anh em, học v'ới th'ầy,
«V'ăn ng'ược» «v'ăn xu'ôi» rồi
l'ập v'ân,
«C'ờ h'ùm» «c'ờ g'ánh» lại leo
gi'ấy,

C'om ngày ba bữa không lo đ'ói,
Gi'ác tối chín giờ đ'ã ngủ say.
Nh'ớ bu'ổi tr'ẻ con s'ng-s'ng'ng'ng'ng'ng'
U'ớc chi m'ình cứ m'ãi th'ơ ngày.

H'À V'Ô

L'ng người đời

M'ấy tri'ệu sinh-l'inh ch'ốn bụi h'ng
Chung râu chung tóc, t'ing t'ing
chung.
Đ'ường danh ng'ó l'ợi mau h'ương
kh'ẩn.

Đ'ạo Th'ánh đ'ức Hi'ên m'ặc gi'ó tung
Th'ế tr'óc m'ột đ'ường đi m'ột n'ẻo.
K'ìm-ng'án ba c'ọc g'ử ba đ'ồng.

Th'ế mà c'ũng mu'ốn th'ành ti'ên đ'ây
Th'ữ h'ồi ti'ên r'ằng: có đ'ược không

LÊ-VIÊN

G'ái lấy lên đ'ờn ông

T'ài sắc nh'ư có há ch'ẳng th'ắng?
T'ội chi mà ph'ải lên ch'ùng ăn?

C'òn ki'ếp c'ua hoa sao ch'óng th'ế?

Đ'ời người nào khác ki'ếp hoa kia

J. S'IALA

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, tra nhận dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN

146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON - Tel.: 21.475

Khi các ngài đã đi khắp các tiệm may rồi đều phải công nhận

Le Parfait Coupeur

79. BOULEVARD CHARNER - SAIGON

là hoàn toàn, vì có đủ các thứ hàng mới lạ để lựa chọn. Chủ-nhơn tự thân hành tiếp khách, trông coi về việc cắt may. Có nhiều thợ chuyên môn lâu năm rất đúng đắn, kỹ lưỡng, giá cả phải chăng. Quý ngài sẽ rất vừa lòng.

NỢ VẦN

CỦA
LĂNG-TỬ

NHỮNG người đọc báo Đ. T. đã đành rồi, nhưng còn những kẻ biên tập, trị sự, giám đốc, nói tóm lại là bao nhiêu người mà hiện bây giờ đương coi tờ báo ấy là một nguồn sống có một ai còn nhớ đến người đã khai-sinh ra nó hay không?

Quyết là không. Vì những người muốn nhớ thì không biết mà những người biết thì chẳng muốn nhớ làm gì. Ai boi đầu ngồi trước ly whisky mà hoài tưởng đến cái bước xa xôi với những ban tác mà bây giờ đã sa cơ vùi lấp!

Người đã khai sinh ra tờ Đ. T. không ai khác hơn là ông Lê H. M. và cũng chính ông là người ban sa cơ đã bị nghề và đời quên bỏ. Bạn đọc hãy cùng tôi đi ngược lại dĩ vãng để phiếm du qua xứ thời gian. Rồi cùng thấy một buổi mai ấy ông H. C. sau khi được lệnh của ông De L. xách xe đi kiểm ông Lê H. M. để phó thác tòa soạn của tờ báo nói trên. Và biết rằng nếu Lê quân, như người ta mà chịu theo thời một chút thì hẳn bây giờ cũng đương còn nắm bút-quyền cái cơ quan đó và đầu phải đến tay anh Bùi T. M. hôm nay dorm đương nhứt ký mỗi ngày!

Nhưng vì không chịu được đồng lương ít ỏi, Lê-quân mới từ chức với cả giá trị của một nhà cầm viết biết tự trọng và biết yêu nghề. Từ ấy gió bụi bắt đầu và cái khổ cứ kiên tâm theo người từng bước một.

CÓ ai thấy con người thấp hình nhưng cao tuổi vừa đi ngang đây không? Đó là ông Lê H. M. biệt hiệu là M.H.L. mà nếu bây giờ còn nằm cán bút ngời ở một tòa soạn nào thì cũng có thể rung đùi ngâm như người xưa:

Lão tướng công thành vạn cốt khô.

Vì đó là một nhà viết báo kỳ cựu, trong gần ba mươi năm nay hằng mực kích những cái vinh và nhục của nghề và bao nhiêu chế-độ đổi thay, thay đổi.

Buổi ấy, Lê-quân là người có «tài sắc» nên tiếng tăm nổi dậy như cồn. Lời văn cũng như ý luận đã lôi cuốn, hấp dẫn chinh phục tất cả xứ Nam-kỳ và cả

Con voi già

cái thế-hệ thanh niên hồi đó. cũng như bao nhiêu anh em đồng nghiệp khác, ông ra khỏi nghề Các ông Trương D. T., Nguyễn C. S., Trần v. C., Nguyễn h. V. với một bình trầm kha: bình đều chưa có thể liệt ngang với ghiền. Ông có sấm mâm đèn ở nhà, nhưng mỗi ngày ông đều phải đến tiệm để giải trí. Bà Lê cũng như chồng, ăn cơm phải hai thứ. Và một người con trai của ông cũng vì tiệm thu c cho ông bút mà phải vương, nhưng may đã dứt được liền rồi,

Những ai đọc *Nóng cổ mìn đăm*, *Lục tỉnh tân văn*, mà chẳng biết đến danh hiệu ông. Nói rằng khét tiếng một độ rất lâu trong báo giới xứ này thì cái danh dự ấy chỉ là ông riêng có. Bây giờ quen thuộc với cái tào bạo của tư tưởng Âu Mỹ, ta còn phải ngạc nhiên với lời văn khiêu dâm của Trương Tửu, Vũ-trong-Phụng, Trọng-Lang, chứ có biết đâu rằng hồi đó, lúc ảnh hưởng của Tống-Nho đương còn khắc nghiệt vô cùng mà Lê-quân cũng đã dám có những ý nghĩ táo tợn và dạn dĩ mà viết ra *Hà-Hương phong nguyệt*.

Sách truyện hồi đó ông viết ra thiệt nhiều và đều bán chạy như tôm tươi giữa chợ buổi sớm. Ông nổi danh quá lắm, làm cho ông Nguyễn văn C. trong một lúc vui sướng vì đã có một người giúp việc quý giá đã hứa với ông rằng sẽ giữ ông lại trong tờ báo trọn đời. Bởi vậy, ngoài ra coi sóc tờ báo *Lục Tỉnh*, Lê-quân còn trông nom đến cả việc trong đời tư của chủ-nhơn. Nhưng sự tận tâm ấy vẫn không cảm người «chủ bạn» (directeur ami) của ông, một hôm kia thôi ông một cách không tình không nghĩa.

Sự ấy chạm vào tin tưởng ở tình cổ-giao của ông rất nặng và nếu tôi không lầm thì từ ấy những nay, thời-gian tuy có đi mà vết thương ông vẫn chưa hàn kín. Ông dăm ra ngao ngán và hút nặng hơn lên. Và trở nên yên lặng, không nói không cười như một người vì quá-bất-đắc-chí.

Bây giờ gặp ông ngoài đường, những kẻ quen biết ông ngày xưa không khỏi ngậm ngùi mà thương xay xót mướn, áo quần ông đã cũ mèm cả, ông lê đôi giày đi lệt lệt, đôi mắt xa xôi như chẳng muốn nhìn ai và cũng chẳng muốn thấy ai. Trên vầng trán có nhiều vết nhăn của ôn thoảng qua một án mây buồn và trông đôi mắt ông ai tình ý sẽ nhận thấy rằng còn ghi vết, bao nhiêu cái thất chí nắn lòng của một cuộc đời vùi lấp.

Cũng may mà ở nhà quê ông còn có một chút ít hoa lợi chờ không thì chẳng biết ông sẽ lấy gì mà đắp đổi cho qua ngày? Vì

ÔNG LÊ, nào khác một con voi già vì đã bao xông pha trong trận mạc nên bây giờ thấy mình kiệt sức đi rồi. Và đành phải cam chịu cái số phận của người chiến bại? Tuy vậy, ông vẫn là người được nghề chiều đãi một hồi rất mực. Lương chữ bút đã từng ai ăn cao hơn Lê quân? Và lúc báo giới mới phôi thảo dân cư làng báo đương còn thừa thớt, ai đã từng được kính mến và thân phục bằng ông? Nói tóm lại là ông đã có cái vinh dự tối cao của một kẻ đàn anh ăn trước bước đầu, mà lại có tài hoa lỗi lạc.

Cho nên bây giờ, luật đào thải không vị nể ai cả thì Lê quân cũng chẳng nên lấy sự mình lia làng báo làm chuyện buồn bã. Ai hưng thịnh được suốt cả một đời?

Phương chỉ sau này, đâu còn có ai được cái vinh dự như ông? Sao lại không lấy đó làm điều an ủi? Tôi biết rằng ông Lê còn yêu nghề lắm lắm. Ông cũng còn cảm giác như những anh em trong làng, nghĩa là cũng vui khi thấy làng báo tiến lên, gây được những thành tích tốt đẹp này kia, và cũng buồn khi nghe tin có con chiến ghê lở nào bôi lọ tất cả thân thể.

Trong cái thân thể gầy gò ấy không ngờ lại còn sôi nổi một bầu máu nóng. Lê quân có lòng ngưỡng mộ những bạn trẻ ham làm việc xả-hội, mê man trong công cuộc tranh đấu cho một hạng người. Ngày nào, lúc mấy ông Thâu, Ninh, Tạo tuyệt thực lần thứ hai, Lê-quân được tin ấy đôi mắt lơ lơ bằng sáng quắc lên. Thì ra, tinh thần người vẫn còn chờ chưa chết!

Nhưng có một điều là chẳng biết bây giờ Lê-quân còn hay đã hết ghét anh em Trung Bắc? Tôi tin rằng theo với thời gian qua và cuộc đời luân chuyển, chắc hẳn ông bạn già cũng đã đổi quan niệm rồi.

Ghét người làm gì nữa! giận

M. L. 00041:37

TRU'ÔNG THO' RIỀNG

NỢ TANG - BÔNG

Long trời, lở đất, sủng thần công...
Lưng ngựa, thanh gươm mãi vẫy vùng.
Hoi độc mờ bay..., thấy ngất núi.
Quả bom vang nổ..., máu loè sông.
Dũng, trung! hai tiếng như kêu gọi..
Thề tử đôi đường hết nhớ nhung.
Chiến-sĩ khi nhìn gương dăm máu,
Mỉm cười: «Xong chưa, «nợ tang-bông»?!»

VIỆT-CHÂU

LOẠN LY

Tặng chị Georgette T.V. Tân

Sương phủ ngàn thông.. vang tiếng trống..
răng tà.. Chàng lại giữa ba quân-
Ước gì em hóa làm trăng ấy:
Ngàn dặm, theo ai tới ái lân..

HÀ-QUYNH-DIÊU

ĐÌNH CHÁNH

Trong một số «Mai» kỳ trước, ở chỗ đăng THƠ VIỆT-CHÂU, đoạn chót của bài «Chợt hiền» (bài trên) bị sắp lộn xuống làm đoạn đầu của bài «Hồn thiêng Sông Núi» (bài dưới). Các bạn yêu Thơ, hiền Thơ, chắc cũng đã sửa dùm cho chỗ sai lầm ấy rồi.

M.

đời mà làm gì nữa! hỏi hỏi Lê-quân! lúc bạn lạnh lùng đi ngang phía trước nhà hàng Quảng hạp là nơi mà trước kia bạn ngồi nhận một ngày hằng mấy bạn và bây giờ những tri kỷ của bạn vẫn còn ngồi ở đó và họ lơ đi làm như chẳng trông thấy bạn thoảng qua!

Cuộc đời là cuộc đời.

Trước kia bạn nói một tiếng là có thể có bạc ngàn nhưng bạn không muốn mà bây giờ dầu tôi nói vì dụ bạn có muốn nói một tiếng để có hai cái kêu một cái ngao tài cũng không được. Nợ văn là thế. Chỉ đưa người đến bước đường cùng.

Lăng-Tử

Một món thuốc tiên AI HO?

mà uống thử thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA-BỮU-ĐƯỜNG
N° 90 Tổng-đốc-Phường
CHOLON

Có thuốc ho rất thần-hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khoẻ khoắn.

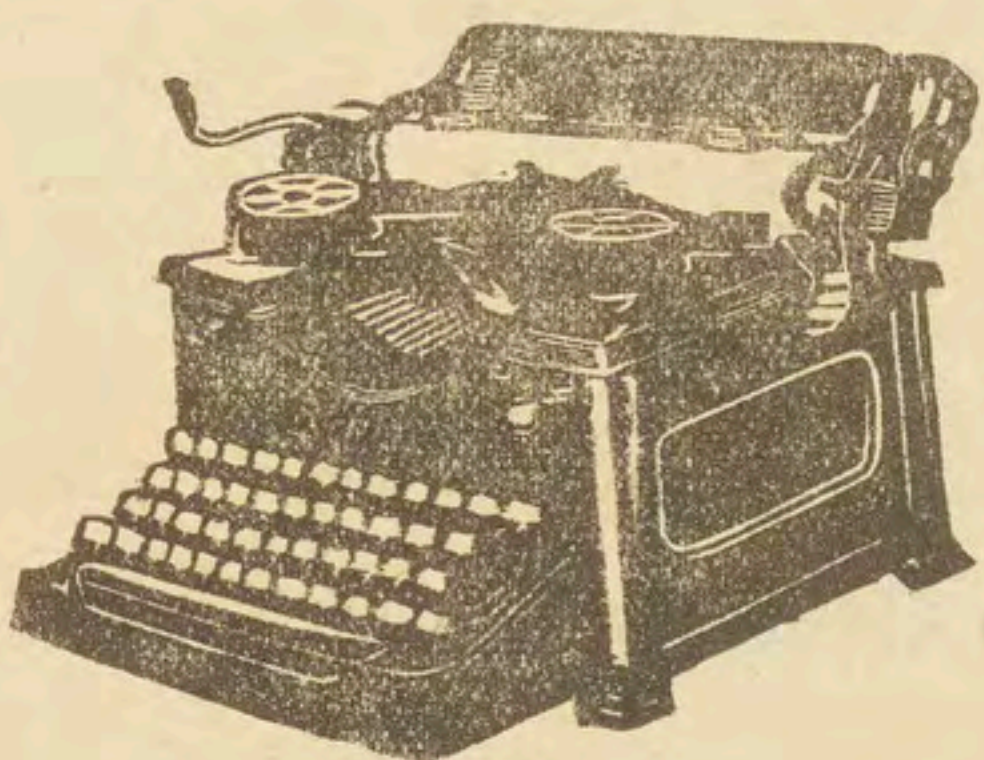
Bán, sửa và cho mướn

Các thứ máy đánh chữ, có đủ đồ phụ tùng thay vào các thứ máy đánh chữ

BÁN VÀ SỬA CÁC THỨ VIẾT MÁY

Có thợ chuyên-môn khắc chữ bằng máy điện rất thần tình

TRẦN-NGUYỄN-CÁT
81, Bd Charner. — SAIGON. — Tél: 21.289

▼ Học nữ-công với trường ▼

thực-nghiệp TÂN-NỮ' HOC-DU'ÔNG

N° 1, 2, 3, rue du Grand Couronné (gần ga Nancy) Chợ-quán

Chỉ em đều công nhận rằng học rất đáng tiền vì trường dạy kỹ lưỡng, thành thật, mau khéo giỏi về các khoa nữ-công: thêu, may, cắt, thối, ép, dệt, bánh, mứt, nấu ăn v.v., như là về các môn Bắc trắng, Bắc màu, Mứt bóng, Mứt trái cây, bóng đường nân bóng đường rẻ, tất cả chỉ em cho là khéo hơn các nơi. Có dạy thêm khoa nữ-công thực-nghiệp: làm fromage, savon, chắt dầu thơm, phấn, son, đồ trang điểm phụ-nữ v.v... do một viên kỹ sư chuyên môn chăm nom.

Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường Paris, tập nói và viết tiếng Lang-sa thông thạo theo thời thế, học một năm thì rành. Khoa này chỉ để riêng cho các nữ-sinh-viên có học lực cơ bản sơ-học sắp lên. Hồi thêm điều chi xin định có trả lời.

RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BẮC-
SI VÉCET
— PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đến ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dẻo nõ nang, trí hóa lù-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nginh và công nhận rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rồi, ban và bệnh lao. Hay như là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn-van-Cao
Docteur en Pharmacie

124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Tĩnh) SAIGON

Bán máy xay lúa gạo

Trở đủ đồ phụ-tân, dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù dĩa v.v. Đại-lý nhiều hiệu may chạy dầu cày, máy chày trâu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mãng.

ÉTABLISSEMENTS
21, Bd. GALLIENI
(TÉL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

QUINA FORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới đổ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRƯỞ TAI:

Pharmacie Vương-hữu Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mét)
Ở xa gửi theo cách lãnh hóa giao ngân

Hoa-Nhứt chiến tranh

CHÂU-ĐỨC nói:

«CỨ ĐÁNH LÂU DÀI THÌ TRUNG-
QUỐC THẮNG. VÌ LÀ CÓ 5 LỀ...»

KHỎI phải giới thiệu dài dòng, ai cũng biết Châu-Đức là lãnh - tự Cộng-sân và chủ-tướng của đạo Hồng-quân Tàu, đã đổi ra Bát-lô-quân, lãnh cái trọng-trách chống cự quân Nhứt ở Sơn - tây từ năm ngoài tới nay.

Trong cái khu - vực về phần Bát-lô-quân phòng thủ, Châu-Đức vừa đánh với giặc, vừa tập rèn «ích-hóa» hơn dân về quân-sự, chánh-trị, kinh-tế, sanh-sản, như cách bên Nga. Cho nên ở Tân-tây (phía tây Sơn-tây) có trường quân-học và chánh-trị huấn luyện riêng; dân chúng được tập rèn có sức tự-vệ khá hơn và cũng tài đánh lữ du - kích hơn các chỗ khác.

Có thể nói rằng ông tướng đồ lúc này lên ngựa thì đánh giặc, lúc xuống ngựa thì hoạt động chánh trị như thường.

Tiếng là phục tòng chánh-phủ Trung-khánh và thuộc quyền điều khiển của Diêm-tích-Son, nhưng kỳ thiết Châu-Đức vẫn kháng chiến và hành động một cách độc lập.

CHÂU-ĐỨC nói quyết rằng

Trung - quốc cứ rán kéo dài chiến cuộc ra cho lâu bền thì kết quả tất được thắng lợi.

Dưới đây là những lời họ Châu đã nói với tướng-sĩ bộ-hạ hôm đầu tháng rồi.

«Quân giặc, đất hẹp người thưa, chỉ nhờ có sự sắp đặt sẵn sàng từ mấy chục năm, cho nên phen này đánh nước ta, họ có cái chiến-lược cốt từ là đánh mau thắng mau để giải quyết chiến-cuộc mới được.

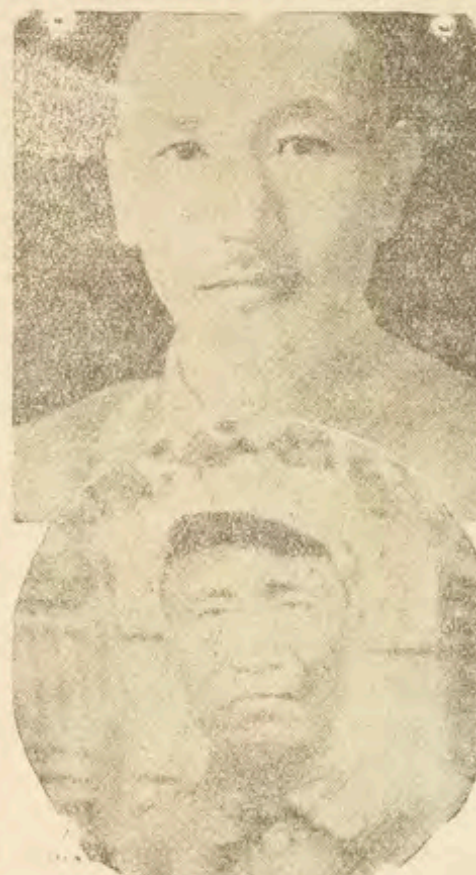
«Trái lại, nước mình đất rộng nước giàu, hơn số đông đúc, mình cứ đánh lâu bền và dám hy-sanh thì mình có lợi hơn họ và phá được cái kế hoạch «tốc chiến tốc quyết» của họ đi.

«Ngày nay ta đánh với giặc Nhứt chính là một cuộc chiến tranh dân - tộc cách mạng cho nên một mặt ta cứ việc đánh, một mặt cứ việc lo sanh-sản; đồng thời xây dựng lên quốc-gia mới, trừ bỏ hết những mối tệ lậu thuế xưa, đem chánh-trị kinh-tế vào đường ngay ngắn minh mẫn. Giữa lúc gian nan khốn khổ, ta cứ ra sức chống cự và lo cải-lương quân-đội mỗi ngày thêm tinh, lo tu bổ vũ-lực mỗi ngày thêm mạnh, làm sao cầm giữ kháng chiến với giặc cho đến đưa đến bi, thì bề nào ta cũng thắng lợi.

«Ta thử đem mấy vấn-đề sau đây ra xem xét so sánh thì biết.

I. — SO SÁNH NHƠN KHẨU

Dân-số Nhứt có hơn 70 triệu, mà số tráng-dinh chống qua có

Tướng-giới-Thạch và Châu-Đức

Coi qua trang 12

Vậy thì mời I tên lính ra trận nên cho I cô gái đẹp kèm theo

Hôm 19 tháng rồi ở Trung-khánh, có cuộc nhóm Phụ-tân tạo thành ra vô số anh hùng dũng mãnh bảo-cáo việc mình đi đồng-sĩ trong đám quân gia

máy bay xem xét các nơi. Nứt là sau lúc Hòa-khẩu thất thủ rồi, mục đích quân Nhứt là tấn công những trọng trấn của Hà-nam như Tràng-sa, Nam-xương, Đông, cốt hiển thân phục dịch trong các quân-đội, hoặc may và áo quần cho lính, hoặc bằng

thủ bắt cóc binh-sĩ bị thương. Tướng-phu-nhơn thuật chuyện chính mình ngộ thấy phi-cơ giặc thả bom xuống thành Nam-xương, có một bộ phận dân bà con gái đi tìm rên tập việc quân, can đảm cùng các binh-sĩ làm việc khó như nhai, mà tình thần rất phấn phát, phu-nhơn thấy vậy phải cảm động

chứa chan. Rồi phu-nhơn nói tiếp: «Bạc-sùng-Hy-tướng-quân nói cho tôi hay rằng lúc quân ta thảo phục được Đái-nhi-trang, chỉ em bạn gái ta có công lao vô độ lớn lao.

«Giữa cơn một sống mười chết, mà nữ-quân cũng không chịu lia bỏ dinh trại đào tẩu, chỉ em cứ một mực ở lại, cùng các nam-binh mãi còn sống chết. Cái khi-khải cang

Theo lời Tướng-phu-nhơn nói vậy, chúng tôi tưởng còn có cách gì hay hơn là từ nay cứ mỗi một cậu lính ra trận, nên cho một cô thiếu nữ kèm theo một bè làm vui và thức giục, chắc hẳn cậu ta phải nóng chí sanh gan, đánh giặc tới chết, không nhát sợ bỏ chạy đâu.

Song cũng nên phòng sự có những cậu lính chạy thoát thân, bỏ các cô vợ giữa trận thì khổ to.

Nhứt-binh đánh tới Quảng-tây

Học-sanh nam-nữ Quảng-tây đã liệng sách vở và tuốt gươm chờ giặc

NHƯ ai nấy đã biết: quân Nhứt sắp đặt tấn công vào Quảng-tây.

Bởi vậy, nhơn dân tỉnh này đã dự bị các cuộc kháng Nhứt rất hăng hái. Toàn tỉnh ở trong không khí chiến đấu.

Một người vừa mới ở Quảng-tây sang đây nói chuyện cho chúng tôi hay rằng: Quảng-tây đã chia ra làm 12 đơn-kích chiến khu. Quan trên đã ra lệnh cho tất cả nhơn-dân ở gần hai bên đường cái, đường sắt và sông rạch, đều phải dời đi xa cách những địa - điểm giao-thông. Nghĩa là dời vô làng xóm trong xa.

Họ được lệnh dạy đem theo các đồ gì thiết-dụng và lương thực, còn những món gì không mang theo được thì đốt tiêu hết đi.

Học-sanh nam nữ từ 18 tuổi trở lên, phải tổ-chức ra những học-sanh-đội, phân nhau ra từng lớp, đi tới các du-kích chiến-khu để giúp việc trong quân-lội.

Quảng-tây đại-chiến sắp diễn nay mai.

Nên biết NGÔ-BÔI-PHU là ai?

MẤY lúc nay, một cái tên tuổi, đã bị chôn vùi trong chỗ lãng quên, lại bắt đầu nổi bật lên ở trước thời-cuộc Trung-hoa.

Độc-giã xem tin mỗi ngày đã rõ, Nhứt-bôn đang sắp đặt đồ cả bốn chánh-phủ Bắc-binh, Nam-kinh, Hòa-khẩu và Quảng-châu nhập lại làm một, thành nước Tân-Trung-hoa, và lựa một người danh cao tuổi lớn đặt lên ngôi đại-tổng-thống.

Họ muốn Ngô-bội-Phu. Bao Tàu — như kỳ rồi chúng tôi đã thuật — thì nói Ngô kiên quyết từ chối; nhưng báo Nhứt lại nói cách chắc chắn như việc bàn định của hai bên đã xong rồi, chỉ còn chờ ngày thực hiện.

«Sư nói sư phải, vậy tôi vãi bay» hiện thời ta chưa biết đâu mà tin, cho nên hãy để vãi-đề ấy lại đây, giờ nói chuyện lại lịch Ngô-bội-Phu là người thế nào, chắc hẳn độc-giã đều muốn nghe.

Ban đầu đã từng giúp sức cho Nhứt

NGUYỄN là một cận-tá-tài đời nhà Thanh, nhưng Ngô-bội-Phu vẫn theo võ và lập được công-trận đầu hết vào hồi Nhứt Nga đại chiến ở Đông tam (1904 — 1905).

Viên-thế-Khải, lúc ấy tổng-đốc tỉnh Trục-lê, sai Ngô lên vào Lữ-thuận đồ xét tình hình quân Nga dìm cho Nhứt-bôn. Một bọn đi 8 người mà lúc về còn sót lại có một mống, là Ngô.

Trời lạnh cắt ruột, đường sá hiểm trở gian nan, Ngô già lắm một tên cu-li rách rưới, lên về được địa đồ đồn trại của Nga-quân, rồi cứ mang y bở đi làm chiến cuộc. Hòa-nghĩa, Trục-lên, tiếng tăm oai quyền của Ngô lừng lẩy như là lúc này.

Về sau hai phe Phụng-thiên và Trục-lê đánh nhau, (tức là Mãn là Phước-kien v. v...)

Việc Nhứt-Nga đánh nhau tuy Trung-quốc đứng trung-lập, nhưng sự thật là vì sự vừa ghét đề-quốc Nga hống hách xâm-lược Mãn-châu, nay thấy Nhứt dám đánh Nga, tự-nhiên lấy làm khoái ý cho nên mới có vụ sai Ngô đi do thám như đã nói trên.

Oai danh lừng lẫy mười mấy năm trường

Từ đó, trong đám quân-nhơn Bắc - dương, Ngô lần hồi nổi danh mở mặt, bắt đầu từ chủ-linh-quên, nhảy có mấy bước lên chức sư-trưởng. Song Ngô được tiếng tăm vang động khắp nước Tàu, là lúc ở Hàng-sơn đánh thông-diễn đi các nơi, chủ việc giảng hòa. Vì lúc Dân-quốc năm thứ sáu về sau, Đoàn-kỳ-Tuỳ chuyên - chánh ở trên Bắc - kinh, hai tỉnh Quảng-

ĐỀ SẴN Quan-tài GIỮA SẴN, NGÔ NÓI: — «NẾU ẾP BUỘC TA QUÁ, THÌ TA CHUN VỎ ĐÓI»

dưới này bèn đẩy binh phân-đội, Ngô bội Phu đánh nhau với gọi là quân «hồ-pháp».

Giữa lúc đó, Ngô phụng mạng là Ngô phần Trương tác Lâm, họ Đoàn, sai đem binh xuống đánh Lương Quảng, nhưng đến Hàng - sơn, Ngô đồn binh lại và voi về đập mỏ, nên mới gây ra đánh thông-diễn chủ hòa. Cả ấv chiến cuộc.

Có thể nói rằng Ngô ở trong phe quân-phiệt Bắc-dương, từ phe quân-phiệt Bắc-dương, từ việc nói trên nhĩa hồi Dân-Tôn Trung-sơn, nên có lắm quốc năm thứ 6, cho đến năm phen giao chiến với quân Quốc Dân-quốc 13, chính là một lãnh tụ phản đối Nhứt-bôn.

17, Ngô bị quân Quốc dân cách mạng đánh cho một trận đại bại ở Hồ-nam, đến đổi ba quân tàn tác, và Ngô phải chạy tuốt vào Túc-xuyên với một ngàn bộ-hạ thân tín.

Từ đó Ngô quy luôn, như anh kếp hát đã hết vai tuồng rồi trở vô ruộng trồng, không ra sân khấu nữa.

Giữa lúc thầy trò một ngàn người đang bơ vơ khổ sở với nhau ở trên núi Nga-mi, nhiều bữa không có cơm ăn, may sao Quốc-dân chánh-phủ nghĩ tình Ngô là học kỹ-cụ trong quân-giới, và lại biết tự động từ chức, nên chỉ rước về ở Bắc-binh, mỗi tháng phát lương cho 3 ngàn đồng, để Ngô dưỡng lão.

DIÊM-TÍCH-SƠN

Một tay cựu địch của Ngô bội Phu hồi đó

Coi qua trang 12

Trận Trục - Hoàn (1) đánh nhau, Ngô ít binh mà đánh tan được đại-quân của Đoàn-chi-Quý ở Lưu-ly-hà và giải quyết

Quỹ ở Lưu-ly-hà và giải quyết chiến cuộc. Hòa-nghĩa, Trục-lên, tiếng tăm oai quyền của Ngô lừng lẩy như là lúc này.

Về sau hai phe Phụng-thiên và Trục-lê đánh nhau, (tức là Mãn là Phước-kien v. v...)

BINH Nhứt đã dự-bị tấn công đến Trung-khánh, nếu như lúc này Tân Đoàn cầu hòa, Mùa này là mùa đông, nước sông Hoàng-hà đông đặc, cang dễ cho quân Nhứt ở miền trên qua sông đánh xuống Túc-xuyên

Quý ngài muốn mua đàn GUITARE và MAN-DOLINE thiết kếu tốt và đẹp, xin mời lại tiệm:

HARMONIA

23, RUE SABOURAIN - SAIGON

Giá thiết rẻ, bán chiêu hàng

Đã được các thầy đàn công nhận, là tuyệt hảo của những tay thành nghệ, đã lâu năm nghiên cứu chế tạo ra.

— Có thầy đàn dạy tại tiệm —

Quý ngài muốn bạn Âu-pạc cho đúng mode, giá rất rẻ, xin mời lại tiệm

A LA MODE

MODERN TAILOR

48, rue Gia-long - PHANTHET

Chủ-nhơn: DUY - VĂN đứng cắt

CLINIQUE PELLERIN

93, RUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ Tél.: 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa mặt riêng, mỗi phòng cho người dễ và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà đẻ đủ đồ khi cần mổ và đẻ khó. Coi mạch và trị bệnh: tim, gan, phổi, thận, và bao tử, ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà: tử cung, bạch đới.

Trị bệnh bằng điện khí: Diathermie.

Phòng rọi kiến (Rayon X) chụp hình, vẽ hình không hại người, coi phổi, bao tử, ruột.

COI MẠCH: Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

Dịp may cho những nhà nuôi ngựa

Muốn dùng yên ngựa đua, yên thường, đồ xe ngựa, mời ngài lại nhà ĐÔNG-CHI 173 đường Espagne Saigon có đủ thứ yên, lại có cả giày, dép, valise, cặp da, hộp dĩa và đủ thứ hàng bằng da, đồ tốt như của Tây mà giá rẻ hơn nhiều. — Mời quý ngài lại coi sẽ biết —

Cam đoan trị tuyệt nọc bệnh phong-tinh chỉ có nhà thuốc chuyên-môn Lậu-giang:

Phòng tinh được cục

n° 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dakao và n° 191 rue Frères Louis Saigon

Bệnh lậu mới mắc, đau tức, ra mủ xanh, vàng hoặc lẫn máu, chỉ 5 vé thuốc trị 40 giá mỗi vé 0p.60 là hết tuyệt nọc. Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bơm rửa mãi mà không khỏi, chỉ 5 vé cam đoan trị nọc. Bệnh phong-tinh trị chưa tuyệt căn trong máu của đờ độc (toxine) cho nên sanh ra: nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mỏi gân cốt v.v. chỉ uống 2 hộp TÂY HUYẾT TUYẾT TRÙNG (Toni dépuratif) giá mỗi hộp 1p.50 thì máu sẽ trở nên trong sạch, các bệnh đều tiêu hết. Nhận chữa bảo kiết có giấy giao kèo các thứ bệnh phong-tinh đau nặng và lâu đến mấy cũng mau hết tuyệt nọc. Ở xa biên thư kể bệnh sẽ gửi thuốc lãnh hóa giao ngân, rất kín đáo.

Đại-lý: Bazar Van-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Trần-nguyên Cát 81 đường Charner (Saigon), Bạch-Loan, 300 rue des Marins (Cholon), Bazar Vũ-Lai (ngang chợ Tân-dinh).

Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thư (kèm có trả lời) về thương lượng nơi:

Tổng đại-lý: Dépôt KIM TIẾN

n° 191 rue Frères-Louis. — SAIGON

Coi tiếp ở đây

CHAU-DÙC nói :

—CỨ ĐÁNH LÂU DÀI THÌ TRUNG.
QUỐC THẮNG, VÌ LÀ CÓ 5 LỀ...

Chỗ nhờ cậy cốt yếu để đánh lẫn bên, chính là số người. Số người nước ta đông hơn họ nhiều, đó tức là cái cơ-sở rất tốt cho ta kháng chiến bền bỉ vậy.

II. — SO SÁNH KINH-TẾ

Quân-đội Trung-quốc ta nổi tiếng là hạng quân nài lao nhàn khổ. Một tên lính ta, mỗi ngày phải tiêu-phí tới 1 đồng bạc là nhiều quá lắm rồi, nhưng một tên lính Nhật mỗi ngày họ phải tiêu-phí đến 40 đồng mới đủ.

Trung-quốc là nước nông-nghiệp, cứ tính 10 người sanh sản đủ cung một người ra trận đánh giặc. Nhưng công nghệ, nông nghiệp, những nghề chế-tạo vật bằng tay, ở các địa-phương chưa có giặc tới hay là nằm ở phía sau quân giặc, đều có thể tùy thời tùy chỗ ra sức phát-triển, cải-lương, để cung cấp cho sự phi-dụng của quân lính ở trận-địa.

Chúng ta tuy là cùng khổ, nhưng cũng có cách đánh giặc theo cách cùng khổ.

Nhật là nước công-nghiệp cao-phát, tình hình dân họ đều bó đức nài lao nhàn khổ như ta vậy được.

III. — SO SÁNH CHÁNH-TRỊ

Giặc lấy võ-lực xâm lược, muốn làm mất nước ta, diệt nòi ta. Trong quốc-dân ta, chỉ trừ ra có một số rất ít là hạng hèn nhát, bất lương, cam tâm nô-lệ, còn thì toàn thể dân-chúng, không ai không chung lòng công-phản, không ai không rân sức cự giặc.

Trái hẳn lại, bọn sĩ-binh của giặc, phải xa cách quê hương nhà cửa, đánh bỏ cha mẹ vợ con, bị ép buộc qua Trung-quốc đánh trận; chính thân họ không được mấy may lợi ích gì, mà tới lui đều là con đường chết, thành ra phần nhiều không có nhiệt-tình và tin-niệm chút nào. Như thế thì đánh nhau lâu bền với ta sao được?

Hướng chi họ là nước xâm lược dã-man, bị hết thảy những người ái-mộ hòa-bình khắp trong thế-giới phản đối, đó cũng là một nguyên-nhơn làm cho họ không thể đánh nhau lâu lắc với ta được.

Ta vì sự sanh tồn của bản-thân, vì cuộc giải-phóng chung cả dân tộc, vì nền hòa bình của thế-giới, cứ việc ra sức kháng chiến đáo dể, ấy chính là điều-kiện rất tốt cho ta đánh với quân xâm lược đây đưa tới vô cùng kỳ.

IV. — SO SÁNH VÕ-KHÍ

Vấn biết võ-khí Nhật-bổn sánh lại hùng-vượng hơn ta nhiều lắm. Song ta cứ đánh lối du-kích và

lối vận-dộng, biết lợi - dụng từ chút cơ-hội, đánh ngay vào chỗ nhược của giặc và đánh úp thình lình sau lưng chúng hoài, thì đầu chúng có trăm ngàn thứ binh-khí tinh-nhuệ cũng bị giảm bớt công-dụng và hiệu lực đi.

Hướng chi lúc này những võ-khí ta mua sắm lẫn hồi đã bắt đầu dồi dào mạnh mẽ thêm lên mãi chớ đâu phải thiếu thốn lời thôi như trước nữa.

V. — O SÁNH GIAO - THÔNG

Mọi sự cần dùng cung - cấp quân giặc đều phải chuyên chở từ bên-quốc qua, đường sá xa xôi, công phu khó nhọc, mà đầu đầu cũng thường bị ta phá hoại liên miên, cốt làm cho cuộc giao thông tiếp tế của giặc phải bị gian nan đoạn tuyệt. Một mai ta chặn hết các ngõ, không cho giặc tiếp tế được, thì chúng bị ta đánh tan phá vỡ như chơi.

Cứ xem 5 sự so sánh như thế, thì biết rằng kháng chiến lâu bền, quả thật là con đường thắng lợi của ta, không nghi gì nữa.

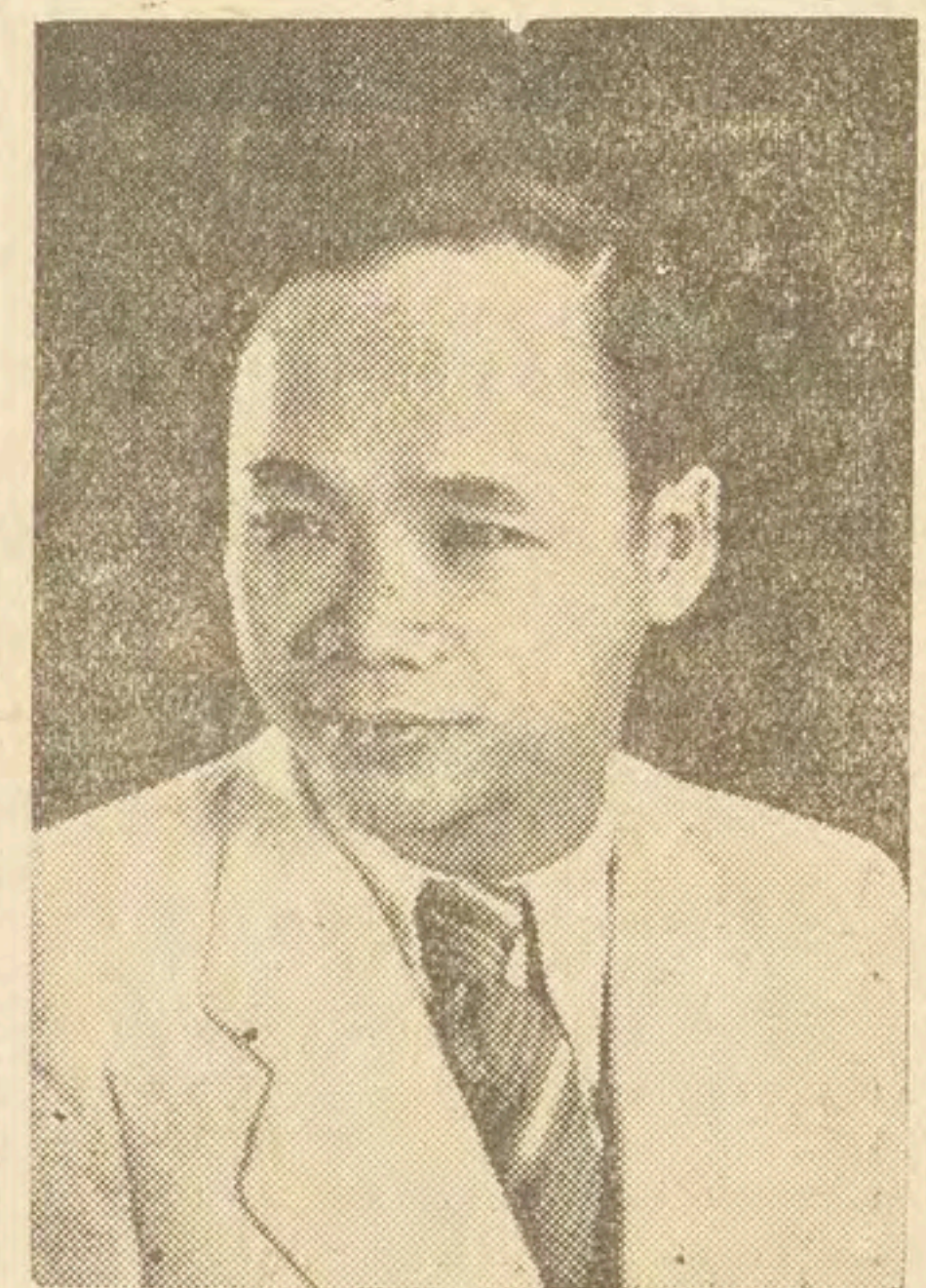
Cảm tác

Hoa, Nhật ai đâu? Một giống mà! Nỡ nào đồng chủng dấy can qua. Thịt rơi máu đỏ, trông đau đớn. Cửa nát nhà tan thấy thiết tha. Cùng loại, trở lòng đâm chém lẫn. Chung chuồng, bới mặt đá nhào ra. Ngao cò tranh đấu, ngư ông lợi, Chỉ thiết có mình ta với ta.

SƠN-ĐÁNH
(Gia hời)

AUX
JOISEAUX D'ARTS

38, RUE SABOURAIN -- SAIGON

Nguyễn Đình Lương

Hai bên chết bao nhiêu rồi

Cứ 1 anh Nhật thì 4 anh Tàu

GẦN đây, Quân-bộ Nhật cũng như Quân-bộ Tàu, đã công bố cuốn sổ « máu », từ khi phát sanh chiến sự ở Lư-câu-kiều cho tới tháng Octobre năm 1938 rồi, trước sau 17 tháng, quân mình tử thương bao nhiêu, quân giặc tử thương bao nhiêu.

Cả hai cuốn sổ máu đó không biết sao mà tin chắc, vì bên nào cũng kê - khai ra rằng bên đối phương chết nhiều hơn mình. Tức như tuần rồi, Trần - Thành nói rằng quân Nhật chết không dưới 100 vạn.

Theo cái chiến lược của quân bộ Tàu đã định, vì lẽ tự biết khi-giờ mình thua kém, cho nên quyết lấy mạng người đánh đổi mạng người, liều đi 4 anh các chú để giết một anh Nhật, và kéo dài chiến-sự hết tháng này qua năm kia làm cho Nhật-bổn phải yếu sức đi.

Một nhà quân-sự ngoại-quốc ở Tàu đã điều-tra ra từ ngày 7 Juillet 1937 đến cuối tháng Nov. 1938, số binh-sĩ hai bên tử trận như vậy :

Tàu : 1.300.000 người.

Nhật : 350.000 người.

Vậy là phân-số gần đúng với chiến-lược của Tàu đã định : 4 đổi lấy 1.

Lại theo những nguồn tin chắc chắn, thì 17 tháng nay Nhật đã xuất binh 80 muôn, mà Tàu đến 3 triệu.

Coi tiếp ở đây

NGO-BOI-PHU

Hồi đó vào khoảng 1928.

Trước sau Ngô oanh liệt độ 10 năm

□

Quan tài sẵn kia,
ta chết cho coi !

SỰ thật, Ngô chỉ là một tay anh hùng gặp thời đại loạn mà nổi lên, chớ không có tài gì về chánh-trị, đến việc cầm quân cũng ít có học-thuật. Song được cái khôn cách và tánh tình rất quý, là thanh liêm quân tử, thật lòng yêu nước.

Những lúc hờ-cử Lạc-dương, Lão-tử đời Châu sau thác sanh làm chúa Giê-su; người ta lấy chuyện ấy biếm nhẽ xỏ xiên Ngô một độ, cho là anh đồ gàn. Nên biết rằng Ngô ở Bắc-bình từ năm ngoài đến giờ, tức là ở chỉ có hai bàn tay trắng. Trong hồi đặc-chỉ đã có 3 lời thề : một không vay tiền ngoại-quốc, hai không bước chân vô tô-giới, ba không đáp tàu xuất dương, thành ra sau lúc thất bại,

Ngô chỉ ở quanh quẩn trong đất nước nhà, mặc dầu chánh-phủ có muốn bắt tội gì cũng eam,

chớ không chịu chạy và tô-giới ngoại-nhơn, cũng không chịu hạ-giã thì xuất dương như các cậu quân-phiệt khác.

Về ở Bắc-bình, với số tiền nhà nước cấp mỗi tháng 3 ngàn đồng, Ngô nuôi rất nhiều bộ hạ cũ, và để ngày giờ nghiên cứu đạo phật học nho, chẳng màng gì đến thế-sự. Muốn chỉ tỏ cho quốc nhơn biết mình có học, Ngô thường đặt thơ, làm đối, nhiều câu truyền tụng. Có lúc Ngô xem sách tìm nguồn ở đâu mà dám hô lớn lên rằng làm chúa Giê-su; người ta lấy chuyện ấy biếm nhẽ xỏ xiên Ngô một độ, cho là anh đồ gàn.

Nên biết rằng Ngô ở Bắc-bình từ năm ngoài đến giờ, tức là ở trong khu vực người Nhật cai trị. Lúc Nhật lập ra chánh phủ Bắc - bình muốn mời Ngô ra nhưng Ngô không chịu, cho nên mời về phần Vương-khắc-Mẫn, Giang-chào Tôn.

Đến nay Nhật định tạo lập ra chánh-phủ Tân Trung-hoa, có muốn bắt tội gì cũng eam,

thống, để đối đầu với Tưởng-giới-Thạch, vì họ dư biết Ngô vẫn không ưa gì Tưởng.

Ngô có chịu nhận hiệp tác với Nhật hay không, thật kể bàng-quan không thể rõ biết chơn tường và thực sự ra sao mà dám nói chắc. Thì Tàu nói Ngô không chịu, mà Nhật đã báo tin trước rằng Ngô chịu rồi kia, bây giờ ta đành phải chờ đến lúc sự thật phát hiện ra mới biết được.

Chỉ biết là cứ theo nguồn tin Tàu, thì vừa rồi có người ở Bắc-bình trốn xuống miền Nam, nói rằng Ngô kiên quyết từ chối đến đổi nhà ở đã dời vô Đông-giao dân hạng là xóm ngoại nhơn, để tránh Nhật đeo theo du-thuyết. Tuy vậy, Nhật cũng sai người mỗi ngày lui tới nhà Ngô hoài, khuyên lơn cầu thỉnh ra chủ trương đại cuộc. Bực mình quá, Ngô phải mua một cái quan tài, đặt ngay giữa sân, mỗi lúc sứ giả của Nhật tới viếng, thì Ngô chỉ tay vào quan tài và nói :

— Nếu các người ép buộc ta thì ta quyết chun vô hòm kia.

Nghĩa là nếu bị Nhật ép buộc ra làm Tân Trung-hoa đại tổng-thống thì Ngô tự tử vậy.

Quả có chuyện như thế thật, thì nhơn-phẩm Ngô đáng kính đáng phục lắm.

S-

+ Docteur LÊ-VĂN-QUYỀN +

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermato-Vétérinaire de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie

et Mme Marie QUYÊN

Diplôme d'Infirmière et Diplôme de Puériculture de l'Université de Bordeaux

33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh sảng (đau tử cung) đau bụng dài v.v.. do tay Mme Marie QUYÊN săn sóc. Chuyên-trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh phong-tình các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH : Sớm mai : 8 giờ đến 12 giờ — Chiều : 4 giờ đến 7 giờ. Chứa-nhặt và lễ : 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 6 đường

Jean Monlau

Madame

Tiêu vân Huân

200, rue d'Espagne. — SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (Gửi contre remboursement)

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ,

Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hải-phong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi thư thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES

« CARREAUX IMPERIAL »

BẢO TRÁC et NGUYỄN-VĂN HUỆT

88, Quai de Belgique -- SAIGON - Téléphone 21.098

Lụa rất tốt của người Việt-nam mới chế tạo
Nguyên chất tơ 100 % : trắng, mịn, bền, không hề nõ

Ấy là LỤA-TIÊN VĂN-MINH và NHƯ-Y trực bán ở

Nơi chế tạo : n° 18 rue Đông-khanh HANOI — Nơi đại-lý : 128 rue Lagrandière SAIGON

Thầy cô nên biết ăn nhân ta là... CON BÒ

VÌ SỮA NÓ SẼ CHẾ TẠO RA HÀNG
100 MÓN ĐỒ CHO TA DÙNG

NGỒI trước ly sữa mỗi lần dùng của người ta thay đổi buổi sáng, trước khi mới hẳn: rồi tới món đồ gi chung đi làm, hay những người bệnh quanh mình cũng là bằng sữa phải dùng sữa để cho cơm cháo, chắc hẳn chỉ biết rằng sữa là một thực-phẩm để giải lao hồ sức cho ta thôi. Ngoài ra sự dùng nó ăn uống và làm bánh, nó không được việc ích lợi gì khác hơn nữa.

Các ông làm to !
Bây giờ khoa-học đã chế tạo ra nhiều món đồ dùng bằng sữa, và rồi đây còn có cả trăm thứ nhứt-dụng cho ta cũng làm bằng sữa mà ta không ngờ.

Trước hết, sữa đã dùng chế-tạo ra thứ lên (laine, vải bông) để may đồ mặc lạnh rất tốt, nhiều người đã biết rồi.

Nhưng không phải có một việc đó thôi.

Nhà hóa-học chuyên-môn nói rằng rút lấy chất trắng của sữa ra, có thể chế-hóa nhiều thứ vật dụng lợi ích.

« Chỉ trong nay mai chờ không lâu nữa đâu, sáng dậy, thầy với cô sẽ ở trong mền trong nệm chế tạo bằng sữa chun ra mà cả cái giường nằm cũng làm bằng sữa mới kỳ.

« Rồi thầy cô thò cẳng xuống dưới, sẽ thấy tấm khảm lót chun cho ấm áp êm ái, và tới ván lót nền nhà cũng đều bằng sữa làm ra, mình đi lên trên nhẹ nhàng khoan khoái lắm.

« Lúc rửa mặt chà răng, bàn chải có chuôi bằng sữa đã đánh, tới khi thầy cầm con con dao đứng trước tấm kiếng để cạo mặt cũng thấy cán dao bằng sữa, và cái khuôn kiếng bằng sữa, rồi lấy cái lược sữa chải tóc.

« Chừng đó, thầy cô lấy y phục ngự hàn ra ban, chính là thứ lên người ta đã dệt bằng sữa; ngay bộ nút áo cũng do sữa để ra nữa.

« Sau giờ làm việc trở về, ngồi vô bàn ăn, thầy cô chắc phải lấy làm quái lạ rằng: tách, đĩa, muỗng, và mấy tấm màn mỏng, che các cửa sổ, đều là vật dụng người ta chế tạo bằng thứ nước trắng ở vú con bò chảy ra.

« Nếu thầy cô sẫm đợc xe hơi lúc năm cái hột xoài để mở cửa xe hơi, bước lên, nên biết nó làm bằng sữa; trên xe, cái chỗ thầy cô đặt mình ngã lưng, chỗ tưởng là da như bây giờ đâu, nó chính là sữa làm ra cả đó.

« Lúc đến sở làm, thầy cầm cây viết hay rút lấy bút máy ra viết, trời ơi ! lại cũng là đồ do sữa chế biến ra nó nữa, thầy à. Tuy còn viết trên giấy sữa và mở các báo chí ra đọc, thì họ cũng in bằng giấy sữa nữa kia. »

« Ghé chưa ?
Té ra hầu hết vật dụng thường ngày ở chung quanh mình, đều nhờ con bò cái ban cho. Bảo chúng được thực hành, thì chỉ nó là đại-ân-nhân của chúng ta, bao nhiêu sự sanh-hoạt ta, nào có phải lời nói quá đáng!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

KHOA-HOC TAN-VAN

TRÁI ĐẤT ĐANG CHẾT LẦN HỎI...

Vậy mà còn có những kẻ
muốn châm lửa cho nó
nổ bùng lên nữa chứ

HẸN nay, không biết luôn luôn, sao còn Đức Y tham nhiều lắm nói lam đòi hỏi thuộc-ra không hết. địa nọ, lãnh thổ kia Hai nhà bác

làm chi ? Không biết sao Nhứt-bồn lấy súng gang đạn sắt đi xâm lấn đất nước Trung-hoa để nửa làm gì ? Không biết sao các nước có đất phụ-dung phiến-thuộc còn ôm giữ mãi đó ? Không biết sao những người có đất ruộng mình mông bát ngát mà còn mưu mô xâm chiếm năm ba thửa vườn miếng ruộng của con nhà nghèo ?

Thiệt vậy, không ai hiểu tại sao trên đời này còn có những kẻ đi đòi đất, cướp đất, dành đất của người ta hay là ôm giữ đất không phải của mình, để làm gì vô ích.

Vì sao ?
Vì lẽ hiện thời quả đất ta ở đang lừ-khừ, hấp hối, đang tận số mặt kiếp, đang chết lần hồi từ phút từ giây, người ta có biết hay không ?

Chắc có người lơ mắt, vội hỏi: — Vậy chờ ai, hay là cái sức mạnh gì làm cho quả đất đang hấp hối lừ khừ sắp chết ?

Nước, chứ ai !
Nước chính là một cái sức mạnh vô địch trong vũ-trụ, từ hồi nào tới giờ, như con cạp dữ, vờ được miếng mồi ngon, cứ tấp mãi trái đất. Ta không nhớ sao ; mỗi năm nào cũng có một hai lần, các báo đăng tin rằng cái sức mạnh vô địch ấy lôi cuốn tiêu mất một miếng đất mới.

Tất cả chúng ta đều biết : hằng giây, hằng phút, nước biển luôn luôn đánh vào bờ đất, với những lượn sóng ồ ạt, rung rinh, có sức mạnh bằng trăm viên đạn thần-công đại-bác. Thường thường những khoanh đất lớn phải đổ sụp và bị lôi cuốn phăng đi, thế là nước lại tấn vào đại-lục thêm một bước dài.

Ví dụ mũi đất Hồng-mao ngó ra Bắc-hải, trong vòng 47 năm nay đã thụt lui vào trong hết 330 thước. Cũng như phía nam Le Hève, 49 năm, nước biển đã lấn tới 45 thước. Mỗi năm ngoài đây, ở Sainte-Adresse, trọn cả một vùng bãi biển bị sụp, lôi cuốn biết bao nhà cửa và cắt đứt mất đường giao-thông. Cứ kể những trận giao chiến giữa đất với nước mà đất bại trận

lớn hằng năm bị thiệt thòi mất mát như thế hết bao nhiêu không ? Hai ông giáo-sư Bennett và Lowdermick đem nước lớn như Huê-kỳ ra làm ví dụ. Hằng năm, mặt đất của Huê-kỳ bị nước phá hư và mất huê lợi như cách nói trên, hơn 1 triệu cây số vuông — nghĩa là gần bằng hai diện-tích đất Pháp.

Sở thống kê nông nghiệp Huê

ta nên biết mỗi năm, nước mưa đổ trút xuống mặt đất tới 125 ngàn k. c. (kilomètres-cubes). Nó làm lở đất cao-nguyên và lấn hồi gờ mất những lớp đất phì-nhiều, màu mỡ, lôi ra lớp đất khô khan cằn cội, ít có chất tốt. Mùa màng huê lợi của đồng ruộng càng ngày giảm bớt đi, chính vì lẽ đó. Nhiều khi nước lại đục khoét đất cứng, thành ra những ngòi rạch để có ngã lôi kéo những thớ đất tốt đem đi. Mấy khối đất lớn thì để lại tại chỗ, còn đất mềm và nhuyễn thì nó đem đi rất xa ; chính những đất ấy bồi lấp cửa biển và lòng sông, làm cho càng ngày càng cạn thêm.

Nào phải có một mình nước tấn công mãi đất liền của ta mà thôi, lại còn có gió bão trợ lực nó nữa. Tự nhiên những xứ nào có đất bằng phẳng và trơ trụi, hằng ngày bị gió thổi tung những đất nhẹ nhàng đem đi chôn chắt thành đồng cao ở nơi xa lắc. Bị vậy mà đất màu mỡ lần hồi mất đi, còn đất khô khan trở lại.

Người ta có biết một nước lớn hằng năm bị thiệt thòi mất mát như thế hết bao nhiêu không ? Hai ông giáo-sư Bennett và Lowdermick đem nước lớn như Huê-kỳ ra làm ví dụ. Hằng năm, mặt đất của Huê-kỳ bị nước phá hư và mất huê lợi như cách nói trên, hơn 1 triệu cây số vuông — nghĩa là gần bằng hai diện-tích đất Pháp.

Sở thống kê nông nghiệp Huê

ta nên biết mỗi năm, nước mưa đổ trút xuống mặt đất tới 125 ngàn k. c. (kilomètres-cubes). Nó làm lở đất cao-nguyên và lấn hồi gờ mất những lớp đất phì-nhiều, màu mỡ, lôi ra lớp đất khô khan cằn cội, ít có chất tốt. Mùa màng huê lợi của đồng ruộng càng ngày giảm bớt đi, chính vì lẽ đó. Nhiều khi nước lại đục khoét đất cứng, thành ra những ngòi rạch để có ngã lôi kéo những thớ đất tốt đem đi. Mấy khối đất lớn thì để lại tại chỗ, còn đất mềm và nhuyễn thì nó đem đi rất xa ; chính những đất ấy bồi lấp cửa biển và lòng sông, làm cho càng ngày càng cạn thêm.

Nào phải có một mình nước tấn công mãi đất liền của ta mà thôi, lại còn có gió bão trợ lực nó nữa. Tự nhiên những xứ nào có đất bằng phẳng và trơ trụi, hằng ngày bị gió thổi tung những đất nhẹ nhàng đem đi chôn chắt thành đồng cao ở nơi xa lắc. Bị vậy mà đất màu mỡ lần hồi mất đi, còn đất khô khan trở lại.

Người ta có biết một nước lớn hằng năm bị thiệt thòi mất mát như thế hết bao nhiêu không ? Hai ông giáo-sư Bennett và Lowdermick đem nước lớn như Huê-kỳ ra làm ví dụ. Hằng năm, mặt đất của Huê-kỳ bị nước phá hư và mất huê lợi như cách nói trên, hơn 1 triệu cây số vuông — nghĩa là gần bằng hai diện-tích đất Pháp.

Sở thống kê nông nghiệp Huê

ta nên biết mỗi năm, nước mưa đổ trút xuống mặt đất tới 125 ngàn k. c. (kilomètres-cubes). Nó làm lở đất cao-nguyên và lấn hồi gờ mất những lớp đất phì-nhiều, màu mỡ, lôi ra lớp đất khô khan cằn cội, ít có chất tốt. Mùa màng huê lợi của đồng ruộng càng ngày giảm bớt đi, chính vì lẽ đó. Nhiều khi nước lại đục khoét đất cứng, thành ra những ngòi rạch để có ngã lôi kéo những thớ đất tốt đem đi. Mấy khối đất lớn thì để lại tại chỗ, còn đất mềm và nhuyễn thì nó đem đi rất xa ; chính những đất ấy bồi lấp cửa biển và lòng sông, làm cho càng ngày càng cạn thêm.

Nào phải có một mình nước tấn công mãi đất liền của ta mà thôi, lại còn có gió bão trợ lực nó nữa. Tự nhiên những xứ nào có đất bằng phẳng và trơ trụi, hằng ngày bị gió thổi tung những đất nhẹ nhàng đem đi chôn chắt thành đồng cao ở nơi xa lắc. Bị vậy mà đất màu mỡ lần hồi mất đi, còn đất khô khan trở lại.

Người ta có biết một nước lớn hằng năm bị thiệt thòi mất mát như thế hết bao nhiêu không ? Hai ông giáo-sư Bennett và Lowdermick đem nước lớn như Huê-kỳ ra làm ví dụ. Hằng năm, mặt đất của Huê-kỳ bị nước phá hư và mất huê lợi như cách nói trên, hơn 1 triệu cây số vuông — nghĩa là gần bằng hai diện-tích đất Pháp.

Sở thống kê nông nghiệp Huê

ta nên biết mỗi năm, nước mưa đổ trút xuống mặt đất tới 125 ngàn k. c. (kilomètres-cubes). Nó làm lở đất cao-nguyên và lấn hồi gờ mất những lớp đất phì-nhiều, màu mỡ, lôi ra lớp đất khô khan cằn cội, ít có chất tốt. Mùa màng huê lợi của đồng ruộng càng ngày giảm bớt đi, chính vì lẽ đó. Nhiều khi nước lại đục khoét đất cứng, thành ra những ngòi rạch để có ngã lôi kéo những thớ đất tốt đem đi. Mấy khối đất lớn thì để lại tại chỗ, còn đất mềm và nhuyễn thì nó đem đi rất xa ; chính những đất ấy bồi lấp cửa biển và lòng sông, làm cho càng ngày càng cạn thêm.

Nào phải có một mình nước tấn công mãi đất liền của ta mà thôi, lại còn có gió bão trợ lực nó nữa. Tự nhiên những xứ nào có đất bằng phẳng và trơ trụi, hằng ngày bị gió thổi tung những đất nhẹ nhàng đem đi chôn chắt thành đồng cao ở nơi xa lắc. Bị vậy mà đất màu mỡ lần hồi mất đi, còn đất khô khan trở lại.

Người ta có biết một nước lớn hằng năm bị thiệt thòi mất mát như thế hết bao nhiêu không ? Hai ông giáo-sư Bennett và Lowdermick đem nước lớn như Huê-kỳ ra làm ví dụ. Hằng năm, mặt đất của Huê-kỳ bị nước phá hư và mất huê lợi như cách nói trên, hơn 1 triệu cây số vuông — nghĩa là gần bằng hai diện-tích đất Pháp.

Sở thống kê nông nghiệp Huê

ta nên biết mỗi năm, nước mưa đổ trút xuống mặt đất tới 125 ngàn k. c. (kilomètres-cubes). Nó làm lở đất cao-nguyên và lấn hồi gờ mất những lớp đất phì-nhiều, màu mỡ, lôi ra lớp đất khô khan cằn cội, ít có chất tốt. Mùa màng huê lợi của đồng ruộng càng ngày giảm bớt đi, chính vì lẽ đó. Nhiều khi nước lại đục khoét đất cứng, thành ra những ngòi rạch để có ngã lôi kéo những thớ đất tốt đem đi. Mấy khối đất lớn thì để lại tại chỗ, còn đất mềm và nhuyễn thì nó đem đi rất xa ; chính những đất ấy bồi lấp cửa biển và lòng sông, làm cho càng ngày càng cạn thêm.

Nào phải có một mình nước tấn công mãi đất liền của ta mà thôi, lại còn có gió bão trợ lực nó nữa. Tự nhiên những xứ nào có đất bằng phẳng và trơ trụi, hằng ngày bị gió thổi tung những đất nhẹ nhàng đem đi chôn chắt thành đồng cao ở nơi xa lắc. Bị vậy mà đất màu mỡ lần hồi mất đi, còn đất khô khan trở lại.

Người ta có biết một nước lớn hằng năm bị thiệt thòi mất mát như thế hết bao nhiêu không ? Hai ông giáo-sư Bennett và Lowdermick đem nước lớn như Huê-kỳ ra làm ví dụ. Hằng năm, mặt đất của Huê-kỳ bị nước phá hư và mất huê lợi như cách nói trên, hơn 1 triệu cây số vuông — nghĩa là gần bằng hai diện-tích đất Pháp.

Sở thống kê nông nghiệp Huê

ta nên biết mỗi năm, nước mưa đổ trút xuống mặt đất tới 125 ngàn k. c. (kilomètres-cubes). Nó làm lở đất cao-nguyên và lấn hồi gờ mất những lớp đất phì-nhiều, màu mỡ, lôi ra lớp đất khô khan cằn cội, ít có chất tốt. Mùa màng huê lợi của đồng ruộng càng ngày giảm bớt đi, chính vì lẽ đó. Nhiều khi nước lại đục khoét đất cứng, thành ra những ngòi rạch để có ngã lôi kéo những thớ đất tốt đem đi. Mấy khối đất lớn thì để lại tại chỗ, còn đất mềm và nhuyễn thì nó đem đi rất xa ; chính những đất ấy bồi lấp cửa biển và lòng sông, làm cho càng ngày càng cạn thêm.

Nào phải có một mình nước tấn công mãi đất liền của ta mà thôi, lại còn có gió bão trợ lực nó nữa. Tự nhiên những xứ nào có đất bằng phẳng và trơ trụi, hằng ngày bị gió thổi tung những đất nhẹ nhàng đem đi chôn chắt thành đồng cao ở nơi xa lắc. Bị vậy mà đất màu mỡ lần hồi mất đi, còn đất khô khan trở lại.

Người ta có biết một nước lớn hằng năm bị thiệt thòi mất mát như thế hết bao nhiêu không ? Hai ông giáo-sư Bennett và Lowdermick đem nước lớn như Huê-kỳ ra làm ví dụ. Hằng năm, mặt đất của Huê-kỳ bị nước phá hư và mất huê lợi như cách nói trên, hơn 1 triệu cây số vuông — nghĩa là gần bằng hai diện-tích đất Pháp.

Sở thống kê nông nghiệp Huê

ta nên biết mỗi năm, nước mưa đổ trút xuống mặt đất tới 125 ngàn k. c. (kilomètres-cubes). Nó làm lở đất cao-nguyên và lấn hồi gờ mất những lớp đất phì-nhiều, màu mỡ, lôi ra lớp đất khô khan cằn cội, ít có chất tốt. Mùa màng huê lợi của đồng ruộng càng ngày giảm bớt đi, chính vì lẽ đó. Nhiều khi nước lại đục khoét đất cứng, thành ra những ngòi rạch để có ngã lôi kéo những thớ đất tốt đem đi. Mấy khối đất lớn thì để lại tại chỗ, còn đất mềm và nhuyễn thì nó đem đi rất xa ; chính những đất ấy bồi lấp cửa biển và lòng sông, làm cho càng ngày càng cạn thêm.

Nào phải có một mình nước tấn công mãi đất liền của ta mà thôi, lại còn có gió bão trợ lực nó nữa. Tự nhiên những xứ nào có đất bằng phẳng và trơ trụi, hằng ngày bị gió thổi tung những đất nhẹ nhàng đem đi chôn chắt thành đồng cao ở nơi xa lắc. Bị vậy mà đất màu mỡ lần hồi mất đi, còn đất khô khan trở lại.

Người ta có biết một nước lớn hằng năm bị thiệt thòi mất mát như thế hết bao nhiêu không ? Hai ông giáo-sư Bennett và Lowdermick đem nước lớn như Huê-kỳ ra làm ví dụ. Hằng năm, mặt đất của Huê-kỳ bị nước phá hư và mất huê lợi như cách nói trên, hơn 1 triệu cây số vuông — nghĩa là gần bằng hai diện-tích đất Pháp.

Sở thống kê nông nghiệp Huê

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THAO-ĐU'ÔNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-đồng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu — 186 Quai de Belgique - Saigon

Anh em mất tiền hãy
thận trọng. Trước khi mua
GUITARE, MANDOLINE
VIOLON hãy lựa chọn
kỹ càng ở các nơi rồi
hãy lại đòn thử ở :

MELODIA

104, Lagrandière

CÓ NHIỀU THẦY DẠY
— CỜ CÓ GIÁ TRỊ —

Bạn có biết
bệnh
Di-Tinh
tàn phá
đời bạn ra sao
không?

Thường nói rằng bệnh phong-tinh tàn phá rất ghê gớm, bạn có ngờ đâu bệnh Di-tinh tàn phá nào lại kém gì.

Mới có bệnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với đàn bà, tỉnh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng-tinh. Trường hợp này không lấy gì làm nặng, đau lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rêm mồi, nhứt là xương sống và hai chân vai. Bạn cho là thường và chưa chịu uống thuốc.

Một tháng qua. Bạn không còn thấy giao hợp nữa, mà sáng dậy tỉnh ra lúc nào không hay. Người bạn bạc nhược hơn lên, mất máu. Hai mi mắt có quần đen. Đau lưng nhức mồi. Đêm không ngủ được, thao thức trắng trọc suốt canh. Vừa chợp mắt là giật mình thức giấc. Ăn uống rất thất thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bôn uất.

Làm việc rất ư ể oải chân chờ. Không còn thấy lòng hăng hái và chí phấn đấu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bệnh mới ở thời kỳ Di-tinh.

Bệnh càng ngày càng thêm đến Huột-tinh. Tỉnh ra lúc nào cũng được. Thường ra sau khi tiểu tiện. Tinh loãng gần như nước tiểu. Người bệnh Huột-tinh tuyệt-tự, rất giảm thọ và không khéo trị có thể đi lần đến bệnh lao.

Những người có bệnh Mộng-tinh, Di-tinh, Huột-tinh theo 3 thời-kỳ trên đây hãy trị ngay bằng thuốc *Cổ-tinh ích-thọ* hoàn của hiệu *PHỤC-HUNG Y-QUÁN* Cholon bèo chế thì chắc chắn sẽ khỏi ngay.

Bệnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5, 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại nữa.

Bạn sẽ thấy trong người dễ chịu, thơ thoải hơn lên, ngay 1 giờ sau khi dùng hoàn *Cổ-tinh ích-thọ* đầu. Trong 2 ngày sau là thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mồi, ngứa yên, không còn giật mình thức giấc nữa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người thấy khỏe nhiều rồi, làm việc bằng bài trở lại. Ăn uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hoàn giá 1p.00.

Nên đề ý. — Có nhiều thứ thuốc cũng trị bệnh Di-tinh, nhưng chỉ trị đỡ tạm-thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt của thuốc *Cổ-tinh ích-thọ* hiệu *PHỤC-HUNG* là ở chỗ bệnh không bao giờ tái trở lại.

TRƯỞ BÀN TẠI

Nhà thuốc VÔ-DÌNH-DÂN

323, RUE MARINS — CHOLON
118, RUE D'ESPAGNE — SAIGON
4, RUE OHIER — PNOM-PENH
8, RUE DES CANTONNAIS — HANOI

(Gởi C. Rembt. khối cước phí từ 2 hộp).

Ý - Kiến

VỀ PHƯƠNG-PHÁP CƯU VỐT TRẺ MỠ-CÔI của ÔNG NGUYỄN-NGỌC-HỒ

KHI các ngài ôm con trong lòng, bà không ngậm ngùi nghĩ đến bao nhiêu trẻ con khác không cha, không mẹ, không một tình yêu, đương năm lạnh lẽo giữa đất một mình hay sao?

Tôi xin tha-thiết gọi đến tấm lòng trắc-ân của các ngài! Hỡi các nhà chánh-trị, các nhà ngôn-luận, các ông hội-đồng, các hội từ-thiện! Một giọt nước mắt của các ngài có thể vì bọn trẻ mồ-côi trong nước mà tưới cho quả tim đã khô héo của chúng sẽ được tươi lại như thường.

Muốn thế, mong các ngài tán-thành cử-vỏ cho cái phương-pháp cứu vớt trẻ mồ-côi của ông tham Nguyễn-ngọc-Hồ đã đăng ở *Tân-Tiến* luôn trong 7, 8 số báo. Tiên-sinh viết nhiều là phải, bởi một vấn-đề quan-trọng không dễ gì giải-quyết với một vài lời nói vắn tắt. Ai đã đọc bài của ông viết, cũng phải cùng tôi công-nhận là những lời bàn-luận châu-đáo.

☐

THEO ông, thì ta nên tìm một nơi đồng hoang có thể khai-canh được, rồi đem bọn trẻ mồ-côi đến đó, mỗi tuần cứ 3 ngày dạy cho chúng ăn ở học hành, còn 3 ngày thì tập cho chúng cây bừa trồng trỉa.

Tôi rất hoan - nghinh cái phương-pháp ấy. Bọn trẻ con ta ngay từ lúc còn đi học đã sớm có cái hoài-hảo « học để làm quan », khiến cho quan cự Toàn-quyền René Robin đã phát bực mình. Song chính là bởi nhà-nước cứ dạy chúng học chữ mà không bắt chúng học nghề, thành ra làm - lủ không quen, bàn tay của chúng chỉ quen cầm bút lúc ở trường, thì ở trường ra chúng cũng nhứt-thiết để cầm bút mà thôi. Rồi ra bao nhiêu thanh-niên trong nước, ai cũng xen nhau vào các công-sở, để ngồi bu-rô, hút xi-gà, nghĩ những chuyện hư-vinh đầu đầu mà không thêm đơm-xỉa đến cái nguồn lợi chủ-cốt của nước nhà là nghề nông mà tổ-sư lại là ông tổ Thần-nông nhà ta. Nay chúng ta theo phương-pháp của ông Hồ cho bọn trẻ mồ-côi vừa học chữ vừa học nghề, thế là đương lúc đi học chúng đã quen với nghề rồi, lớn lên lẽ nào còn có những giấc mộng hư-vinh như con cái các nhà quyền-quí.

Thế thì chúng ta tác-thành cho bọn trẻ mồ-côi vô nghề-nghiệp trở nên những nhà nông có học, ấy là trừ được cái thói ỷ-lại của một phần Quốc-dân. Đồng-bào thử ngẫm mà coi : có nghề gì vừa giàu mạnh cho mình, vừa giàu mạnh cho nước bằng nghề nông? Bọn trẻ con mồ-côi vốn đã từng lam lũ khổ sở, nghề nông đối với chúng không phải là một việc nặng nhọc không thể làm nổi. Và chẳng Ngọc-Hồ tiên-sinh lại có ý định cho chúng trước hết hãy làm những việc nhẹ như trồng đậu, trồng rau, trồng ngô, trồng lúa, là

những món cần để nuôi sống. nó tập cho bọn trẻ càng quen với nghề nghiệp sau này.

Mỗi năm, đến vụ gặt vụ cấy, Ngọc-Hồ tiên-sinh lại muốn gọi bọn nó đi các chủ điền gặt thuê cấy mướn cho người, để kiếm chút ít tiền công. Tiền công đó, sẽ phát cho chúng mỗi đứa một phần ít, để kích-thích chúng nó làm việc, còn bao nhiêu đem gởi nhà băng sinh tức, để cho chúng làm vốn lúc thành-nhơn. Đó cũng là một ý-kiến rất hay,

Phải cứu vớt lũ trẻ mồ côi rách rưới ăn xin ngoài đường

Nếu có thể, ta lại nên tập thêm nghề cho chúng nữa. Chỗ chúng nó ở để học là nơi đồng sâu ư? thì ta tập cho chúng nó nuôi cá nuôi vịt. Còn là đồng cao thì tập cho nuôi trâu nuôi bò. Càng ngày trâu bò sanh sản ra càng nhiều, sau này bọn trẻ lớn lên, ta sẽ có đủ trâu bò mà cho chúng mượn để cấy bừa những phần đất chúng đã khai-phá được, mà ta đem quân-phần cho.

☐

A Ý đại-khái ý-kiến của ông Nguyễn - ngọc - Hồ là thế. Ta đọc lên, thấy có thú-vị như đọc một bài thơ hay!.. Song thơ là mộng, còn phương-pháp vớt trẻ mồ-côi của Nguyễn-quân lại là chuyện phải thực-hành.

À, nhưng mà tiền đâu?.. Té ra cái chỗ quan-hệ này ông lại quên nói đến! Tôi tự hỏi và xin hỏi cả độc-giả, mong độc-giả nghĩ dùm cho. Tôi cũng tạm gác bút thử nghĩ xem!

ĐẦU-TIẾP

CẨM TƯỚNG... sau khi nghe một cuộc diễn-thuyết

A I nấy đều công - nhận rằng cuộc diễn-thuyết của ông giáo-sư Phạm - Thiệu về

« Quan niệm của kẻ sĩ theo lời văn của Nguyễn-công-Trứ » đã được kết-quả mỹ-măng. Thật vậy, tối chúa-nhật đó, 25 Décembre 1938, khi ra cửa nhà hội Khuyến-học, thính - giả đều mang theo một mồi cảm-tình trân trọng đối với diễn-giã, vì chẳng những ông có một giọng văn, một cách nói dễ thương và dễ chinh phục lòng người, mà lại nữa, vừa là đồ nho vừa là đồng-châu với cụ Nguyễn - công-Trứ, thiết tưởng chẳng còn ai hơn ông Phạm-Thiệu với vấn - đề ông đã diễn.

Hay là muốn nói một cách rõ rệt hơn nữa thì vì diễn-giã với người phó-trưởng một nhân-vật trong gia - đình mình để tán-dương công - đức. Lễ tự nhiên, người ấy biết rõ mấy cái đặc điểm nhỏ nhặt cho đến cử-chỉ của kẻ quá - vãng trong khi vui buồn lẫn lộn.

Song mục đích bài này tôi muốn nói đến người giới-thiệu diễn-giã cho công-chúng nhiều hơn.

Phạm trong cuộc diễn-thuyết nào, chẳng những diễn - giả mà cho đến người giới - thiệu cũng cần phải có một cách ngôn-ngữ vừa văn-hoa vừa suông-sẻ, không thể, thính - giả đã vội giảm bớt một phần hi - vọng Nhưng cái văn-hoa ấy chẳng phải ai muốn là được, đó chỉ là một món « quà » của tạo-hóa mà thôi.

Người giới-thiệu nói vài giòng là đủ, nhưng cần phải hiểu trước bài diễn - thuyết và biết rõ diễn-giã hầu có thể làm cho thính-giã tưởng tượng được câu chuyện mình sắp nghe.

Đề tựa một quyển sách cũng mừng tượng như vậy. Thử đọc bài tựa của Jules Janin giới-thiệu quyển « La Dame aux Camélias » người ta có thể biết ngay cái nội-dung của quyển tiểu-thuyết ấy nặc dầu là chưa đọc đến.

☐

Chiều chúa nhật, 25 Décembre, tại hội S.A.M.I.P.I.C, ông Đoàn-quan-Tấn giới-thiệu ông Phạm-Thiệu và bài diễn-văn mà hình như ông không biết Phạm-Thiệu là ai và bài ấy sẽ nói về chuyện gì. Thật thế, ông ra chiều lúng túng vì hai lẽ dễ hiểu, một là ông mới biết ông Phạm - Thiệu lần thứ nhứt, hai là ông nói tiếng Annam lời thôi, ấp úng. Bấy nhiêu đó đủ làm phai lợt hương-vị của cuộc diễn-thuyết, lại ông còn lộn xộn với Nguyễn-công-Trứ, Nguyễn-công-Trinh!

Nghe ông giới-thiệu, chúng tôi thấy rõ rệt rằng ông Đoàn-quan-Tấn là môn-đệ của Voltaire một trăm phần trăm, đến đôi ông không biết tiếng « án-na-mích » mẹ-đẻ là cái chi chi?

Câu chuyện tôi nói đây tuy nhỏ nhen nhưng hết sức quan trọng trong một cuộc diễn-thuyết của người An-nam nói tiếng mẹ đẻ.

B.V. MÀU

NỬA GIỜ HỒI CHUYỆN VỚI

BÀ MIE DU-KÍCH

« Thế mà ngày nay, đã đánh thắng binh chánh-phủ Trung-hoa dân-quốc và cầm trong tay vận mạng xứ Hoa-bắc mà quân Nhựt đã chẳng thi-thố đều gì theo như lời hứa hẹn khoe mình. Trai lại, chúng còn lộ ra cái tâm địa dã man đê tiện, rất đồi có tên quân lính lột trần truồng nữ học-sinh mà hãm hiếp giữa đám đông người, đem giết hết những học trò hứa chỉ nuôi ý kháng Nhựt, giết chồng đoạt vợ lương dân và để cho quân lính tự do cướp đoạt tài-sản của đồng bào tôi, lại còn tàn sát tài gia rất tàn nhẫn.

« Chính những hành-động dã man đó là những dục-vén có đả gây ra sự phẫn uất đến cực điểm trong lòng nhân dân ở Hoa-bắc. Nhưng họ chỉ phải ngậm miệng cầm tức chờ chẳng biết làm sao. Đứng trước sự điêu-linh nhục nhã của nước nhà, một hôm, cái sáng kiến tổ-chức đội-quân nghĩa-dũng dùng thuật đánh du-kích để lên lúc giết hại quân Nhựt, bỗng phát hiện ra trong óc tôi.

« Lúc đó, tôi phải bán cả gia tài của cái để lấy tiền mua khí giới và tích trữ lương thực, còn con tôi là Triệu-Đông, cháu nội tôi là Triệu-Dĩ, cùng với 4 người bạn học hữu chí của chúng nó, bí mật triệu tập những người sẵn lòng công-phấn và huấn luyện họ theo việc binh. Thế là đội-quân du-kích của nước Trung-hoa đã bắt đầu xuất hiện.

« Rồi từ đó, dưới sự đốc xuất của 6 người là : Triệu - Đông, Triệu-Dĩ, Triệu-liên-Tuấn, Miêu khả-Túc, Bạch-quân-Thiệt và Lưu-tráng-Phi, quân Nhựt mới khởi sự lo ngại cái nạn du-kích của dân tộc bị mất nước chớ chưa hẳn đã bị hoàn toàn chinh phục. »

— Thưa bà, lúc bà mới cất tiếng gọi lòng ái quốc của đồng bào Đông-bắc nổi lên chống lại quân Nhựt, chẳng hay họ có hưởng ứng nhiệt liệt hay là bà phải gặp nhiều nỗi khó khăn mới thấy được kết quả khả quan?

— « Dân sự đang ốm chết mỗi thân thù sự tàn bạo của quân Nhựt mà thỉnh thoảng tôi lại giúp họ phương pháp rất hay để thỏa lòng họ thì cố nhiên là cuộc tổ-chức đội nghĩa-dũng-quân đã đem đến cho tôi cái kết-quả mỹ-mãn một cách rất cảm động.

« Ban đầu đội du-kích của tôi được ngót một muôn. Sau, lần lần những kẻ phản uất tình nguyện gia nhập có đến 7-8 muôn.

« Thấy quân du-kích không vô ích cho kế hoạch kháng chiến của chánh-phủ lúc này, nên chúng tôi phải nhiều đồng chí đi tới mấy nơi đang làm mồi cho súng đạn Nhựt, để hô hào tổ chức thêm nhiều đội khác, lên phá khuỷu địch-quân đủ cách, cho giảm bớt lực lượng của chúng đi, hầu quân Tàu dễ thắng lợi.

« Nếu tổng cộng các đội quân Du-kích ở Đông-Bắc ở Bắc-binh, Thiên-tân v.v... thì cũng có tới 7, 8 chục muôn chớ không ít. »

— Bà có thể cho tôi biết quý danh các vị anh hùng đã lãnh cái sứ-mạng đi tổ chức quân-du-kích miệt Hoa-bắc không?

— « Có chứ! Vương-Việt (chính là nhà đại-biểu Trung-hoa quốc dân kháng Nhựt đi theo tôi đây), Đường - quảng - Học, Sĩ - thiện - Thiên, Vương-thanh-Sơn, Thanh-mai-Ngũ (cán bộ trog đạo quân du-kích ở Đông-bắc) »

« Hiện thời, quân đội du-kích đang liều chết chống cự lại quân Nhựt rất mãnh liệt, tuy không bằng cách công khai. Tôi tự thú thật là kẻ vô học. Nhưng đứng trước cái cảnh điêu linh của nước nhà, tôi tuy già không còn sức cầm súng ra trận mà giết kẻ thù như nhiều phụ-nữ nước tôi hiện thời, song tôi cũng rón góp công việc kháng chiến bằng cách đi cổ động ở nước ngoài... »

Nói đến đây, bà ngừng, hớp một ngụm nước. Tôi xoay qua hỏi ông Vương-Việt, một thanh-niên trang-sĩ, hình vóc vạm-vỡ, nét mặt cương quyết :

— Tiên sanh đã từng chỉ huy nhiều đội binh nghĩa-dũng đánh nhau với quân Nhựt ở Hoa-bắc, vậy trận nào đã làm cho tiên-sanh đặc ý hơn hết?

— Nghĩa-dũng-quân tuy có khí giới và có huấn-luyện chút ít mặc dầu, chớ nó không thể công khai đánh nhau với quân Nhựt, vì lẽ rất giản dị là nó đang ở trong vùng đã bị mất về tay địch-quân. Và lại đội nghĩa-dũng gồm toàn những kẻ thương dân vì bất bình mà tình nguyện cùng nhau liều mạng ra giết lại kẻ thù. Bởi vậy nên ít người thông hiểu việc đánh giặc. Phần thì khí-giới lương-thực không dồi-dào nên chỉ đội ấy chỉ dùng cái thuật du kích, là lựa lúc địch quân đang tấn công binh Tàu ở phía trước thì chúng tôi lên ra sau lưng họ mà đánh tới, hoặc khi họ mệt, ngủ-ghê, thì chúng tôi chạy ra đánh đại cái nào hay cái nấy. Chừng họ giật mình ngơ ngoai thì chúng tôi chạy tứ tán đi trốn. Bởi vậy nên tôi không thể trả lời câu hỏi của ông được.

« Tuy nhiên, theo sự kinh nghiệm của tôi sau một thời gian khá dài trong các đội binh du-kích ở Hoa-bắc thì nước Tàu cần phải có những đội quân như thế ở khắp nơi, nhất là ở mấy vùng đã bị mất. Một là làm cho địch quân lo ngại đề phòng mãi phía sau mà trễ nãi bớt sự tiến binh và bị tổn hại lực lượng. Hai là bọn lương-dân khỏi bị họ lợi dụng làm lá chắn che đậy cho họ và giết lại đồng bào mình.

« Chắc vì rõ biết quân du-kích giúp đỡ binh Tàu nhiều, nên chỉ gần đây Tưởng tổng tư lệnh mới cho người trong quân-đội ra tổ chức nhiều đội du kích khác ở khắp nơi trong xứ. »

Tôi lại hỏi qua Triệu lão thái:

— Chắc hồi mới tổ chức quân đội nghĩa-dũng đầu tiên, bà lo vấn-đề khí giới dữ lắm.

— Ông nói chỉ phải. Là vì cái gia tài còn con của tôi không cho phép tôi sắm đủ khí-giới cho mấy muôn binh. Tuy vậy nhờ nhiều trận đánh ụp vùi tốp lính nhỏ nhỏ của Nhựt mà quân du kích giết được thêm khí-giới cũng nhiều. Mặc dầu là du-kích chớ đôi khi chúng tôi cũng bắn được máy bay Nhựt phải ngã phải cháy và phá hư nhiều xe thiết giáp của địch quân nữa chứ!

— Trong 6 người con cháu và đồng chí của Thái-thái tổ chức đội du-kích đầu tiên ở Hoa-bắc, người nào nhỏ tuổi hơn hết và người nào lớn tuổi hơn hết?

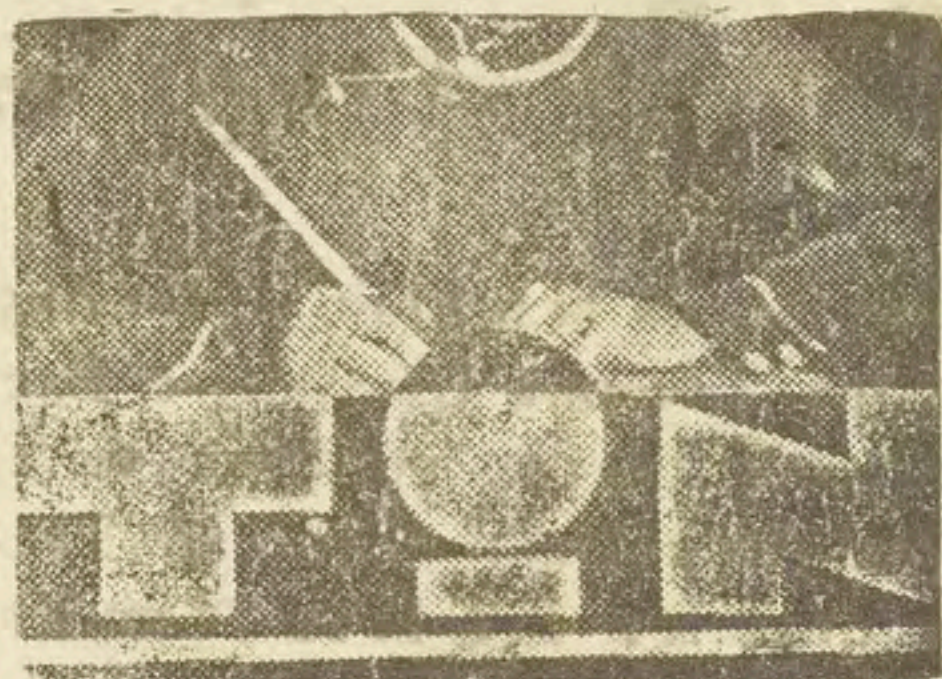
— Lớn hơn hết là Triệu-liên-Tuấn 29 tuổi và nhỏ hơn hết là Triệu-Đông 21 tuổi Còn ông Vương-Việt đây thì 22 tuổi.

Tôi còn định hỏi thêm nữa, nhưng vì 6, 7 người tai mắt khách trú đến thăm 4 nhà đại-biểu Trung-hoa đã ngồi đợi lâu, nên tôi phải đứng dậy cáo từ.

Trước khi bắt tay từ giã, tôi không quên nói với Triệu-lão thái-thái rằng đọc-giã báo MAI thành thật cầu chúc bà cùng 3 vị tùy tùng lên đường bình yên mà làm việc nghĩa vụ và chóng đạt thành mục đích cứu quốc.

Tôi đã bước xuống tới phân nửa cầu thang mà 4 vị ấy vẫn còn đứng tiền đưa.

Tiền đây tôi xin có mấy hàng thành thật cảm ơn ông bạn Ngô-tinh-Dân. **TRẦN-VĂN-LAI**

* Đại-chúng tuần-báo số 7-8-9-10 ra trong tháng g Janvier có bài điều tra : Stawisky tái sanh ở Saigon. Một ngôn lường gạt đáng ghê.

Bạn đọc nào gửi Op.20 bằng có thơ về Đại-chúng tuần-báo 48 Mayer Saigon mua 4 số đó sẽ được tặng một số báo xuân Đại-Chúng 1939.

Các bạn ở Saigon Cholon mua lễ cắt đủ 4 cái bon thì được đổi lấy số xuân Đại-chúng.

Tuần báo Đại Chung chuyên sưu tập nghiên cứu, phổ thông văn học và khoa học. Giá trọn năm 3p.50, nửa năm 1p.80. Ba tháng 1p.00 kể từ 1er Mars 1939 đối với khó báo lớn 12 tháng.

Kính ông Ng.v-Ch. Mytho - Chúng tôi đã tiếp được thơ và mandat trả tiền báo của ông

Kính ông Phạm văn Một Cai-lay - Nhà báo đã tiếp được mandat tiền báo. Đa tạ.

Cuốn « Le Participe à l'aide d'exemples » của nhà Mai-linh mới xuất-bản, tác-giả là ông Nguyễn-v-Canh, cựu sanh-viên trường Sư-phạm Hanoi, là một cuốn sách cần dùng vô ích cho tất cả những người nào đang nghiên cứu chữ tây. Mỗi cuốn 0\$12.

Những điều nên biết

GIÀ CÀ HAY MỆT, MẤT AN NGỦ LÀ MỘT CÁI KHỔ?

LÀM VIỆC NHIỀU BẢNG TRÍ NGƯỜI MAU GIÀ?

NGỒI CẦM CỤ LÀM VIỆC SUỐT NGÀY, THƯỜNG PHẢI YẾU SỨC

ĐÀN BÀ XANH XAO KẼM HUYẾT THÌ MẮT CÀ VẺ ĐẸP.

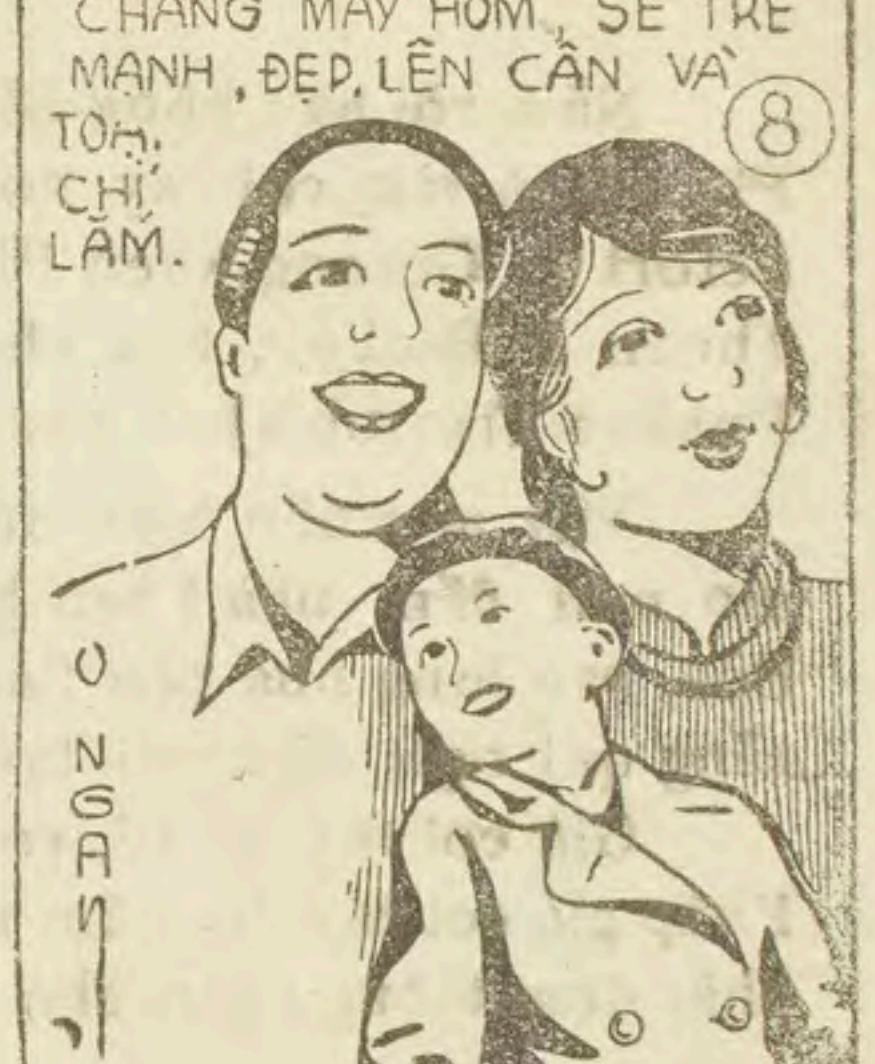
ĐI XE ĐƯỜNG XA, MỆT NHOC LÀM THÀNH LAO

NHỮNG NGƯỜI TRÊN ĐÂY NẾU DÙNG THUỐC CỬU-LONG-HOÀN VÔ-ĐÌNH-DẪN

NGỒI ĐÁNH BÀI CÁ NGÀY ĐÊM, NGƯỜI CĂNG GÂY OM.

CHĂNG MẤY HỒM, SẼ TRẺ MẠNH, ĐẸP, LÊN CÂN VÀ TỎM, CHỈ LÀM.

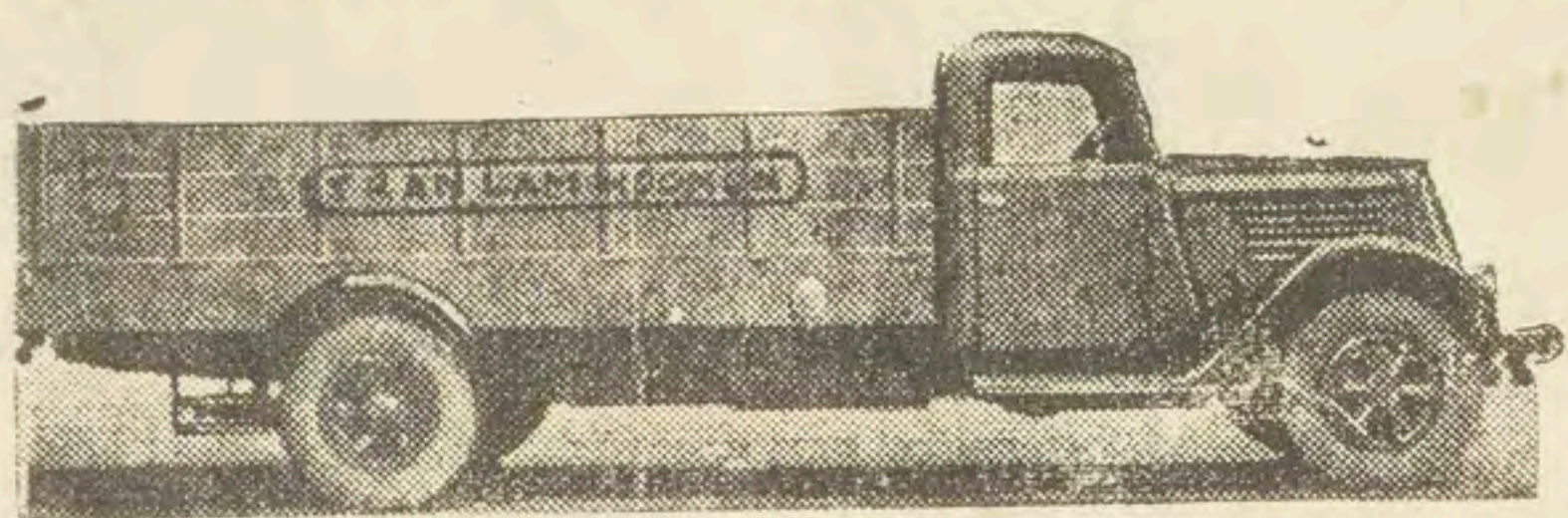
CỬU-LONG-HOÀN bán tại VÔ-ĐÌNH-DẪN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG
(Sáng lập năm 1921)
323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4 rue Ohier PNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

TRÚNG SỐ LÀM GIÀU KHÔNG MẤT TIỀN.

Có nhiều người có vận-mạng và thời-kỳ trúng số mà không tự biết, chịu thiệt thời bỏ qua thực đáng tiếc. Vậy ghé qua đây giáo-sư đại-danh nổi tiếng ở ngoại-quốc, sẽ lấy khoa-học chỉ cách thức mua số cho các ngài, các cô chắc chắn trúng và sẽ cho biết luôn về hôn nhân, thân thể, sự nghiệp, sanh tử. Chỉ cần cho biết tên, tuổi, chữ ký hay dấu in ban tay. Không phải mất tiền gì hết, chỉ gởi Op.36 tiền bút giấy bằng có để trả lời, nhưng phải cam đoan lúc trúng số tự tiện đền ơn cho giáo-sư 10% thôi. Bận việc, nên không nhận mandat, hay thơ báo-đến và không tiếp tại nhà. Thơ viết bằng quốc ngữ, chữ tây, chữ tàu, hán-mao v. v. Có nhận lãnh dạy. Giá rất đặc biệt. Xin viết thơ thương lượng. **JOHN GOLSMITH** Professor ni astrology n° 5 ruelle Heurteaux (derrière FACI) Saigon

THỊ TRƯỜNG TIÊU TỨC

Giá lúa	Giá bạc
Ngày 4 Janvier 1939 theo giá	Taux Officiel 10f.00
lúa ở các nhà máy Cholon, bán	Banque de l'Indochine 10.00
nguyên bao 68 ki-lô.	Banque Franco-Chinoise 10.00
Lúa thượng hạng: 3,50-3,55	Honkong et Shanghai 10.00
Lúa hạng nhì: 3,30-3,35	Chartered Bank 10.00
Lúa h. nhì 40% Japon 3,25-3,30	
Lúa h. nhì 50/55% Java 3,20-3,25	Giá đồng bạc cũ
Lúa thường dùng 3,00-3,02	Ngày 4 Janvier 1939 1\$17
	Bắp
Giá gạo	Đỗ mỗi 100k. 8,65 Déc. 8,65
Ngày 4 Janvier 1939 bán luôn	Trắng (không định giá)
bao 60 k. 700.	Dừa khô
Gạo số 1 25 % tấm 5,00-5,15	Dừa khô Saigon 100k. 13,00
Gạo số 2 40 % tấm 4,85-4,90	Đường
Gạo số 3 50/55 % tấm 4,80-4,85	Đường cát trắng 100k. 27,50
Gạo lức 5 % lúa 4,10-4,15	Giá cao-su
Tấm số 1, số 2 4,60-4,70	Saigon 4-1-39 1\$, 205 le kilos
Tấm số 3 3,60-3,65	Paris 12-12-38 cpt. f. 14,20 k.
Cám trắng 2,40-2,50	Londres 3-1-39 cpt. 8d 1/18 p.a.
Cám lức 1,70-1,75	Londres 3-1-39 ter 8d 1/4 p.v.
Heo	Singap. 3-1-39 cpt. SG. 0\$, 28 1/4
Mỗi 100 ki-lô 40,00-42,00	New-York 3-1-39 cpt. U.S. 16,20s

TRAN LAM HOC-MON

TELEPHONE : 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

COI TIẾP Ở DÂY

Công-chức ta nên lo tự-cứu

Bạn đọc dự rỏ, nhờ cách gì mà bọn thầy thơ ở Paris và bọn làm thương khầu Marseille đã thâu đoạt những quyền lợi mà họ có quyền thâu đoạt?

Tại sao anh em công-chức không bắt chước thầy Đại Pháp? Lòng nhơn đạo của nhà cầm quyền ư? Thời anh em đã rỏ lòng nhơn đạo ấy đi tới đâu rồi! Tài-năng của các ông nghị ư? Thời anh em đã có dịp đo lường cái tài năng ấy rồi!

Sự sốt sắng của họ ư? Thời anh em đã rỏ lúc nào sự sốt sắng ấy nó được trôn lên nước rồi!

Một ông hiền Pháp đã nói: « trông cậy vào kẻ khác là phương pháp thất bại đệ-nhứt vậy ». Còn gì nữa mà anh em không chỉ trông cậy lấy anh em, một mình anh em mà thôi?

Làm được như vậy rồi, anh em sẽ coi cái hiện quả ra sao thì biết! Và một điều tôi xin ăn cần nhấn nhủ anh em là từ nay trở đi hãy lấy van cả nòng cái: « tinh-thần S.A.M.I.P.I.C! »

PHAN-VĂN-THIỆT

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng có hy-vọng trúng một số vốn lớn đây là vé mới cách thức P mà

HỘI VAN QUỐC TIẾT KIỂM

Hội tư-bồn chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916 vốn đã đóng tất: 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán: 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI
Hãng hành ở Đông-dương: 26 đường Chaigneau -:- SAIGON
Chi-nghánh Hanoi, phố Tràng-thị, có đại-lý khắp cõi Đông-Pháp
Số thương-mãi Saigon 29

Giúp cho quý ngài đăng gây ra số vốn

400p.	mỗi tháng đóng	1 p.00	5.000p.	mỗi tháng đóng	12p.50
500	—	1, 25	6.000	—	15, 00
1.000	—	2, 50	7.000	—	17, 50
1.500	—	3, 75	8.000	—	20, 00
2.000	—	5, 00	9.000	—	22, 50
3.000	—	7, 50	10.000	—	25, 00
4.000	—	10, 00			

Vé này đăng lãnh vốn mục đích (từ 400 p. tới 1.000 p.) bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không trúng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé Tiết-Kiểm cách thức P đăng dự xổ số hằng tháng từ tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng những chắc chắn sẽ đăng lập nên một số vốn, mà lại có hy-vọng đăng lập tức một số lợi to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM

của HỘI VAN QUỐC TIẾT KIỂM

ĐÔI CHỦ ĐỂ DẰNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết. — CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. — ĐĂNG VAY 90 % số giá chuộc vé. — ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trễ và tiền lời hay là gia kỳ hạn. — ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỜI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bao kiết. — ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG.

SỐ VỐN hườn lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Déc. 1937 gần....	455.000 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937, gần	72.000 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỂM

của HỘI VAN QUỐC TIẾT KIỂM

Số vốn đã đóng tất cả:	Động - sản và bất - động - sản ở Đông - Dương tới ngày 31 Décembre 1937
2.000.000 \$	2.403.548 \$ 30

PHAN-KHÁ

32 RUE HAMELIN -:- SAIGON

Một nhơn tài với những bằng cớ thật của các quan lớn ban khen

Năm rồi bà . hống-đốc Nam-kỳ có bảo Phan-Khá đến coi tay bà. bà ban khen và thưởng 5p.00, bà còn viết giấy Hảo Quan năm (Colonel Sée) cho phép Phan-Khá vào coi tay nơi hội chợ Kermesse. Quan Trưởng-tòa Lemons (Huissier à Baclieu) khen Phan-Khá coi tay rất hay, và cho certificat. Ông cô Lefort ở Gocong khen Phan-Khá nói rất trúng cả đời của ông, ông có cho certificat và có đóng con dấu lăm bằng chứng. Quan Trạng-sư Trần-văn-Thoàn ở Baclieu, ban khen Phan-Khá coi tay giỏi và cho certificat. Quan chánh sở Tạc-Tác Monsieur Léo Rousseau, chef subdivision des Travaux-Publics Travinh khen Phan Khá coi tay rất trúng. Còn cả trăm quan lớn ban khen Phan-Khá tôi không thể kể tên hết nơi đây.

Vậy ai muốn biết việc đã qua, việc xin mời đến nhà Phan-Khá số nhà 32 Hỏa, sau lưng nhà báo Saigon, ở trước rằng quý ngài đến coi tay nơi tôi thôi
Giá coi tay ăn rẽ, coi rằm rằm trở Pháp giá coi tay 2p. năm năm. Coi suốt phải đem thông-ngôn cho giỏi, để dịch

sẽ đến, danh, tiền, gia-đạo, bất cứ việc gì đường Hamelin Saigon ở ngay tòa nhà chủ mặt chợ Saigon cách 100 thước. Tôi chắc phải thất vọng.

lại giá 1p.00. Coi suốt đời 2p.00. Người đời 5p.00 Người Pháp hoặc Khách Trú cần lời đoán của tôi.

TRAN-VĂN-THOÀN

Certifié par le colonel Sée, Baclieu
Phan Kha m'a prouvé
l'avenir d'une façon
étonnante. Je le recommande
aux personnes qui hésitent
à cette science.

Trạng-sư Trần-văn-Thoàn ở Baclieu ban khen

Je soussigné LEFORT, Pierre, Chef de Poste de Gendarmerie à Gocong reconnu que le nom PHAN-KHA m'a prouvé l'avenir de la main et m'a dit la vérité sur le passé.
Gocong, le 19 Mai 1937
Le Major des Gendarmes, Chef LEFORT, Commandant la Poste

Ông cô LEFORT ở Gocong ban khen

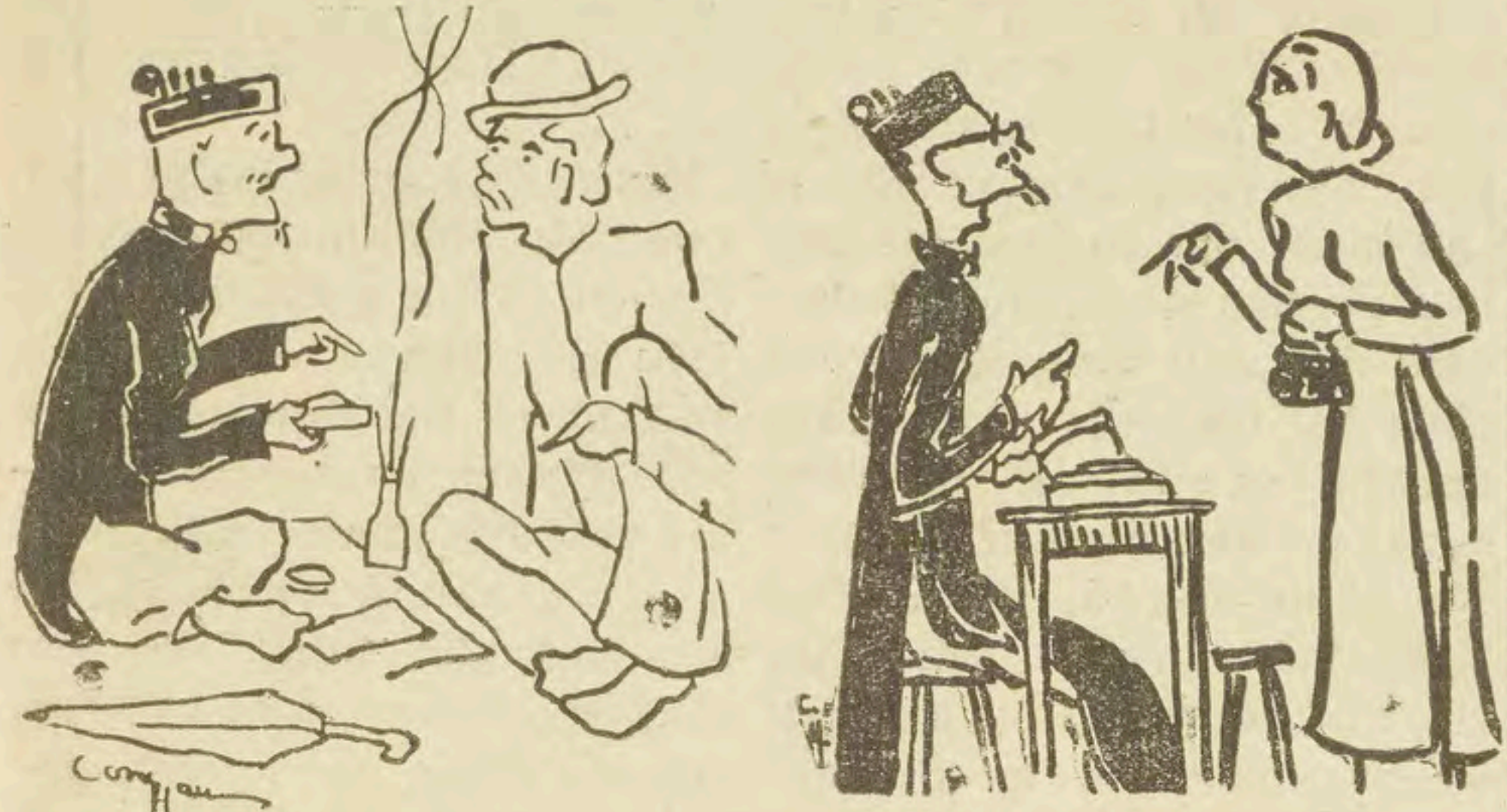
M. et M. LEO ROUSSEAU
Chef de Subdivision des Travaux Publics
de la Province de Travinh

Certifiant que M. Phan-Kha est un assez bon Chiromancien à la manière chinoise et nous a dépeint de près notre passé
Tay Ninh, le 21 Janvier 1937

Quan chánh sở Tạc-Tác M.
Léo ROUSSEAU ban khen

Bà Thống-đốc Nam-kỳ ban khen

ĐỘC GIẢ PHẠM-ĐỀ

THẦY TƯỚNG : Mặt thầy tốt tướng lạ thay !
 Nếu không quan ngày, thì cũng quan đêm
NGƯỜI COI QUÊ : ... !!!
THẦY BÓI : Số cô có vợ có chồng
 Để con đầu lòng chẳng gái thì trai
NGƯỜI COI QUÊ : Răng hay thì thật là hay
 Râu thầy tôi muốn vặt ngay bây giờ.

T.C.

II

THẦY.— Tuổi anh năm nay thế nào cũng có ăn.
 — Nhiều hay ít thầy ?
THẦY.— Ít lắm là 1 ngày 2 bữa.
 — !.....
THẦY.— Năm nay có phải hao tài tốn của.
 — Thật vậy ! tôi mới mất một quan tiền quẻ đây.
THẦY.— !.....

Do-hà-Quan Long-xuyến

III

THẦY.— Thầy xem giùm tôi vận mạng tôi qua năm đến có hên không chớ năm này cơ bực gì cũng thua nghèo sặc máu.
CÔ.— Thầy xem giùm vận mạng tôi bước sang năm đến có hên không chớ năm này đánh cá ngựa thua sập hầu bao ?
THẦY BÓI : “ Ấy ! ! Năm Dần thầy có mải không hên, chớ năm Mẹo đến sẽ gặp nhiều chuyện... « sui » đa ! Vì Mèo cũng giống Cọp kia mà ! ”

Phan-v-Kinh (Mocay)

IV

THẦY BÓI.— Cứ trong quẻ ứng mà bàn,
 Nếu chú hai vợ, nhà quan khôn bi
 Còn tiền cứ việc thưởng đi
 Miễn đừng sợ vợ, lo chi bệnh ghiền
 Vợ anh A đến
 nhà thầy bói: Cha đòi cái thứ thầy diên
 Ta quyết đốt sách mới yên tâm lòng
 Tại mi phân vợ rẽ chồng !

Lê-quang.Mão Tân-an

CUỘC XỔ SÒ ĐÔNG-PHÁP

CHUNG CẢ 4 KY

Số độc đắc **455.984** trúng 60.000p.
 Số nhì **698.055** trúng 30.000p.
 2 số **469.723 166731** trúng 6.000p.

Số này cho bộ thứ tư

Số **601.795** trúng 4000p.

8 số sau này mỗi số trúng **100** đồng

772.787 623.105 704.994 643.601 765.401 776.827 709.008 678.843

16 số sau này mỗi số trúng **500** đồng

718760 708792 671990 689491 746893 626646 793994 668584
 625777 649191 704588 796610 668613 710338 723796 636531

80 số sau này mỗi số trúng **100** đồng

616.519 690.303 732.867 622.461 784.635 751.255 645.397 784.846
 750.431 745.713 774.163 639.509 611.454 795.470 631.148 648.285
 785.599 773.447 764.848 742.713 727.542 633.308 658.146 704.533
 741.858 741.745 613.513 716.625 633.726 607.204 738.897 626.979
 742.713 789.913 710.844 693.117 627.729 635.538 745.705 736.904
 630.256 653.704 664.229 769.522 653.290 751.253 703.367 676.775
 741.546 650.169 703.828 633.614 719.633 652.731 657.537 669.409
 645.635 747.647 746.278 630.644 743.857 616.931 669.034 711.915
 790.523 712.496 681.990 731.457 621.703 646.169 733.717 654.118
 766.471 782.463 619.455 760.557 646.299 760.023 691.715 714.827

Những số đang sau có những con số **65** và **54** trúng 10p.
 — — — **912** và **789** trúng 25p.
 — — — **182** trúng 50p

52 vé số an ủi nào chiếu theo số độc đắc 60.000 đầu con số trước hay sau hay giữa trật 1 con số là được an ủi 500p.

Hết thầy cíc vé số trong 4 séries, đầu đã có trúng trong 4 kỳ xổ các nhỏ trước kia nữa cũng dự cuộc xổ số chung số 4 vé lớn và 52 vé an ủi.

LAU Shanghai

Chuyên trị : các thứ lậu, phong tình, huê liễu, sang độc, lậu mủ máu, lậu mau, gặp được thuốc này, thì đảm cam đoan trị tận gốc, tuyệt nọc, quả quyết chóng khỏi. Thuốc chế luyện ở tận Thượng-hải gởi qua, nhiều người dùng công nhận thuốc rất hay, không công phạt, không hại đường sanh dục.

Bản C. Rembt 2 hộp trở lên :
Giá mỗi hộp : 1\$20

Tổng phát hành :

Maison **MINH-HOÀNG**

134 Rue Paul Blanchy Prolongée
SAIGON — : — PHUNHUAN

N.B. — Saigon bán tại Xuân Nga Bđ de la Somme, Nguyễn-thị-Kính góc chợ. Tân-định : Vũ Lai Hồng Anh. Dakao : An Thắng. Giadi-h : Trương-v-Thái. Gò Vấp : Vĩnh-Thành. Sóc-trăng : Trương-Xuân. Longxuyen : Nhà thuốc Hội. Cholon : Đổ-phương-Quế. Cần dùng đại-lý các nơi.

Phong Ngựa Shanghai là hay nhứt, dùng thấy công hiệu liền.

Nên mua mau kéo hết vì mới in lại lần thứ hai !

HỌC TIẾNG PHÁP

theo lối thực hành

(Ecole pratique de Français)

Có những mục cần dùng cho hết thầy mọi người muốn luyện thêm tiếng Pháp. Những chữ khó đều giảng ra quốc ngữ để cho người biết ít tiếng Pháp học cũng được. Sách dày hơn 400 TRANG mà bán có 0p.80. Ở xa gởi 1p.00 (cả cước Recomd.) để cho : Nhà in **MAI-LINH** Hanoi.

Ở Saigon hồi : **MAI-LINH** 120 Georges Guynemer (trước cửa tòa Tân đạo).

Professeur AMIL

đi **Lục-tỉnh**

Ông giáo-sư H.H. A. Amil sẽ đi **Lục-tỉnh** viếng quý ngài, tại :
 Kampot ngày 5 janvier 1939
 Kompong speu 7 —
 Pnompenh 10 —
 Banam 16 —
 Soairieng 17 —

Ài là người hăng lo các việc tương lai, hạnh phúc, ái-tình, hãy đến hỏi ông tại Bangalow mỗi tỉnh ông ghé, để ông nói trước cho biết, thì khỏi lo ngại về con.

LAIT LE PATRE
OVOMALTINE
R. MONTESSIER-SAIGON

TẾT NĂM NAY

Các ngài ở **Lục-tỉnh** muốn lấy rượu **Néo-Toniq** để ban dịp Tết xin viết thư cho biết trước không sợ trễ nãi cách gởi kỹ lưỡng mau lẹ. Rượu **Néo-Toniq** mua

tặng bà con rất quý rất sang, rất lịch sự, lại được khen lây.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI-LÝ Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

N.B. Thuốc và rượu **Néo-Toniq** có gởi cách lãnh hóa giao ngân.

NÊN CHÚ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau ọc ngan lưng, di-tinh, mộng-tinh, huyết-tinh, ăn ngủ thất thường bởi sự chơi bời quá độ.

Mời quý ngài nên uống ngay thuốc **SÂM-NHUNG-TINH**. **BỔ-TINH** hiệu hai thăng nhỏ của nhà thuốc **HỒI-XUÂN-CÁC**, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mùi nó thơm ngon.

Ài mắc phải bệnh ho, đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc **HÓA-ĐÀM CHỈ-KHAI-TÂN** hiệu hai thăng nhỏ gói thuốc hình ba góc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc **HỒI-XUÂN-CÁC** 12 Bđ Bonhoure Cholon.

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu **« SPECIALISTE »** hơn là mặc trăm ngàn Chemise hiệu khác.

CAO-TRI-LY

ancien coupeur

chez Mon Chemisier

Directeur de la maison

« LE SPECIALISTE »

N° 105, Bđ Albert 1er Dakao - Saigon

Namky - Hanôï HAIPHONG và TOURANE

“ Những người sanh đẻ ở bốn chỗ ấy đều cần mua mỗi người một bộ **Dân-Luật Nam-kỳ**, in kỹ nhĩ để trong gia-đình mà coi cho biết luật-lệ về việc cha con, vợ chồng, họ tịch, trẻ vị thành-niên, thủ hộ tài sản, quyền sở-hữu-chủ, quyền ứng dụng thâu lợi, việc di-sản, việc tương phản, hương hóa v.v.. Các vị tại mất tây nam đều khen nọi bộ sách ấy, đại khái như quý ông thống-đốc Pagès, Rivoal, de Tastes, đốc-lý Boy Landry, nghị-trưởng de Lachevrotière, tham-biện Berland, chánh tòa Weil, giáo-sư Malleret, trạng-sư Kim, Nhường, Thảo, đốc-phủ Tấn, Đường Lộc, kỹ-sư Trần-văn-Hửn, quản-bạt nghị-viên Dược, giáo-sư Cồn, thừa-biện Ân, cùng các vị cai phó tổng, hương chức làng v..

Dân-Luật Nam-kỳ in kỹ nhĩ 1\$20
 Ấn tòa ược (kể 40 vụ kiện hộ) 1 20
 Việc lung tổng 0 70
 Luật Lao-động 0 70
 Mua chung cả 4 bộ thì được bớt món hoa hồng 20 %, tiền cước mỗi quyển 1\$ 050. Có mua sách xin để thư và mua cho các gia :
 • Cử nhân luật Phan-văn-Tuấn •
 L. ặt-sư Cổ-văn
 N° 43 rue Aviateur Garros, Saigon

Hollywood... Hollywood...

Một kinh-đồ, chiếu bóng, đủ cả tài tử. Nếu quý ngài ưa thích tài tử nào trên màn ảnh, hãy đến hoặc gởi thư căn dặn trước nơi **Librairie NAM-HUNG** ngay đồng hồ chợ mà lựa trước kéo hết. Mỗi kỳ tàu đều có lại mới. Bán lẻ giá rẽ hơn bên Tây, bán sỉ xin viết thư thương lượng, giá đặc biệt. Vì chúng tôi làm Agent Exclusif de l'Etablissement Erpé Paris, có đủ cả hình lạng, hình màu, hình format lớn. Hãy đến mau mà chọn lựa đủ cỡ hết.

Xin nhớ : Librairie et Papeterie **NAM-HUNG**. Bureaux: 165 Bđ de la Somme, vente : n° 3 Halles Centrales Saigon.

Có bán sỉ và bán lẻ đủ thứ đồ học trò dùng giá rất rẻ.

Thuốc ĐIỀU KINH

trị bệnh kém huyết

của đàn bà

hiệu **Nhánh - Mai**

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết sảy xam, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đàn bà đau về chứng máu huyết đầu nặng thế nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khỏe tăng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc **Nhánh Mai** đều có bán. Mua sỉ lời nhiều do nơi **Nguyễn-văn Lượng** Boite Postale n° 338 Saigon hoặc nơi tiệm cô **Nguyễn-thị-Kính** Chợ-mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

• Thuốc HO BỔ PHÔI
 hiệu **Trái Nho** giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả **Đông-pháp**, do nhà thuốc **Nhánh Mai** phát hành.

CHUNG QUANH MỘT CUỘC PHÒNG-VẤN

Coi tay theo khoa-học ! Thầy nào cũng nói thế. Song, tôi cái lẽ « bẽ khoa-học thì rất dễ giải rõ cái nguyên lý của nó » thì như có nhiều thầy không chịu nhận. Bởi vậy nên báo Đại-Chúng phải người đi phỏng-vấn họ, họ không chịu nói, vì bởi biết nói làm sao ? Thầy Phan-Khá từ chối một cách khéo léo song lại lờ ra mấy tiếng ít học để chỉ rằng mình không nói được. Trên đây là trích nguyên-văn cuộc Phòng-vấn của báo Đại-Chúng đã hỏi thầy Phan-Khá về nguyên-lý khoa coi tay ra ngày 16-12-1938 nhằm kỳ thứ 5.

Nota : Khoa coi chữ và chữ ký không thể nào dùng nó mà coi thời-vận người ta được.

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 66)

Rất sáng ý, nghe Mãng nói, Kim-Huê độ ra và biểu :

— A ! hình của ông, tên của ông đang trên mặt báo, ông đoán bẽ thế nào mình thấy mình cũng đi tìm đến, nên ông mới biết mà viết thơ để lại.

Nói rồi cả hai đều trở bước lên xe.

Đèn điện ngoài đường cũng vừa bật sáng. Kim-Huê cho xe chạy trở về tới nhà thì lúc ấy cũng gần sáu giờ rưỡi.

Kim-Huê lật cái lo đánh phấn, thoa son, lo thay áo lụa giải để đi dự bữa tân-gia cho kịp giờ, cô không để ý đến Mãng. Chừng thay đồ rồi thấy vắng mặt anh, cô muốn lên tiếng kêu thì vừa thấy anh ngồi trầm ngâm trên một chiếc ghế trong phòng khách. Cô gọi :

— Anh Mãng ơi ! bây giờ rồi, anh không sửa soạn đi sao ?

Tiếng gọi ấy làm cho Mãng giật mình. Anh ngó lên giữa nhà hang lâu, thấy cô Kim-Huê đứng ngó ngay lại anh, miệng cười chum-chiểm dường như cô muốn hỏi anh :

— Tôi trang sức như thế này có đẹp không ?

Thiệt vậy, cô Kim-Huê đôi phần thật khéo, cái áo màu xanh lại hiệp với nước da, nên cái gương mặt của cô, đứng dưới bóng đèn điện, nó sáng rõ như mảnh trăng mùa thu ; lại hai mé tai đôi bông hột xoàn nhấp nhô càng tăng vẻ đẹp.

Thấy cô, lòng Mãng lâng-lãng, rồi cái ý nghĩ ăn năn lúc ban chiều đã tiêu tan mất. Đã vậy, mới đây anh toan rằng sẽ không đi dự tiệc ăn tân-gia của ông hội-đồng vì trí anh tưởng rằng nếu anh tới đó thì không khác nào anh chỉ cho khách lạ biết rằng anh là người cùng-dối rồi nhờ có Kim-Huê bảo bọc. Bởi vậy nên anh ngồi trong phòng khách đợi có Kim-Huê xuống anh sẽ kiểm đều thời thức sự đi. Nhưng tiếng kêu của cô Kim-Huê, lời thúc-gục của cô, sắc đẹp của cô, cổ, nhưng anh đeo coi cũng làm cho anh không còn tinh ở không được vì hai cái cánh lại nhà nữa. Anh phải đi, đi để

gần gũi với người mà anh không muốn rời, không muốn vắng.

Như người ngủ mới thức, Mãng đứng dậy, đi vào phòng riêng lựa lấy một đồ mới may anh bận, lựa một con kờ mực cho tốt anh đeo, rồi chải gờ đầu cổ suông gổ. Đoạn anh lại đứng trước kiển anh soi anh rọi, anh coi bộ đồ của anh nếu có chỗ nào dường « phi » không được là ảg anh kéo, chỗ nào nhàn anh sửa. Nói tóm tắt, Mãng muốn bộ đồ cho đẹp mắt Kim-Huê...

Nhưng chừng ra khỏi phòng, anh lấy làm suông sàng vì có Kim-Huê ngó anh cười rồi tỏ lời chê.

Cô nói :

— Bộ đồ thì tốt nhưng cái cà vạt với đôi giày thì coi không được !

— Anh rắm lại mà coi ! Bộ đồ của anh màu xám thì đôi giày của anh ít nữa cũng phải là màu ma-rông hoặc đen hoặc vàng chó trắng nhách như thế này tôi xem không đẹp. Còn cái cà-vạt không phải là xấu mà tôi tưởng nếu anh thắt một cái nơ đen thì phải « điện hơn !

Lỗi ăn mặc của đàn ông, mà Kim-Huê nói nghe rành quá làm cho Mãng hổ thẹn hội phần; anh không biết nói làm sao để mất cớ, anh ú ớ một chập rồi nói :

— Tại cô muốn chê, chứ đồ này cũng của cô mua có lựa đây chứ ai.

— Phải, tôi mua đôi giày trắng để anh mang nó với bộ đồ tuyệt-xo kia.

— !

— Anh vô thay đôi giày vàng đi. Tôi đi mua cho anh một cái nơ đen.

Nói rồi Kim-Huê bưng bả ra xe hơi, mở máy cho xe chạy ra Saigon.

Mãng ở lại nhà, thay giày vừa rồi thì có Kim-Huê cũng vừa về. Cô đưa cái nơ cho anh đeo vào cổ, nhưng anh đeo coi cũng không được vì hai cái cánh lại nhà nữa. Anh phải đi, đi để

nó mới được năm yên.

Chung diện bộ gió của Mãng vừa rồi thì cũng vừa đúng bảy giờ rưỡi.

Kim-Huê với Mãng ra xe lên đường.

Nhà của ông hội-đồng Tiên cất trên một miếng đất rộng rãi, tọa-lạc dựa bên con đường Barbet. Ông là người giao thiệp rộng, tiếng tăm cũng có chút ít, và lại giàu có nên ông cất cái nhà này thật đẹp. (Có thể nói rằng cả một giầy nhà đường Bartet không có cái rào dăm sành. Nhà thì rộng lớn mà ông hội-đồng che không đủ chỗ cho quan khách đến dự, ông phải dọn thêm cái sân trước nhà. Mà thiệt, bảy giờ rưỡi đã thấy khách Tây, Nam lẫn lượt đến đông đúc. Đèn điện sáng ỉ ờ từ trong chi ngoài, tiếng đồn của ban âm-nhạc tây trời nhiều bên nghe vui tai, quan khách lấy làm thích chí.

Mãng thuở nay chưa từng dự một bữa tiệc nào lớn lao như thế nên xe vừa ngừng anh vừa thấy cảnh nhà rộn rục của ông hội đồng anh đã pháp phùng ai ngại. Có Kim-Huê bước xuống xe anh bước xuống theo, có đi vô nhà, anh vô theo. Bước đi không dám bước mạnh, ngó người cũng không dám ngó cháng chương. Đi dự tiệc mà bộ tịch không khác nào tội-nhơn vô tòa án.

Cô Kim-Huê dắt Mãng vô tuổi trong nhà ông hội-đồng và giới-thiệu Mãng cho ông. Ông hết sức vui vẻ và ân cần hỏi thăm Mãng và

nhắc chuyện giao việc làm trong nhà máy cho anh nghe. Mãng thấy tánh tình niềm nở của ông hội-đồng Tiên, anh cũng bớt ái ngại. Nên khi trở ra sân, ngồi bàn uống rượu khai vị, những bạn quen của cô Kim-Huê đến bắt tay chào cô và luôn thể chào đến anh, anh cũng chào, anh cũng bắt tay dầu rằng : hững người ấy là giống cái, cái giống người mà anh chưa hề chạm tay đến kể từ lúc 15, 16 tuổi đầu.

Trong những người của cô Người vui, cười, nói, Mãng cũng vui, cười nói theo. Rồi sự ái ngại sự rụt rè của một « ên dân quê Nguyễn - văn - Mãng không còn thấy nữa.

Mãng lại để ý thấy như anh đang sống trong một cái đời mới và lạ mắt. Trai gái, quần - thoa râu mày không phân biệt, gặp nhau lễ quên mặt thì đưa tay bắt, rắm dục - đặc như người phương Âu. Đến giờ ăn anh lại còn lấy làm lạ hơn nữa là vợ chồng ngồi ăn, anh cũng không thấy họ ngồi gần nhau. Chung quanh bên họ ngồi xen kẻ với nhau cứ một người đàn ông rồi tới một người đàn bà bắt cứ là gái hay trẻ, họ ngồi kề với nhau coi lộn xộn lắm. Chờ không phải như thuở giờ anh đã biết, mỗi lúc liếc mắt qua phía cô Kim - Huê ngồi Mãng lấy làm hồi hộp dường như anh sắp bị người ta cướp mất... Rồi theo phe cái, rồi chia ra hai phe ngồi ăn phe nào theo phe nấy.

Mãng không quen cách nói chuyện khéo với khách lạ. Huê mãi. Mặc dầu hai cô ngồi kẹp bên anh, lịch-thiệp hay rớt, họ cứ liếc lảng khơi chuyện nói, anh cứ từ từ cho có chừng, chờ

(Còn nữa)

TIỆM HÌNH

Artista Photo

74, Boulevard Bonnard - - Saigon

TÉLÉPHONE : 21.859

Là tiệm hình có danh tiếng lâu nay

Phụ-nữ bị bệnh hư huyết, đường kinh xấu, có huyết bạch, ốm o vàng vồ, nên mau mau uống

THUOC HOAN NGUYỆT-NGUYỆT-VIEN

Thuốc này từ ba trăm năm xưa truyền lại, có muôn triệu phụ-nữ nhờ nó mà lành bệnh mạnh khỏe, tươi trẻ, sống lâu và có hậu tự

Tổng phát hành : VINH-AN-HÒA DƯỢC PHÒNG 287 rue des Marins - CHOLON

Mỗi hộp 0p.50. Gửi mandat về mua khỏi chịu tiền gửi. Có sách luận bình lý và được vật miễn không cho ai hỏi. Cần nhiều đại-lý

TET GAN DEN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm đồ mau lẹ. Có chế kiểu áo dài thêu lót lưới, và chemises thêu lót lưới rất đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA
110, RUE LAGRANIERE - SAIGON

Mới lại

DĨA BÉKA 1939

J. KEILIEIR

72, rue Mac-Mahon

SAIGON

MỚI PHÁT MINH DỒI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỬU-HOÀN: Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong đơn cùn.

HUI-HOÀ-TÊ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đáng hình bệnh như ở nơi báo Diên-Tín rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỔ-HUYẾT: Trị tuyệt bệnh: đau gân, đau xương, đau lưng, tê, bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tê đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỔ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tinh, da xanh vàng, mề, đầu hay chân vàng, ngồi làm việc thán hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

DỒI S C NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lực-châu và Saigon quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu Hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 VẠN LINH ĐẠI BỔ: mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bổ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Mách giùm làm nghĩa cho ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao là bệnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ bệnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không điều trị phổi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ chỗ phổi yếu. Chứng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ mắc bệnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, nhưng bệnh mình vẫn trở trở thì mau gởi thơ đến cầu phương thuốc gia truyền của ông TRINH-HẢI-LONG (nội tổ của ông đốc-học TRỊNH-VĂN-HÀO Saigon) để lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gởi mandat 3p.50 thì có thuốc gởi lại. Thơ, mandat đề cho M. TRỊNH-VĂN-HÀO Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-định) -:- SAIGON

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhành Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lờ tại điếu, đau lưng mỏi gối, mồm mảy ồm nhồm hay đái đêm, cũng là xôn đái. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chơn nhức mỏi, trong bụng hồi hộp chán ăn mất mảy. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu NHÀNH MAI Uống một tuần thì thấy sự hình nghiệm phi thường, đôi khi đái đỏ, dám cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tôn phi. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi ve 0p.50. Đơn vị Nguyễn-Văn-Lương Boite postale n° 336 Saigon, trả bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon.

Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi ve 0p.50

N° 2

TAM-TINH-HAI CẦU BỒ - THẬN - HOÀN

MUỒN cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là: Tâm, Can, Thận, và Tam-bảo là: Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhứt trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh.

I. — Năm chiêm bao thấy giao cấu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Ví như bình đầy nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.

II. — Lúc đang ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bần thảo, tay chơn nhức mỏi là Di-tinh. Ví như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệnh nặng.

III. — Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huột-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rặn mạnh tinh khí cũng rỉ ra là Huột-tinh. Ví như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhân ba chứng tôi kể trên có 3 điều:

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tương hỏa tùy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thủ dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phải ba chứng bệnh trên đây thì thường đau thất ngang, nước tiểu vàng, ứ chi hải hoải, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, bình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rang tức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tồn tâm khảo cứu nhờ sự lịch trí, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **Tam-Tinh Hai-cầu bồ-thận-hoàn**, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây:

1°) Người mắc bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tình dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận bồi tinh, tráng ngọc quan, cứu chiến bất quyện, tiểu tinh trực xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thân sanh con nối hậu.

3°) Người bởi tư sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoải, kiến sắc diệp hoa, uống thuốc này thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bởi lao tâm, thận suy đau thất ngang lưng, tay chơn nhức mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen ứ tai, mắt không tỏ, tối tăm mày mặt, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÔ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG Thudaumot

Chi-cuộc Hanoi: 86, rue du Coton — Haiphong: 75, Paul Doumer — Hadong: 27, Bd de la République — Saigon: 229, rue d'Espagne

đầu xảo và lẻ Tăng - Tóc ân-Chua lên Nam-Vian

Đền nữ trang Quận-chúa ở đường Palais Royale chứng đủ các món nữ-trang lạ, khéo, đẹp, nhận hột xoàn mới, ngọc thạch thứ thiệt trong xanh và đá đen nước. Vòng ngọc thạch đủ cỡ ni cườm tay xanh giá từ 12p. - 30p. - 45p. - 80p. - 120p. - 120p. (145p. còn 1 chiếc) 245p. - 270p. (360p. còn một chiếc) 650p. 800p. - 1.200p.

Pendants mới chế

Cà-rá đàn ông kiểu chevalière kiểu thiết lạ nhận hột xoàn mới giá 10p. một chiếc.

1938 } QUẬN CHUÁ
Chợ bài lao « Hors Concours »
Đầu xảo Giadinh : mention honorable.

PHÒNG KHÁN BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON
Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie
de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie
du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mủi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột vãn vãn

GIỜ KHÁM BỆNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Vì sao gánh Cãi-lương Hồng-địa-Lạc chưa ra mắt khán-giã

Tôi xin cảm tạ thành tình các ban thân yêu có lòng mong đợi gánh H. Đ. L. mau xuất hiện. Nhưng bởi muốn sắp đặt cho hoàn-toàn để bước vào con đường nghệ thuật cao có căn bản và trật tự, vì gánh hát của tôi sẽ được ở dưới quyền kiểm soát của hội Đất đỏ (Sté des Terres-Rouges), nên chỉ ngày lạc-thành sẽ định lại trong tháng Février 1939. Luôn dịp xin nhận với đào kép đã quen biết hoặc chưa quen biết với tôi hay rằng : Tôi rất sốt sắng tiếp chuyện tại nhà hoặc bằng thư từ. Tùy theo tài sức và đồng lương nhơn đạo sẽ giúp anh em sống một cách an ổn để đeo đuổi nghệ-thuật.

NGUYỄN-THANH-HÒA dit
QUANG, (Honquan),

Ai tin

Chúng tôi được hay tin chẳng lành : bà nhạc-mẫu của bạn Bi-long-Tĩnh, giáo-học trường Bà-quẹo, là bà Trần-thị-Biết mắng phần tại biệt xá ở Chợ-dồn (Biên-hòa) ngày 23 décembre 1938, hưởng - dương tới tuần « Nhứt-thuận ».

Chúng tôi trân trọng mấy lời xin chia buồn cùng tang quyến, nhứt là bạn Bi-Long, và cầu nguyện linh hồn bà cụ được tiêu diêu nơi miền cực lạc.

TY GIÁO-HUẤN, BAQUEO

+ DOCTEUR Hồ-tá-Khanh +

Ancien Interne des Hôpitaux
Ancien Chef de Clinique de médecine infantile de Marseille

Sẽ mở phòng khám bệnh ngày 10 janvier 1939
đường Colombert số 8 (góc đường Colombert-Pellerin)

Chữa các bệnh nội-khoa và chuyên - môn về nhi - khoa

GIỜ KHÁM BỆNH : } Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều,
trừ ngày chúa-nhật và ngày lễ.

DẦU THIÊN-HÒA

VE LỚN 0\$ 26

VE NHỎ 0\$ 10

TRỊ BẢ CHỨNG HAY HƠN HẾT

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

◆ Saigon có một ◆

Từ xưa đến nay chưa từng có người coupeur nào tron quyền cắt và cài quần một tiệm may lớn như tiệm may SAIGON MODE ở đường Bonnard, số vốn có trên mười ngàn đồng (10.000p.) tiền phổ 150p. mỗi tháng mà ở trong thời khủng hoảng từ năm 1930 đến 1937 vẫn được thanh hành và danh tiếng khắp Đông-dương đều biết. Bằng cơ, chứ không phải người coupeur có tài mới làm được, chính là M. Nguyễn-van-Mật, nay mở tiệm riêng, chắc quý ngài không ngần ngại mà giao bộ đồ của quý ngài cho M. Nguyễn-van-Mật may.

NGUYỄN-VĂN-MẬT

Ancien coupeur Saigon Mode
13 Colonel Grimaud - SAIGON

TAM-KY DƯỢC-PHÒNG THUỐC NGUYỄN-AN-CU' BẢO CHẾ VÀ PHÁT HÀNH

TỔNG-CUỘC TẠI SAIGON SỐ 32, ĐƯỜNG CATINAT

— Có đại-lý khắp các tỉnh thành lớn —

Mười lăm phương thuốc thần kinh nguyệt không đều, mình danh tiếng nhứt trong nước, gây vóc ốm, ăn uống không lược kể sau đây :

Kham ly bỏ thân số 34

Bổ khí huyết cho mấy người sức yếu kém. Làm việc thấy mệt nhọc nhiều và hay đau như : ăn lâu tiêu, bón, đau lưng, tê mỏi nhứt tay chơn. Bệnh nhiều thì mộng-tĩnh, di-tĩnh, huyết-tĩnh, tiết-tĩnh. Các ông lão, bà lão dùng thuốc này để bổ khỏe và ngừa bệnh.

Một hộp (uống 6 ngày) 1p.00

Thuốc tru' ho lao số 25

Nam phụ lão ấu ai bệnh ho lao, ho thổ huyết hoặc lao ruột, lao gan bề gặp thuốc số 35 này thì cũng như gặp thuốc tiên. Bệnh lao mà không gặp thuốc số 35 thì không có thứ nào trị lành được. Nếu bệnh nặng phải uống cặp với thuốc số 31.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.

Thiên kim bao thai số 28

Thuốc này uống dưỡng thai giúp cho người mẹ tránh khỏi các bệnh, được khỏe khoắn nhẹ nhàng vui vẻ, đến lúc đẻ được mau lẹ và bình an.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.

Điều kinh bổ huyết số 26

Chuyên trị đàn bà con gái

được, tay chơn mỗi nhứt, thường có huyết bạch nhiều.

Hoặc tử cung có bệnh rồi biến ra nhiều chứng. Mấy bà vì huyết suy rồi da mặt nhăn, khô, mệt, hình sắc buồn bực, dùng thuốc này trong hai tuần thì sẽ thấy khí sắc vui vẻ, da mặt trắng đỏ.

Thiết là một phương thuốc rất quý báu cho phụ-nữ.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.

Bạch đại hoàn số 27

Hoàn thuốc này chuyên-trị bệnh tử cung bạch-đái có nhiều quá, uống thuốc không bớt dùng hoàn thuốc này để trong « cửa mình » thì dứt được bệnh bạch-đái. Hiệu nghiệm lạ kỳ.

Mỗi hộp 2 hoàn giá 0p.60

Thân thông chu'ong tu' số 29

Đàn bà ít con, hoặc nhỏ con, chưa sanh đẻ lần nào, uống thuốc này thì trong hai tháng sẽ thấy linh nghiệm được như ý muốn. Đã có người có chồng năm bảy năm mà không có con uống chưa hết 3 hộp thuốc này thì đã thấy có thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 1p.

Bình tân hoàn số 15

Chuyên trị con nít từ 1 tới 16 tuổi, hay đau, trong mình nóng nhiệt nhiều lần lớn ban đêm ngủ đồ mồ hôi đầu, ó'm gầy, ít ăn ít chơi. Hoặc trong mình có ban trái, máu xấu ăn uống không tiêu, bụng lớn. Thuốc này uống trong một tháng thì thấy mập mạnh, da thịt tươi tốt nở nân.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 0p.60

Tu' qui hoàn số 36

Thuốc này trị các chứng ho thường như ho gió, ho ban, đau ngực, tức ngực. Bệnh nặng cách mấy uống cũng mạnh.

Mỗi hộp uống 3 ngày giá 0p.50

Sâm nhung bao thọ

(Thuốc nhà giàu số 32)

Thuốc này dùng toàn sâm, nhưng, quẻ thứ thiệt tốt mà chế ra để bổ dưỡng thân thể. Sức khỏe của sâm, nhưng là quý vô giá nhưng phải là thiệt sâm thiệt nhưng thì mới có giá trị.

Đàn ông đàn bà đều dùng được.

Mỗi hộp uống 2 ngày giá 1p.20

Mô ky hoàn

(Thuốc hồi số 31)

Chuyên trị các chứng bệnh hậu, bệnh lao, bệnh rét rừng, bệnh chổi nước, bệnh bao tử, thương hàn, bệnh thũng, bệnh suyền vãn, vãn. Kỳ thai.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 0p.50

Tê sanh hoàn số 40

Trị tuyệt chứng bệnh bốn uất.

Thuốc này dùng những vị thuốc

bổ dưỡng tạng phủ. Hễ ngũ tạng

được điều hòa khỏe mạnh thì

bệnh bốn phải dứt. Thuốc thơm

giòn vui vẻ, đưa nào không

ngọt dễ uống. Uống rồi đêm ngủ

được vậy là có bệnh và bị mất

9 giờ thì tiêu được chớ không

sức lớn. Thuốc này trị các bệnh

bọn dạ xót xa. Kỳ thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 0p.50

Thuốc ru'ou số 39

Thuốc ngâm rượu số 39

chuyên trị các bệnh phong tê,

bại xứ. Thuốc này cũng bổ

huyết và đổi máu xấu ra tốt.

Thuốc chế bằng sâm tễ và hiệp

với các thứ rễ thuốc trên núi

thật bay, cách bảo chế rất công

phu phải trọn mười ngày đêm

em. Có bệnh nhiều thể nào

uống hết 2 hộp thì lành mạnh.

Mỗi hộp 10 hoàn giá 0p.50

Thuốc nh'c dân số 25

Bệnh nh'c dân tuy không phải là bệnh đau bụng,

Ca'c bệnh : nóng lạnh, nhức đầu, cảm gió,

ầu tả, bộn dạ, no hơi vãn, vãn.

Uống thuốc này vào chừng 5 phút đồng hồ

thường mang bệnh này. Có bệnh nh'c dân là thì thấy hết bệnh liền. Muốn phần linh

do trong mình máu không tốt khí uất gân nghiệm.

Hoàn thuốc này chế ra trị tuyệt bình

Thân hu'ong tan số 9

Thuốc này trị ba' chứng hay thần hiệu,

Ca'c bệnh : nóng lạnh, nhức đầu, cảm gió,

ầu tả, bộn dạ, no hơi vãn, vãn.

Uống thuốc này vào chừng 5 phút đồng hồ

thường mang bệnh này. Có bệnh nh'c dân là thì thấy hết bệnh liền. Muốn phần linh

do trong mình máu không tốt khí uất gân nghiệm.

Hoàn thuốc này chế ra trị tuyệt bình

Mỗi ve uống 2 lần giá 0p.20

N.B.— Ở Saigon thì mua thuốc tại Tổng-cuộc số 32 đường Catinat. Ở xa xin mua các nhà đại-lý. Đầu đầu cũng đồng một giá nhứt định. Nơi nào chưa có đại-lý thì gởi thư mua tại Tổng-cuộc, thuốc sẽ gởi cách « lãnh hóa giao ngân », trong vài ba ngày thì có thuốc gởi tới. Thư từ, tiền bạc giao thiệp xin để cho : Monsieur NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN directeur Tam-Kỳ Dược-Phòng 32, rue Catinat Saigon.